

FLACĂRA

● Fondată în 1911 ● Nr. 43 ● 28 X — 3 XI 1992 ●

FLACĂRA încearcă
să rămână, totuși,
cel mai ieftin
săptăminal:

32 pagini — 35 de lei

EXCELENȚA SA, PREȘEDINTELE

THOMAS KLESTIL

SALUTĂ O INIȚIATIVĂ
A PUBLICAȚIILOR **FLACĂRA**:

SUPLIMENTUL

GRÜSS GOTT AUSTRIA

SALA
DE
LECTURĂ

Vreme de zeci de ani poporul român i s-a spus că nimeni nu trăiește mai bine ca el și că nimeni nu e mai fericit ca el. Și poporul român s-a lăsat mințit și a crezut că Occidentul înseamnă șomaj, droguri, sărăcie, prostituție, crimă. Chiar și azi mulți sînt convinși că lumea de acolo a fost și este o lume a mizeriei și decăderii umane, de care e bine să fugi mincind pămîntul.

Dar e timpul să aflăm că oricite greutăți ar cunoaște și țările din vest România mai are un drum foarte lung pînă va ajunge la standardul lor de viață. Ne aflăm încă într-o văgăună din

care e timpul să ieșim, fără a mai invoca scuzele pe care ne-am saturat să le tot auzim. Și dorind să risipim și noi, cu puterile noastre, o parte din ignoranța și prejudecățile referitoare la Occident, inițiem de astăzi o serie de suplimente dedicate unor țări apusene, scoțind că singura cale de salvare a României din marasmul în care se află e numai intrarea în Europa civilizației și bunăstării.

În acest număr, un supliment consacrat Austriei (pag. 1-XVI).

GEORGE ARION și MIHAI SANDOIU

Dejun cu domnul Ion Rațiu

Luni, la ora prînzului,
dl. Ion Rațiu
a ținut să întâlnească presa,
pentru a inaugura o manieră inedită
de comunicare între ziariști
și oameni politici.
S-au făcut unele dezvăluiri senzaționale.
Le trecem, însă, sub tăcere,
respectînd dorința
reputatului parlamentar.

Raid în Capitală

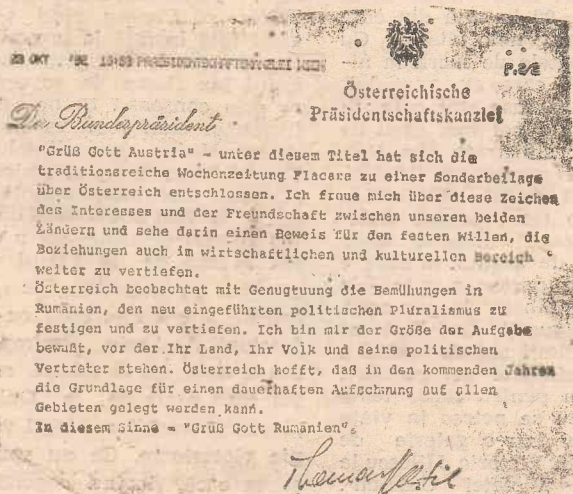
Poliția sfîșie vălurile nopții

pag. 5

Ce a fost, a fost. În prezent,

Janina Matei face carieră internațională

pag. 14

POLITICĂ

Cronica
de trei minute

● Convenția Democratică din România dă semne că n-a învățat nimic din pățania domnului Radu Câmpeanu și a partidului său PNL-Câmpeanu: dornice de identitate cu orice preț, principalele partide ale CDR își părăsesc asociații (era să zicem „tovarăși vremelnici de drum”) și tragează cu FSN-ul uitând că au ajuns în Parlament și prin contribuția Asociației „21 Decembrie”, a Solidarității Universitare, a Alianței Civice, a Asociației Fostilor Deținuți Politici din România. Încă o notă proastă pentru politicianul național...
● Tinerii care au făcut parte din staff-ul electoral al domnului Ion Iliescu sunt nemulțumiți. Președintele cîștigător i-a uitat.
● Un nou grup de copii, de data asta nu numai din Serbia, ci și din Croația și Bosnia, vor găsi adăpost la Turnu Severin. Vor avea învățători din fosta Iugoslavie, dar vor învăța și românește.
● Românii din Ucraina — țară ce stăpînește o importantă regiune românească, nordul Bucovinei cu capitala la Cernăuți, au dificultăți din ce în ce mai mari. Editura din Kiev care edita și cărți românești nu se mai ocupă de așa ceva, iar librăria de carte în limba română din Cernăuți s-a desființat.
● După ce a zăcut toată vara la soarele litoralului, cărbunele energetic uitat în portul Constanța la foc adesea, prin autoîncălzire și autoaprindere. Navele refuză să-l încarce sub formă de jar, iar pompierii au mai mereu de furcă.
● 15 la sută dintre tinerii care au făcut armata la jandarmi s-au reangajat, devenind sergenți. În curînd procentul va fi de 30 la sută.
● Dl. Corneliu Coposu rămîne pe mai departe președinte al Convenției Democratice. Între atîtea orgolii și neînțelepciuni, rolul bătrînului domn este extrem de dificil.
● Fiscul înregistrează pe ultimele 3 luni o gaură de 1 miliard de lei în ceea ce privește plata dărilor de către contribuabili.
● În același timp, dînd cîte 100 lei la primirea certificatelor de proprietate, cetățenii i-au constituit Agenției Naționale de Privatizare o frumoasă zestre de 1,3 miliarde lei. Dînd cîte o sută de lei numai.
● La recensămintul din ianuarie trecut s-au declarat ateii un număr de 11339 cetățeni români.
● Minerii geologi n-au mai primit salarii din luna septembrie, fiind lăsați să piară de foame. Alt geolog a pierdut alegerile prezidențiale.
● Camera Deputaților face un „Album al Constituantei”, sperînd să avem în tezaurul național pozele domnilor Dumitrescu, Văcaru, Simeon Tatu et comp.
● Editura Tehnică a trecut de la Ministerul Culturii la Ministerul Învățămîntului și Științei. Așa, prin dl. deputat FDSN Golu Mihai, ministrul Mîș, e mai aproape de cîtor.

EUGEN MIHĂESCU ■

Am venit, am văzut, v-am învins!

La ultima întîlnire importantă cu ziariștii, dl. Theodor Stolojan — personaj, altfel, agreabil și chiar dovedind că posedă oarece „maneră” — s-a răfăit temeinic vreo două ore, spunînd că românul măsoară de șapte ori și taie o dată; vorba cîntecului: „C-așa-i românul, cînd se veselește”: pasămite, americanii, ori japonezii, ori nemții precis că procedează invers. Consecvent principiului enunțat cu atîta fermitate, d-sa a măsurat ce-a măsurat, a mai măsurat o dată, apoi, ca să fie sigur, a măsurat din nou — și cînd a tăiat odată au înțepenit cliinii-n Giurgiu și țițeiul în subsolul patriei! Pulverizînd prețul benzinei, premierul a aruncat în economia națională un adevărat cocktail Molotov, care va aprinde instantaneu vîlvătaia prețurilor, cu toate consecințele sale sociale, pentru că, fie sub formă de materie primă, energie prelucrătoare, sau element esențial de transport, benzina determină toate costurile de producție și consum. Bună treabă, domnule prim-ministru! Comentariile și analizele care au urmat în presă au întors problema pe toate părțile și nu mai e nimic de adăugat.

În definitiv, dacă vrem reformă — și vrem! — trebuie să suportăm, oricît ne-ar ustura buzunarele. Problema este de o simplitate dezarmantă: gestul premierului nu înseamnă altceva decît că la bugetul statului trebuie să vină o mare grămadă de bani (de la noi, evident). Iar ce se va face cu această comoară, asta nu mai este treaba domnului Stolojan. Domnia sa și-a făcut datoria: a venit, a văzut, ne-a învins! Ne-a scos din iarna care a trecut, a organizat alegeri și ne-a adus în pragul iernii care

va veni — ce vreți mai mult?! În plus, pe neobservate, lasă în mîinile viitorului guvern o vistierie bine aranjată; și care țipă de atîta conlucrare între nevoile guvernului și posibilitățile populației!

Abilitatea domnului Stolojan pare a fi remarcabilă: la sfîrșitul mandatului, el pasează viitorului executiv pisica, dar „domnia sa” (pisica!) e grasă și ține șoarecele-n dinți. Toată lumea poate să fie mulțumită. Domnul Stolojan însuși, pentru că scapă de ceea ce va urma. Viitorul guvern, pentru că va picta mai multe zerouri la capitolul „venituri” la buget (am zis „zerouri”, dar asta-i altă poveste). Opoziția, pentru că va avea la îndemină „un pachet” mai solid de nemulțumiri sociale. Altfel spus, domnul Stolojan a dat bice reformei, a dat bice și viitorului guvern, a dat bice și opoziției. Și, ca să nu ne simțim singuri și nebăgați în seamă, ne-a tras și nouă un bici pe spinare; așa, de adio. Ca la rugby (sportul ghionturilor și-mbrîncelilor): sprint, fentă, eseu și aplauze! După care, mingea la centru, să mai puncteze și alții.

Acest amestec de abilitate și cinism, finețe și eficiență, fermitate și oportunism, onoare și ingratitude, diplomatie și decizie, răceală și imagine afectogenă, chiar charismă — l-am numit pe dl. Stolojan — este, fie că ne place, fie că nu ne place, un exemplu de om politic: nu face nimic pentru nimeni, făcînd totul pentru toată lumea, ca un ghid imbiator pe un drum spectaculos care nu duce nicăieri. Ca o prăjitură cu frișcă, cu aromă de migdale amare și, inexplicabil, de benzină...

EUGEN CHIROVICI ■

Guvernul fură din salariile profesorilor și învățătorilor

Mai multe cadre didactice din județul Vrancea ne-au relatat faptul că guvernul nu a acordat toate indexările normale, firești, acelea promise public și pentru oame-nii școlii.

În luna iunie, de pildă, un profesor II, cu gradul definitiv și o vechime maximă, avea salariul de 21 732 lei. În septembrie i s-a stabilit o retribuție de 27 017 lei, aceasta însemnînd o creștere — în urma negocierilor! — cu 12%. Dar, atenție!, după retragerea subvențiilor la alimente de către guvern, în cea de-a doua etapă, toate salariile trebuiau să fie indexate cu 15%. Toate, numai ale cadrelor didactice nu,

întrebuințîndu-se un indice de creștere de 27% față de luna iunie. Aceasta a însemnat ajungerea în septembrie la 28 025 lei.

În condițiile normale, salariul ar fi fost de 31 067 lei, dacă ministrul învățămîntului și științei ar fi fost mai ferm în fața domnului prim-ministru, adevăratul contabil șef al țării.

Domnule ministru, aveți un nume predestinat. Parcă vă numiți... Golu, nu?

Cine va veni după dumneavoastră are datoria morală să rezolve această rățacire financiară de moment. Căci situația nu cred că este doar în Vrancea, ci în toată țara...
FLORIN MUSCALU ■

Povești post-electorale (de adormit părinții)

Cîntecul lebedei

Bine zicea cineva: „Dacă nu poți face un bine, nu-i bai, e de-a-juns să nu faci rău”. Împlinirea pe care vreau s-o povestesc nu are, la prima vedere,

nici o legătură cu ultimele alegeri și nici cu rezultatul acestora. Și totuși...

Mai zilele trecute, mergînd spre casă, am întîlnit în drum un bătrîn care abia se țira, sprijinindu-și neputința în baston. La un moment dat, moșul s-a oprit lîngă o mică băltoacă, loc în care un porumbel se aplecase să bea apă. Pe neașteptate, cu o străfulgerare de răutate, printr-o mișcare bruscă, bătrînul a încercat să lovească mica pasăre cu bastonul. Spre evidentă nemulțumire a moșneagului, porumbelul a reușit să-și ia zborul înainte ca bastonul să-l poată atinge.

MIHAI ZGUBEA ■

EVENIMENTE MARI ...

■ **IN „CONTRAPUNCT”** sînt prezentate memoriile lui Jürgen Fuchs privitoare la scriitorii „prinși în plasa securității din fosta R.D.G.”. La noi, la o adică, ar fi invers: cineva, din cei nimeriți în chestiune, va trebui să mărturisească despre securității prinși în plasa literaturii. Am avut un număr remarcabil de mare de securiști artiști, ei activînd și acum și ca artiști, și ca securiști. Dulcea glonțului e mieșea patriei!
■ **DUPĂ DOI ANI.** În romanele lui Dumas, întîmplările cu adevărat captivante au loc după douăzeci de ani. La noi, după ce au stat doi ani pițîți, dîmirîndu-se ei că la putere n-au ajuns alții ci tot „ai noștri”, o seamă de suferințe duble au ars etapele și au ajuns iar în față, acolo unde se dau sfaturi națiunii. În parlament, muncește fosta conducere superioară a Uniunii Scriitorilor iar Petre Sălcudeanu conchide, într-unul din articolele sale de partid care nici nu mai trebuiau scrise, de vreme ce puteau fi preluate direct din „Știința” tineretilor sale revoluționare că: „Căci dacă nici aceste alegeri, pentru cei mari și cei

cuvîniți să stea în scaunele legislative n-au mai fost democratice și drepte, atunci nimic pe această lume nu mai poate fi drept și democratic”. Cel mare și cuvenit — Sălcudeanu — se cuveneste iar din buget dimpreună cu colegii săi de muncă și luptă.

■ **„AȘTEPTĂM** ca, după aceste alegeri măsluite deja să apucăm și noi măcar o țîră de adevărată libertate și democrație” scrie Eugen Barbu în „România Mare”. Sălcudeanu e sigur că alegerile au fost drepte. Eugen Barbu e convins că au fost măsluite. Totuși, iată-i pe amîndoi în Comitetul Central al democrației de piață cuvenînd la o țîră de libertate (dacă nu cumva la o țîță a ei). Au așteptat și uite că au apucat!

■ **IN LOC DE O „Lege a declarării averilor”,** cum așteptăm, înalta funcționărie de partid și de stat trebuie să semneze numai o „Declarație privind averea personală”. Declarația se întocmește, de bună seamă, în ideea că și a-verea celor mai nevoiași depuși și senatori să poată fi rotunjită cu sprijinul unor comisii de haiduci de școală nouă, care fură de la săraci

să dea la bogați. ■ **IN CAMPANIA ELECTORALĂ,** candidații au promis că vor face totul pentru construcția de noi locuințe. Chiar și cei care au promis asta ca guvernanți, au mai zis-o odată. Ca să înțelegem ce valoare au programele politice, vă informăm că în comuna Voiteg din județul Timiș, distrusă, după cum se știe, la cutremurul de anul trecut, iarna va fi trăită tot în corturi și sub acoperișuri improvizate. După cutremur, 90 la sută din case au devenit nelocuibile. Cu toate „vizitele de lucru la nivel înalt” care au avut loc, numai șase case sînt gata. Și acum faptul cel mai greu de priceput: sinistrita din Voiteg vor, în continuare, F.D.S.N.

■ **BUIMĂCIRE UȘOARĂ.** „Cel care trece pragul Galeriei „Orizont” rămîne ușor buimăcit de asaltul la care e supus din partea a sute de ochi, de zîmbete, de grimase”. Vag desfigurați, am fost și noi în ultimii ani de asaltul a sute de zîmbete și grimase, dar cauza pentru care toate acestea nu se petrec în viața publică ci într-o galerie de artă o află Victoria Milescu la expoziția Violetei Crăciun:

„O explozie de chipuri umane”. De la explozie la năucire nu-i decît un pas. Și ca lucrurile să fie clare, specialist în artă și catastrofe conchide într-o frază apoteotică: „Alături de explozia de portrete mai expune ceramică”. Cum o fi rezistat ceramica la detonările din jur? ■ **ÎNTR-UN DIALOG** cu el însuși, Corneliu Vadim Tudor scrie, așa, ca să audă și ambasadorul S.U.A. la București: „Auziți, domnule ambasador John Davis jr., știți ce vă sfătuim noi? Luați-vă clauza aia, făceți-o sul și băgați-o în fundul lui Nicolae Manolescu”. Întrucît acesta e un text pentru colegii lui Vadim, intelectuali, nu avem putere să-l comentăm. Îl cităm doar. Ne întrebăm însă, ca simpli cetățeni, ce-și vor fi spus Vadim, Păunescu, Manolescu, Tokes și Coposu cînd s-au găsit față în față la președinție, urmare a invitației domnului Ion Iliescu la guvernare prin consens? Și ne mai întrebăm cum i se va fi adresat Vadim președintelui? Tot în felul său cald, amical? „Ce mai faci măi, mototolu-le?” ■ **COPILUL MINUNE.** Un băiețel de cinci ani a căzut în cap de la etajul al cincilea pe copertina de la intrare și s-a ales doar cu o fractură de bazin. Întîmplarea a avut loc la Buzău, orașul care preia de la Galați „lanterna roșie” a stîngii veșnic victorioase. Ce nu spune știrea e că, lovînd copertina

Ungaria își despăgubește victimele dictaturilor fascistă și comunistă

● Luind, probabil, exemplul Germaniei, care a despăgubit evreii oprimați rămași în viață (cit și pe urmașii acestora, în cazul celor uciși în lagărele de concentrare), Ungaria va compensa daunele materiale și morale, chinurile fizice și psihice îndurate de cetățenii ei sub dictaturile fascistă și comunistă, indiferent dacă aceștia se află la ora actuală pe teritoriul Ungariei, în state vecine, sau în diaspora îndepărtată.

Luni, 19 octombrie, la sediul UDMR din Oradea de pe str. Mareșal Ion Antonescu am văzut o forțată neobișnuită. Zeci de oameni în vîrstă suiau scările, întrebînd și pipăind cu grijă actele ce le aveau asupra, lor pentru întocmirea dosarului de despăgubire. Cu această ocazie am mai aflat că perioada de prizonierat în URSS, umilitoare și dură, deseori ucigătoare pentru cei din lagăr, este denumită eufemistic în livretele militare sau cărțile de muncă „munca de reconstrucție în URSS”. Nu toți românii care au fost în detașamentele de muncă maghiare pot primi despăgubiri. Primesc numai aceia care au fost în unități de luptă, pe front, dar fără armă, însă puși la muncă în linia întâi, ca de pildă, la săpat de tranșee ori alte lucrări. Simpla prestație de muncă în afara focului luptei nu poate fi luată în considerare, așa cum a fost cazul unui petent care a cerut despăgubiri pentru că a lucrat în cadrul unui detașament de muncă la Budapesta, într-o fabrică de bere.

În materie de probațiune, pentru a dovedi perioada de detenție, cel care se consideră îndreptățit la despăgubire trebuie să se prezinte cu livretul militar, pagina 8; în cazul lipsei acestuia, să se prezinte cu cartea de muncă,

iar dacă nici din aceasta nu rezultă perioada de detenție, petentul trebuie să aducă doi martori, dar nu doi martori obișnuiți, ci doi martori care să fi fost împreună cu petentul în lagăr. Declarațiile celor doi martori trebuie autentificate în fața notarului de stat. Beneficiază de despăgubiri și prizonierii (sau soțiile supraviețuitoare ale acestora, cu condiția să nu fi contractat o altă căsătorie) care au fost în lagăr și în Austria și Germania, dar numai în zona sovietică. Nu a beneficiat de despăgubire un petent care s-a prezentat la sediul UDMR din Oradea, declarînd că a fost prizonier în Germania, dar în zona SUA. În cazul românilor care aveau atunci cetățenie maghiară, după Dictatul de la Viena, ei trebuie să specifice unitatea maghiară de luptă din care făceau parte, pînă la nivel de companie. De asemenea, este necesar să amintească numele sub care au fost încorporați, nume maghiarizate, desigur, ca de exemplu: Popa Aron din Bratca, Bihor, a fost trecut drept Papp Aron, Crăciun — Karacsony, Sălăjan — Szilagyî etc.

Taxa care se achită pentru un formular-cerere la sediul UDMR din Oradea este de 1000 lei. Oradea are competență teritorială pentru județele Bihor, Arad, Timiș,

Satu Mare. Clujul este competent pentru județele din Ardeal. Se pot depune cereri și la sediile UDMR din Tg. Mureș și Miercurea Ciuc, precum și la sediul Ambasadei Ungariei de la București. La Oradea, cererile sînt soluționate de o comisie în frunte cu dl. avocat Stiveș.

Pînă la data de 2 noiembrie a.c. se mai pot depune cereri pentru acordarea de despăgubiri. După această dată, potrivit legii, mai pot depune cereri numai acele persoane care pot dovedi că au întîrziat în depunerea la termen a acestora din motive de forță majoră.

Ne facem o datorie firească de a anunța pe această cale pe toți românii — foști cetățeni maghiari pe perioada Dictatului de la Viena de pe teritoriul cedat atunci — care, în calitate de soldați în armata maghiară, au fost în detașamente de muncă forțată în linia întâi, ori au căzut în prizonierat rusec, ori au suferit condamnări din partea unor instanțe sovietice, ori alte represii nedrepte, să se adreseze urgent cu cereri de despăgubire la sediile UDMR din Oradea, Cluj, Tg. Mureș, Miercurea Ciuc, ori la Ambasada Ungariei din București.

Cetățenii Ungariei pot alege, în ceea ce privește despăgubirea, între **hîrtii de valoare** sau **o rentă lunară** în forinți.

Pentru cei din afara granițelor (România, Serbia, Ucraina, Slovacia) situația financiară a statului maghiar nu permite plata unei rente lunare, dar se pot primi hîrtii de despăgubire care pot circula liber între țări. Pentru fiecare lună de detenție, cel îndreptățit primește o hîrtie de despăgubire de 11 000 forinți. Detenția trebuie să fi fost numai din motive politice și etnice cu privire efectivă de libertate. În cazul prizonieratului din URSS, perioada de detenție se ia în considerare numai din 1 august 1915. URSS — încălînd convențiile internaționale privind regimul prizonierilor. Prizonieratul dinainte de 1 au-

● **Maghiarii din Ardeal, cetățeni români, sînt despăgubiți pentru că au fost, la vremea respectivă, cetățeni ai Ungariei.**

● **Dar românii de la Ip, Trăsnea și Moisei nu erau și ei, atunci, cetățeni ai Ungariei? Nu li s-a cîștigat și lor aceste despăgubiri?**

gust 1945 nu se ia în considerare și pentru această perioadă nu se plătește despăgubire. Cererea de despăgubire se întocmește numai pe formular tipizat pentru prelucrare pe calculator. În Transilvania trăiesc foarte mulți îndreptății la despăgubire. Pînă acum au fost înaintate 150 000 cereri. Nu vor fi luate decizii rapide, chiar legea prevede o perioadă de analiză de 9 luni.

În total, există 1 500 000 cereri de despăgubire, majoritatea din Ungaria, dar și din țările limitrofe și diaspora maghiară. Împotriva deciziei luate de Oficiul de despăgubire de la Budapesta se poate face plîngere la judecătoriile din Budapesta, pe urmă cel nemulțumit se poate adresa cu recurs la Tribunalul Suprem din Ungaria. Legea prevede expres și cazuri de excludere a unor categorii de cetățeni de la beneficiul despăgubirii: cei care au mai fost odată despăgubiți de statul ungar, cei care au încălcat drepturile omului, cei care au lucrat la Securitatea maghiară, cei care s-au prezentat voluntar să înăbușe

revoluția din 1956, cei care s-au lăsat racolați pentru înăbușirea acesteia.

PAȘCU BALACI

N.A. Sperăm că nu a fost uitată de către Guvernul Ungariei de la despăgubire categoria de cetățeni români — deveniți în urma Dictatului — cetățeni maghiari, dar care au avut de suferit de pe urma atrocităților horthyste din nord-vestul Transilvaniei. Soțiile supraviețuitoare, ori urmașii martirilor de la Ip, Trăsnea, Ciumăna, Huedin și din alte localități din Transilvania credem că au tot dreptul la despăgubire, întrucît este vorba de o represiune nedreaptă din partea unui regim totalitar de sorginte fascistă, regimul horthyst, de pe urma căruia nu numai cetățenii maghiari de origine română pe perioada 1940—1944 au avut de suferit, dar și cetățenii maghiari din Ungaria propriu-zisă și care beneficiază de aceste despăgubiri.

de beton armat cu căpșorul, micuțul a distrus-o, după care a pulverizat treptele scării și a produs o gaură mare în asfalt. Tristă poveste. Ea îmi amintește de un coleg din armată care, auzindu-l pe un profesor explicînd că, la viteze supersonice, dacă un avion lovește o barză în zbor, avionul se face țandări deoarece barza devine incompresibilă. „Dar barza păște ceva?” a întrebă colegul. Era din Buzău. ■ **ÎN SFÎRȘIT**, o veste bună: Crin Halaicu a devenit cetățean de onoare al orașului Louisville. Mai greu o să-i fie domnului primar să devină cetățean respectat în București. Nu e destul să iasă o dată în an la televizor și să declare ritos că n-are bani ca să poată. Cu bani aș fi și eu un mare primar și cetățean de onoare în zecile metropole înfrățite. El a fost ales cu nădejdea că va ști să facă bani. Deocamdată, a făcut burtă. Recepțiile, căderea liberalilor și călătoriile în nestire, îngrășă. ● **EVENIMENT MICI**. După altele treburi importante, cite am dezbătut pînă aici, iată și un fapt divers, așa cum poate fi el citit zilnic în paginile dedicate de presa de

toate culorile vieții omului simplu. Un om simplu laolaltă cu încă trei oameni simpli de tot, au prins o tină, care trecea strada și după ce au violat-o neîntreput timp de trei zile au livrat-o unui patron care a angajat-o picoliță. În loc să fie recunos-cătoare, tinăra și-a ucis patronul cu un făcăleț după ce i-a făcut fața zob cu un ciocan de șnițle. Cu banii furați din casă a deschis un butic în care violatorii au venit să bea o bere. După ce au băut, tinerii simpli au murit intoxicați. Justiția a dovedit că nu era răzbunarea tinerei la mijloc, ci linia de sînat sticle a fabricii de bere adusă de un întreprinzător din Germania de la o fabrică de ambalat deșeurilor radioactive cu aprobarea ministrului mediului. Printr-o ciudată potrivire de situații, patronul mort de făcăleț era un văr dinspre mamă al ministrului, caz care a fost dezbătut în Parlament în ultima sa sesiune spre tranziția definitivă. După lungi dezbateri, parlamentul și-a votat o suplimentare a pensiei pe viață.

TUDOR OCTAVIAN

Cuvîntul „Ardeal” interzis în actele oficiale din România?

Vineri, 23 octombrie, deci acum cîteva zile, Radio Budapesta a aruncat în eter o știre incredibilă, o glumă de prost-gust la prima vedere și pe care, deocamdată, o atribuim fie unui gest inabil de diversione, fie minții infierbîntate a unui redactor turmentat. Publicul din Ungaria a fost, oricum, anunțat că ministrul de externe din țara noastră a interzis, printr-o circulară adresată prefecturilor, folosirea în actele oficiale a cuvîntului **Ardeal**. Interdicția, mai notează același post, se referă și la înscrisurile sosite din Ungaria, în cuprinsul cărora utilizarea aceluiași cuvînt ar obliga autoritățile române să le returneze expeditorului.

Substantivul **Ardeal** are o etimologie incertă, după unii ar deriva din ungureșul Erdely (pădure), după alții ar descinde dintr-o vocabulă autohtonă. Dislocarea și alungarea lui din lexicul națio-

nal (eventual pe motivul originii lui maghiare) ne apar ca o măsură atât de absurdă, încît nu ne mai rămîne decît să așteptăm ca radiodifuziunea ungară să opereze cuvenita rectificare, însoțită de scuzele de rigoare.

Telegramele din România se cenzurează la București?

Un corespondent din Oradea, domnul Aurel Abrudan, ne anunță, revoltat, că a vrut să expedieze o telegramă la **Szolnok**. El a cerut să achite o taxă suplimentară pentru ca misiva să ajungă în cel mai scurt timp la destinație. Oficianta i-ar fi răspuns că asemenea servicii rapide nu sînt posibile, deoarece, după ultimele instrucțiuni, telegramele ajung mai întîi la București, de unde se expediază mai departe.

Dacă știrea se confirmă (ceea ce ni se pare absurd), avem temeiul să credem că puterea ocultă a reintrodus pe furis cenzurarea corespondenței.

EVENIMENTE MICI

PARLAMENTUL CALICILOR

contra „PARLAMENTULUI UNU”

Nu-i cu adevărat ignorat decât ce-i de ordinul evidenței. Această nu e o cugetare anapoda din cărțile scepticilor. E destul să deschidem ochii, ca să realizăm că, de multe ori trecem pe lângă oameni ori situații care ar trebui să ne intereseze mai mult și că, deși ne plictisesc, nu simțim în stare să ne desprindem din lumile în care trăim. Există în România un loc unde vin zilnic câteva zeci și chiar sute de oameni ca să dezbătă, neplătiți și neînghesuliți de obligațiile de partid, „chestiunile zilei”. Hyde Park-ul bucurestean se află la fîntina veșnic seacă de la Institutul de Arhitectură. Aici, Parlamentul propriu-zis e numit „parlamentul unu”, prin analogie cu „cabinetul unu” al sumar împușcatului. Nu-i foarte simplu să fii îngăduit cu un reportofon la dezbaterile, mai mult decât pătimașe, ale oratorilor de ocazie. Trebuie să faci dovada că nu ești securist, de stînga, timpit, fedesenist, turnător. Trebuie să produci tot timpul dovezi în sprijinul a ceea ce soliciți, susții, combați, urăști, iubesti. Am izbutit să mă fac crezut și am înregistrat păreri politice ale unor oameni foarte deosebiți în toate privințele. Li leagă credința că s-au găsit, din decembrie încoace, în locurile unde s-a întîmplat ceva important. Orice dialog începe stereotip: „Să-ți spun eu, domnule, care am fost lângă Iliescu atunci cînd l-a trecut al șaptelea pe listă pe „Verdeț”. E vorba, prin urmare, de un număr de cetățeni care sînt absolut convinși că dețin adevărul în nu importă care problemă, deoarece s-au aflat mereu în miezul adevărului. De unde patetismul uneori delirant al unor lăuri de cuvînt. Trebuie să ai înțelegere pentru persoana cu care conversezi, fiindcă e sigur cineva lovit dramatic de necazurile vieții. Trebuie să spui exact ce gîndești intrucit, din instinct și printr-un stăruitor exercițiu zilnic, parlamentarii sărăcimii sînt fălărnici. Afli la fîntină, de bună seamă și monomani, dezmosteniți, indivizi cu mintea tulburată. Majoritatea o constituie însă oamenii cu un bun simț remarcabil, analiști politici amatori și bărbați care trăiesc intens idei. Ei îți impun respect. Nu știi cine sînt, pe unii îi ascuți o singură dată, dar le reții argumentele, te pătrunzi de acuitatea lor. Iați ce a reținut banda magnetică, în ordinea — sau, mai bine zis, în dezordinea plină de temperament a intervențiilor :

● „Eu sînt din Băcănești. În dimineața de votare, mă duc și eu acolo. Mă întîlnesc cu o femeie. O întreb: cu cine votezi? „Cu ăla, de-i zice acolo”. „Pă cine votezi eu?” vine de întrebă femeia de la ghișeu. „Pune colo trei trandafiri”. „Pun, măică, pun”. Și i-a luat mîna unu din comisie și i-a pus-o cu stampila pînă trandafiri. Că nu-i dădea drumul la stampilă. „Mai e și fiu-miu, a zis femeia, da' e la cîmp”. „Na și pentru el trei”. Iar ălalți, din comisie, stăteau pe prîpa școlii și spărgeau semințe. Iar primaru, că a luat acumulatorul de la moară, acum e scăpat. Iar pămîntul, cum l-a împărțit, vai de mamă de români”.

● „Tokes s-a fotografiat lângă Vadim cînd i-a chemat Iliescu pe toți să facă sluj. Mi-a zis mie unul, care era acolo: unde venea un fotograf după Vadim, hop și Tokes alături. De ce? Ca să-l

facă pe Vadim să-și dea drumul la clanță. Ce se face acolo e cu bună știință. Noi ne dăm drumul la gură, dar ei, o să vedeți, ce-o să se mai schimbe”.

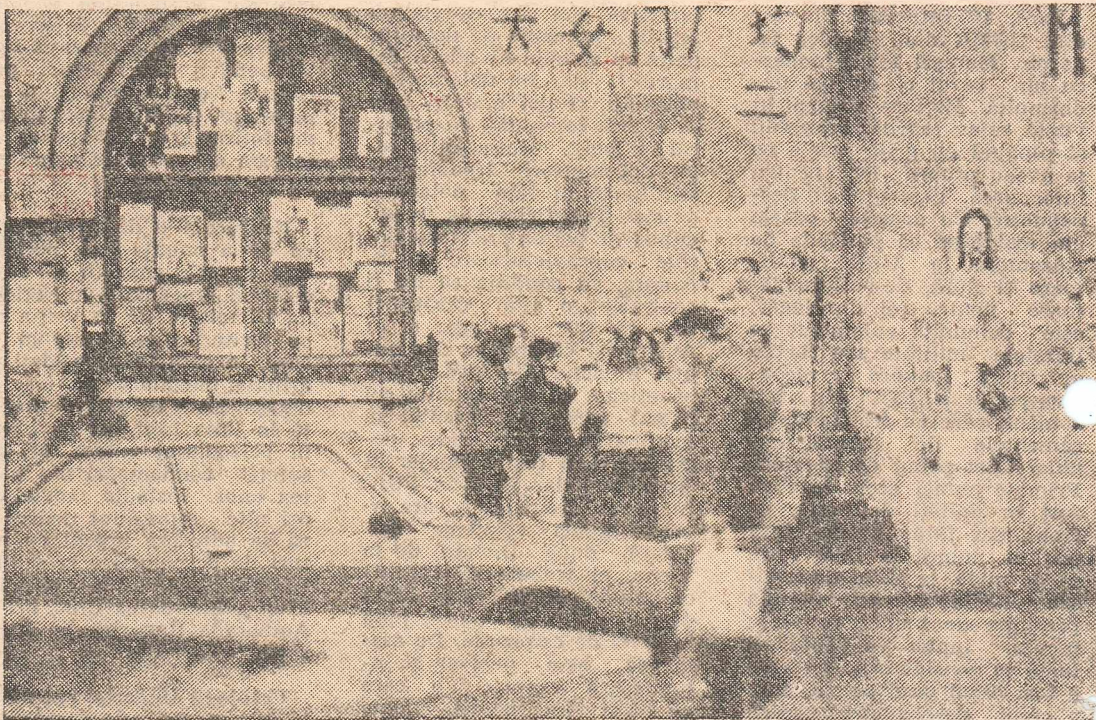
● „Era mai bine dacă era interzis partidul comunist. Să vă spun de ce: Fiindcă așa cum au fost scoși legionarii de Antonescu în afara legii, așa trebuia scos Verdeț. Rușii l-au scos iar noi îi dăm cu democrația. Nu se făcea ei ilegalități, ei nu sînt proști. Ei se fac partid numai dacă le dai voie la ciolan. Eu am fost lângă Iliescu atunci cînd l-a trecut al șaptelea pe listă pe Verdeț. Adică, al șaptelea, te pun, vezi că te pun, dar mai stai nițel, să vedem ce și cum”.

● „A fi legionar înseamnă a fi naționalist. Eu am șaptezeci și patru de ani. Nu spun ce am fost. Trageți singur

concluziile. Dar eu vă spun: legionarii au fost naționaliști. Era și un cîntec: România românilor, nu țara tilharilor. Vadim nu-i legionar, domnule. Unii zic că e, că se dă la evrei. Vă spun eu care-i treaba cu Vadim: el e comunist pînă la oase. Vadim, care-i suga mîna lui Ceaușescu și acum i-o suga la cine dă mai mult, nu de la el face ce face,

să fie cîrdășii. Sacoșă goală e alianța cea mai tare. Toți au sacoșă goală”.

● „Iliescu trebuie să fie foarte atent că nimeni nu respectă legea. El nu respectă legea întii și întii. De la ei pleacă toate. De ce? Cum am

că nu-i așa deștept. El știe să toace la vorbe. Asta nu-i deșteptăciune. Acum o să pupe unde a scuipat. Zice: și eu sînt pentru reformă. Și proștii cred că tot timpul numai pentru reformă a fost. Cine-l subvenționează pe Vadim? Drăgan. Mie-mi spuneți cine a fost Drăgan? Eu am făcut liceul la Cluj, am fost coleg cu frate-su. Frate-su spunea tot ce învîrtea Drăgan. Bani, Drăgan l-a luat îmi spun eu de unde. După piața Kogălniceanu, al doilea bloc pe dreapta, era casa legionarilor”.

● „Păi, depinde de noi, domnu, alianțele în Parlamentu'unu? Păi, depinde ceva de noi, domnu? La ce s-a ales n-o să fie alianțe. O

ajuns la situația asta, că alții sînt milionari, iar noi murim de foame? Ia-i pe toți din parlament și vezi ce învîrte. Majoritatea de aici sînt șomeri. Unde locuiesc eu, că stau lângă o fabrică, să vină poliția, să vadă cît se fură. Și ce crezi, că fură ăia micii? Să vezi cum iau directorii cu camionul și se privatizează. Motorină, toate alea. Iar prostimea merge la serviciu și zice: face directorul ceva că de ăia e pus”.

● „Noi, promoția asta, l-am votat pe Iliescu. Noi, mai bătrîni. Dar oamenii de știință nu l-au votat pe Iliescu: doctorii, inginerii. Au votat toți profesorii de la țară, că au pămînt, pun copiii la prașilă și dă-i cu domnu' Iliescu în sus, domnu' Iliescu în jos. Nenorocirea, la țară, nu e cu primarii, că ăia fură și fug p-ormă de politică. Cu profesorii e nenorocirea. Ei îi mînte pe copii. Bă, căpăținoșilor, v-a dat pămînt! El v-a dat, el vă ia. Țăranii au fost speriați. Ei știu că nu durează, că ei vînd la muncitori și zic „amăriții ăștia, cît o s-o mai ducă?”, dar le umflă o sută de lei pe kilu de cartofi. Cît o ține, bine, să trăiască dom' Iliescu. Iliescu se pricepe la țărani, că a fost activist. Ce să știe dom' Constantinescu? El zice mereu „specific”, iar baba se uită cruciș: ăsta, mamă, ne dă specific. Ce-o fi ăia?”

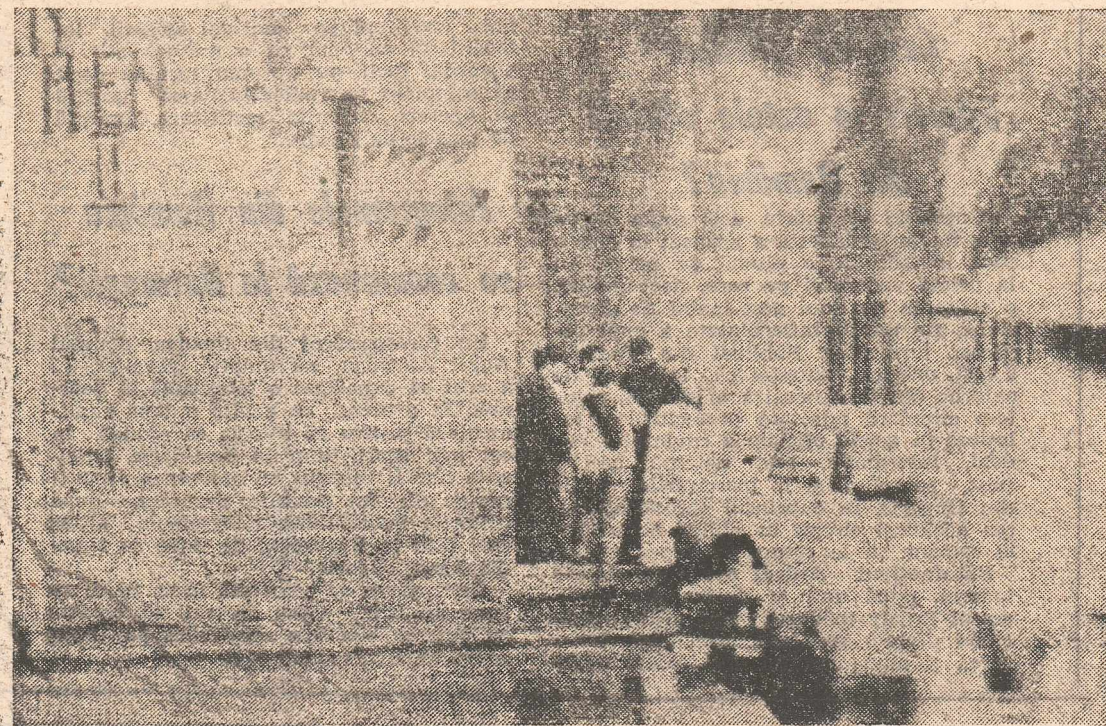
● „Vă întreb, de Roman, acum de ce vii tu să-l critici pe Iliescu? Uite cum a nime-

rit el acolo, că a nimerit. Cum îți permiți, Romane, astăzi să te legi de Iliescu, tu care în fața mea ai scos cheile și ai zis: mă duc să-l aduc pe domnul Iliescu de acasă. S-a dus cu ministrul adjunct, colegul ăla al lui Dinu și șoferul de la „Glucosa” de l-a adus pe Iliescu de acasă. Domnule, eu am fost acolo, spun ce am văzut. Ori ai fost imbecil cînd ai fost și l-ai adus, ori ești imbecil azi. Ce, lumea nu știe că au fost legați unul de altul. Cum vii și-l critici? Vă spun eu, Ro-

man e mort politic. El nici nu înțelege de ce a căzut. Pă el nu l-a dat jos Iliescu și minerii. Să zică merși, că era mai rău. Pă el l-a dat jos asta, că s-a luat de Iliescu. Cum credeți că jadecă poporul? Întii vii și zici: ă frumos, dragul meu! și pe urmă urlă: mă, uritule! Iliescu măcar una știe, una o ține. El n-o să pătească nimic. Ce-i în gura și-n căpușă. Da' Roman are fețe, fețe. E ca la femei, domnule, cînd te înșală, nu țerți, treci drept în partea ailaltă, la ură”.

Tudor OCTAVIAN

Poliția sfîșie vălurile nopții

● Nopti albe pentru infracțiuni negre ● Drogul preferat : aurolac ● Maria și-a făcut casă în fața Gării de Nord ● Bună seara, actele la control ! ● Două nebune se bat pentru un bărbat fugit de acasă ● Infractorul de la miezul nopții ● Și totuși e liniște, nu-i așa ? ●

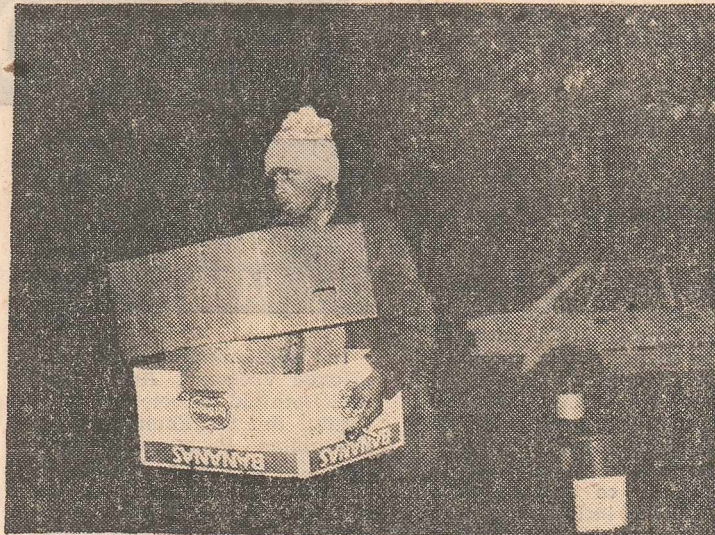
Sublocotenentul Baltag în acțiune

În apropiere de Cismigiu, se află Secția 3 de Poliție. În seara în care am plecat cu colegul meu după infractori să le luăm potcoavele, era de serviciu sublocotenentul Baltag, după cum mă anunțase domnul colonel Uică, șeful secției. La ora 22,00, ofițerul de serviciu a

nu va fi monotonă, spre Gara de Nord.

Maria a ocupat cușca unui privatizat

Cînd a sosit echipajul, Maria tocmai terminase de aruncat cu sticle goale înspre trei copii vagabonzi. O întăritaseră, strigînd „Mary nebuna trage cu tunu’ și im-

cut culcușul din fața Gării de Nord este al unui privatizat. El a dat faliment înainte de a putea vinde ceva. O femeie nebună, într-o lume la fel de frumoasă ca sfîrșitul de secol XX !

Pactul copiilor cu aurolacul

Să nu treci niciodată noaptea prin zona Gării ! N-are nici un rost. N-ai ce să vezi. Doar niște copii neavînd habar de viața de cîine dusă de către cei de vîrstă lor, care stau în case și-și ascultă părinții certîndu-se că s-a scumpit benzina, sau că pîinea s-a făcut 50 de lei și că au băgat Chanel la lăptărie, dar nu sînt bani. Copiii nimănui rămîn ai nimănui. Și-au făcut culcuș într-o gură de canal, chiar în fața intrării principale în Gara de Nord. Nu, nu este o gură de canal. Este un subteran ce deservește (!) ca stație de termoficare. Peste noapte nu e nimeni acolo. Și puradeii se cuibăresc unul într-altul, după ce și-au luat doza de aurolac. Cei șapte, opt băieți și fete nu vor să stea la cămin. Vor o libertate ciudată. Mai ceva decît în Opera de trei parale. Pe o poliță improvizată, stau retrase două felii de piine mucegăită.

Noaptea e un sfetnic rău

Pentru unii, noaptea înseamnă posibilitatea de a fugi din ei înșiși, de a se culca în butoiul lui Bachus, de a-și bate nevasta și de a porni în brinci spre casă. Marin Gornistu din Răcari a băut și el „o jumate de țuică” și e praștie. Dar n-a greșit cu nimic. „Taci fă din ură” — îi spune el muierii

Fiecare cu business-ul său : unii cu bananele, alții cu cartoanele... Așa-i viața pe la două și un sfert din noapte.

să țină de șase. Pe nevastă o cunoaște. Ea însă nu avea treabă cu soțul ! S-au luat de pîr în fața noastră și s-au injurat cum le-a venit la gură. La Poliție a fost nevoie de două ceasuri pentru identificarea amantei. Această mințea tot timpul. Nu avea nici acte la ea. Nici muncă. Trăia din banii bărbatului, e clar, nu ? Sau ai bărbatilor...

Hai cu mine, dragă !

O țigancă de 14 ani l-a oprit pe „un nene” de vreo 30, cu mașina lui, I-B-68532. „Mi-a zis să mă duc cu el, minca-ți-aș !” „Ba nu, voiam s-o plimb”. În fiecare seară se întîmplă la fel. E din gașca șchioapei, fata. O știu și nea Nelu Ecloborea, adjutan-tul, plutonierul Ion Stoica sau sergentul Ion Lupu, toți din echipajul din noaptea asta atît de liniștită. Spre dimineață, ochii li se închid de somn. N-au fost cazuri grave ca-n alte nopți. Ei au

„Deschide, fă, curvă !”

Pe Brezoianu, în centrul capitalei, mare scandal pentru demascarea unui adulter.

— Deschide, fă, curvă ! Deschide, n-auzi ? ! Pină la urmă a deschis. Acuzata de preacurvie era într-un halat de casă transparent.

— Unde e, fă, ăla ? A sărit pe fereastră, hai ? !

— N-a fost nimeni aici. Sînt singură !

— Și codoașa asta bătrînă ce făcea pe hol ? Te păzea, nu ?

Reclamanta i-a înfipt mina în pîr. Plutonierul Ion Stoica abia a reușit să le despartă. Nici urmă de bărbat. Vecinii l-au văzut intrînd dar de ieșit n-a ieșit nimeni. S-a evaporat pur și simplu. Noroc că nu și-a rupt vreo coastă. A sărit doar de la etajul I. Baba Chira a rămas uimită la ce s-a întîmplat. După ochii ei se vede că n-o interesează ce se întîmplă. Și-a primit darul de la om și cu asta basta. Cei patru copii care suferă din pricina unei mame nebune și a unui tată imoral își vād mai departe de copilăria lor. S-ar putea ca peste puțin timp să ajungă și ei în Gara de Nord.

distribuit muniția și pistoalele celor care trebuiau să plece în rondul de noapte. Sună telefonul. „Alo, da, secția 3 Poliție. Am notat Scandal în zona Gării. Trimiteți imediat echipajul.” Și uite așa am plecat, cu speranța că seara

pușcă ratele, le mănîncă mațele”. „Ți-ai dracului de bagabonzi !” Subofițerul Adrian Trifu este printre pușinii înțeleși și suportați de Maria. Ea e nebună și știe asta, după cum țipă de zor în plină noapte. Ea nu se duce la azil, că are doi cîini de crescut. Buticul în care și-a fă-

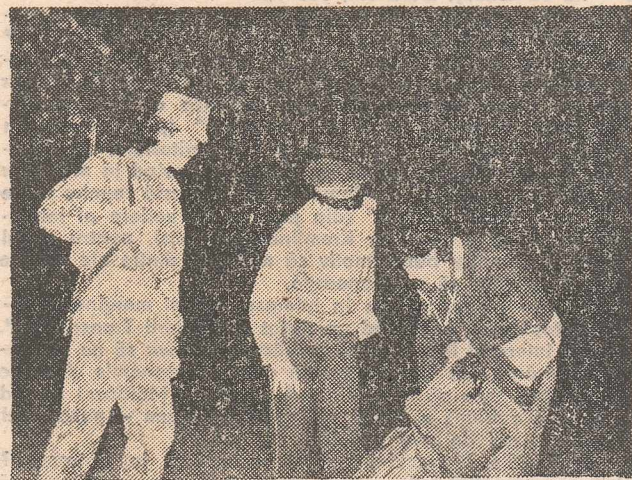
Binecuvîntați aurolacul și hotelul copiilor

În vîgăuna lor, copiii suflă în punga cu aurolac pe care ne-o arată fără nici un fel de teamă. „Fă-mi bre și mie o poză”, zice o fetiță mai măricică. Este din Aninoasa. A plecat de-acasă pentru că o bătea mama vitregă. Se droghează, deoarece afară e frig. Ceilalți sînt din Pitești, de pe Valea Jiului, din Suceava și unul chiar din București. Bucureșteanul n-are tată. Are doar mamă. Mama lui e plecată mai tot timpul de acasă și n-are timp de el. „E fată de oraș, bre”, ne informează o voce mai puțin blondă.

Cînd coborî pe scările adăpostului copiilor din fața Gării, primești în față un val înăbușitor de căldură amestecată cu mirosuri pestilențiale. Și ei stau acolo noapte de noapte, într-un hotel al mizeriei de ultima speță.

Domnul Legea suspectat că încalcă legea

Florin Legea a fost legitimat de către subofițerul Adrian Trifu de la secția 3 Poliție. În geanta pe care o purta pe umăr, în goana lui prin parcul din fața Ministerului Transporturilor, nu avea nimic care să presupună o acțiune în afara legii. Fuga lui prin parcul întunecat a lăsat, însă, o urmă de suspiciune asupra oame-nilor legii. Ion Lupu, însoțitorul sergentului major Trifu, este provenit din băieții angajați voluntari în Poliție. Este sergent angajat. După ce a terminat stagiul militar a devenit slujbaş al ordinii publice. Și el l-a suspectat pe domnul Legea. Dacă totuși nu va greși, e bine că s-a pus răul în față. Pentru siguranța orașului.

ricire, locuiește la primul etaj. El și Ea se întîlneau pe furiș. Moldoveanca, așa îi spunea soția celui care a sărit pe geam la auzul zgomotului de pe hol, era într-un halat de casă. Venise să stea puțin pe la tanti Chira. Chira nu era acasă. Era pe hol

vegheat cum au putut mai cu noroc asupra liniștii cartierului. Mîine va fi o nouă noapte ! Dimineată bună, domnule polițist ! Și somn ușor !

VALENTIN LEAHU
Foto : CRISTIAN GACHE

EXTERNE

Behăiturile berbecului castrat

«întrebare : Cum este rațional să se acționeze în direcția europeană ? De pildă, să se lichideze conflictele bîlînd Moldova la România, iar Transnistria la Ucraina în schimbul Crimei în favoarea Rusiei ? Răspuns : Este posibil ca România să vrea „să se extindă”, dar nu va destabiliza oare acest lucru echilibrul oricum instabil din Balcani și în general din zona fostului imperiu austro-ungar ? Nu cred că Ucraina aspiră la vechile ei posesiuni, temîndu-se să nu piardă Crimeea, Bucovina de nord și Ucraina subcarpatică. În principiu, este periculos să inițiezi prima scîndare a statului postsovietic. Dacă Moldova va dispărea, atunci de ce este neapărat nevoie să se mențină integritatea altor republici, inclusiv a Rusiei ? Este în interesul Rusiei menținerea independenței Moldovei, asigurînd un statut acceptabil Transnistriei».

Textul de mai sus este un fragment dintr-un interviu pe care V. Baranovski, expert (în ce anume o fi expert ?) la Institutul pentru Cercetarea Problemelor Păcii din Stockholm (S.I.P.R.I.), l-a acordat revistei rusești „Novoe Vremea”. Dacă aceste opinii ar aparține cuiva care nu face decît să se exprime pe sine, am conchide că-i vorba pur și simplu de behăiturile unui berbec castrat prea de timpuriu și rămas cu dezvoltarea intelectuală la momentul cînd s-a produs castrarea și am încheia discuția. Însă împrejurarea că berbecul poluează fonic mediul înconjurător interpretînd partitura Kremlinului elînist ne obligă la ripostă. Să examinăm deci textul de mai sus demontîndu-l piesă cu piesă.

1. «Este posibil ca România să vrea „să se extindă”». Minciună. România (înțelegînd prin aceasta pe românii de la apus de Prut, căci cu guvernarea de la București, ca, de altfel, și cu cei de la Chișinău, e o altă poveste) nu vrea absolut deloc să se extindă, ci vrea pur și simplu să se reîntregească, prin revenirea la patriamamă a teritoriilor ce i-au fost răpite de bolșevici (aceștia fiind deci cei care „s-au extins”) prin pactul Ribbentrop-Molotov.

2. „Dar nu va destabiliza oare acest lucru (revenirea Moldovei de la răsărit de Prut la România n.n.) echilibrul oricum instabil din Balcani și în general din zona fostului imperiu austro-ungar ?”. Avem aici de-a face cu eterna avertizare de către ruși a românilor cum că ei, românii, sînt stea liniștiți în banca lor, în ceea ce privește Basarabia, căci altminteri „rușii vor asmuți pe unguri să ceară Transilvania. Am arătat de mai multe ori că-i vorba de-o prostie : ungurii — adică statul ungar, nu unele capete infierbîntate — n-au cum să pretindă un teritoriu pe care locuiesc 7 milioane de etnici români și doar 1,5 milioane de unguri. În schimb, în Moldova din stînga Prutului, din 4,3 milioane de basarabeni, peste 3 milioane sînt români.

3. „Nu cred că Ucraina aspiră la vechile ei posesiuni”. Care „vechi posesiuni” ? Deocamdată ea are niște „noi posesiuni”, ilegale, smulse prin forță de Stalin și făcute ei cadou ; printre ele, și teritorii românești : Bucovina de nord, ținutul Herței, sudul Basarabiei. Aceste teritorii trebuiesc retrocedate adevăraților lor stăpîni. Cit privește eventualele „vechi posesiuni”, nu cumva prin această sintagmă se înțelege Transnistria ? Păi, ea n-a fost niciodată a Ucrainei. Teritoriul a fost mai întîi moldovenesc, iar apoi a fost cîmpit și ocupat de ruși. În prezent, el este parte integrantă a Republicii Moldova. Nici pomeneală de „vechi teritorii” al Ucrainei.

4. „În principiu, este periculos să inițiezi prima scîndare a statului postsovietic”. S-o luăm mai întîi cu „statul postsovietic”. Cum așa ? Există un astfel de stat și noi nu știm ? Unde e guvernul lui, unde-i parlamentul, unde-i capitala ? Ce nume poartă și cine-l reprezintă la O.N.U. ? Sau, poate, C.S.I.-ul are impresia că este un astfel de stat ? Să fim serioși ! Neexistînd deci un „stat postsovietic”, nu poate fi vorba nici de „scîndarea” lui (prima, a doua, a noua — nu contează). Dura lex, sed lex.

5. „Dacă Moldova va dispărea, atunci de ce este neapărat nevoie să se mențină integritatea altor republici, inclusiv a Rusiei ?” Aici batalul cu nume de berbec își dă întreaga măsură și a prostiei, și a perfidiei. O punere în gardă pentru exemplul rău ce l-ar oferi Moldova celorlalte foste republici sovietice ar fi cerut formularea : „dacă Moldova va fi dezmembrată” (prin secesiunea Transnistriei și eventual și a altor părți ale teritoriului moldovenesc) ; dar Baranovski zice „dacă va dispărea”, avînd în mod clar în vedere reunirea Moldovei cu România. Or, această reunire n-are cum să fie un „model negativ” (din punctul de vedere al intereselor Kremlinului și în viziunea Kremlinului, firește), pentru restul membrilor C.S.I., pentru bunul motiv că nici una dintre ele nu are o țară-mamă cu care să se reunească.

6. Finis coronat opus : „Este în interesul Rusiei menținerea independenței Moldovei, asigurînd un statut acceptabil Transnistriei”. Adică este în interesul Rusiei ca (Republica) Moldova să nu se reunească cu România, iar Transnistria să capete autonomie. Cu alte cuvinte, Kremlinul vrea să facă din independența Moldovei un zid berlinez — ca o dublură a sirmei ghimpate de acum — pentru cel puțin o mie de ani de aici înainte.

Oare behăiturile berbecului castrat se aud și la Cotroceni ? Dacă da, cu ce rezultat ? Sau, poate, la Cotroceni se consideră că aceste behăituri se armonizează bine cu țipetele cucuvelei, într-un original duet ?

ION D. GOIA

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

CIND "ELEMENTUL RUS" SE VREA BASTINĂ

În săptămînalul moscovit „Novoe Vremea”, Adam Daniel Rothfeld, directorul Institutului din Stockholm pentru Cercetarea Problemelor Lumii, zice cite ceva despre rezolvarea conflictului transnistrian.

Am putea fi, în linii mari, de acord cu aserțiunea dlui Rothfeld că „nu prin crearea statului independent transnistrian și nu prin demontarea Moldovei trebuie găsită ieșirea din situația conflictuală, ci prin respectarea cu strictețe a principiilor C.S.C.E.”, precum și cu elementele de bază — formulate de directorul I.C.P.L. — ale unei viitoare rezolvări : „1. Să fie întărită independența Moldovei, să i se asigure integritatea și inviolabilitatea frontierelor ; 2. Să se elaboreze un acord privind retragerea trupelor rusești la termene acceptate de toate părțile ; 3. Să se respecte necondiționat drepturile omului și ale minorităților naționale ; 4. Să se creeze, sub egida C.S.C.E., un mecanism internațional de supraveghere a transpunerii în viață a deciziilor luate ; 5. Să se trimită în Moldova un grup prestigios de observatori ai C.S.C.E.”.

Am putea trece — din curtoazie pentru dl. Rothfeld — peste aprecieri confuze ori cu totul eronate, cum ar fi aceea că „apropierea în grabă a Moldovei de România l-a speriat pe mulți, și nu numai pe locuitorii (?? — poate pe rușii n.n.) de pe malul stîng al Nistrului, dar și pe moldovenii (pe care moldovenii n.n.)”, ca și peste înghițirea pe nemestecate de către înaltul demnitar a unor aprecieri pe nimic fondate, a unor vorbe de clacă, puse în circulație de agenții Moscovei, de acoliții lor și de unii politicieni oportuniști, precum că „în Moldova numai 10—15 la sută din locuitorii țării se pronunță pentru alipirea la România”.

Însă dlui Adam Rothfeld îi scapă și opinii care trebuiesc respinse cu hotărîre. Ca, de exemplu : „În această țară mică (Republica Moldova n.n.), cu o populație de 4,35 milioane de locuitori, există astăzi 96 de naționalități — moldoveni, ruși, ucraineni, găgăuzi, evrei, bulgari, polonezi — și se pare că ele nu doar conviețuiesc, ci și trăiesc împreună. Prin aceasta există baze pentru o viață comună și în viitor. Mai rămîne de găsit un modus vivendi. Important este ca „elementul rus” să nu fie interpretat ca ceva străin sau nebastinaș (s.n.)”. Cum puteți să spu-

este poligonul unde puterea nucleară a URSS s-a sfîșuit la maximum spre spaima capitalismului care a reușit să nu putrezească în nici un chip. ● Alegerile din Gruzia desfășurate după cel mai strict tipic comunist (cu un singur candidat) i-au conferit lui Șevarnadze ceea ce l-a lipsit pînă acum : legitimitatea : Acum el poate aborda, cu mină forte, incendiul politic din Abhazia, dezastrul economic din estul Gruziei și problema spinoasă a inamicului său prezidențial, Gamsahurdia. Foarte curînd, legitimitatea se va dovedi oportună dar ineficientă.

RADU BUDEANU

neți așa-ceva, domnule director al I.C.P.L. ? Să vă însușiți, adică, lozincile pe care au călărit bolșevicii timp de peste șapte decenii și pe care Moscova mai călărește și azi ? Sunt în (Republica) Moldova 96 de naționalități ? Or fi, dar nu vi se pare interesant de știut și demn de luat în considerație că una dintre aceste naționalități, cea română (moldovenească), reprezintă peste două treimi din cei 4,35 de milioane de locuitori ai țării și că, deloc întîmplător, aceasta este și naționalitatea bastinașă ? Și apoi, în care țară europeană cit de cit importantă ca populație (cu peste 4 milioane de locuitori), dacă faci inventarul național complet, nu descoperi 96 de naționalități ? În Suedia, oare ? Cred că acolo sînt mai multe. Ce dovedește faptul că într-o țară sau alta există, alături de națiunea bastinașă, de departe majoritară, și multe alte naționalități ? Evident, nimic. Naționalitățile există și gata ! Atunci de ce să însemne acest lucru ceva deosebit în Moldova ?

BALCANII DE PE MALURILE SENEI

Noi, românii, am străbătut un an electoral greu. Am fost tot timpul conștienți că moravurile noastre electorale sînt departe de a putea fi date ca exemplu, că sînt pline de cusururi, de balcanisme, de otomanisme, ne-am făcut autocritica, ne-am pus cenușă-n cap și am oftat din toți rărunchii la gîndul că nu suntem (încă) intrați în Europa (de vest), ca să ne scăldăm pe săturate în luminile orbitoare ale democrației de acolo, bine așezate, bine structurate, îndelung experimentate. Dar iată că dinspre apus, odată cu vîntul de libertate și cu știința economiei

de piață, ne vin și vești care ne mai îndulcesc suferința și ne mai împutinează părerile rele ce le avem cu privire la neocapta noastră democrație a epocii de tranziție. Una dintre aceste știri : debutul bătăliei electorale dintre Valéry Giscard d'Estaing și Jacques Chirac pentru fotoliul prezidențial.

Nu-i cam devreme, ne-am întreba noi, știînd că mandatul lui François Mitterrand expiră abia în 1995 ? Însă cei doi politicieni procedează precum șahiștii (se pare că a-mindoi joacă foarte bine șah) : calculează cu cîteva mutări mai înainte. Așadar : mutarea 1 : în martie 1993 în Franța vor avea loc alegeri legislative ; mutarea 2 : alegerile vor fi cîștigate de opoziție (adică de „dreapta franceză”) ; mutarea 3 : opoziția va respinge o nouă „coabitare” (prima a fost în 1988) ; mutarea 4 : președintele Mitterrand va fi nevoit să demisioneze ; mutarea 5 : se vor organiza alegeri prezidențiale anticipate.

Hazul cel mare vine de acolo că luînd acest scenariu șahist drept literă de evanghelie, drept profeție ce se va împlini cu o siguranță de sută la sută, Valéry Giscard d'Estaing și Jacques Chirac au început deja să-și încruciseze spadele, să formuleze programe, pretenții și condiții. Nici nu le trece prin gînd că s-ar putea ca nici dreapta să nu cîștige alegerile (nici un meci nu este dinainte cîștigat), nici coabitarea să nu fie refuzată, nici Mitterrand să nu-și dea demisia. În orice caz, bătălia deja începută pentru palatul Elysée aduce foarte mult cu vînzarea pieii ursului din pădure, iar pe noi, cei de pe malurile Dimboviței, implementarea unei porțiuni de Balcani pe malurile Senei nu poate decît să ne bucure. Ai noștri ca brazil.

ION D. GOIA

ALTE MĂȘTI, ACEEAȘI PIESĂ

Cităm din declarațiile lui Miklos Duray, un fel de Laszlo Tokes al ungarilor din Slovacia : «Politica oficială (a guvernului slovac n.n.) pare să țintească spre o formă de „purificare etnică”. Maghiarii din Slovacia nu-și vor mai putea folosi propria limbă în nici un fel de afaceri oficiale sau de stat. Reinființarea unui sistem de școli maghiare, care au fost contopite cu școlile slovace în timpul comunistilor, a fost refuzată. Suntem confrunțați cu o presiune crescîndă care pare a urmări să ne oblige să părăsim regiunile în care am trăit timp de secole. Situația sub guvernele alese pe cale democratică este mai rea decît era sub comuniști». Și iată ce scrie ziarul „Koridor”, care apare la Bratislava : «Cum se poate vorbi de inegalitatea etnică în Slovacia, cînd aici funcționează circa 300 de școli elementare și 18 gimnazii unde se predă numai în limba maghiară ? La acestea trebuie adăugate zeci de licee, școli tehnico-profesionale cu clase mixte. Profesorii pentru școlile etnice sînt pregătiți de două institute slovace de învățămînt superior. În limba maghiară se tipăresc circa 20 de ziare și reviste. Partidele ungarilor slovaci sînt reprezentate în parlamentul republican și federal».

Relatările din cele două surse se bat, evident, cap în cap. Noi, românii, știm cine spune adevărul, dar, spre a nu fi acuzați de subiectivism, se dăm cuvîntul unei părți neutre. Iată deci comentariul revistei „Moskovskie Novosti” : «Problema autonomiei este „calul de bătaie” al ungarilor slovaci. Este adevărat, deocamdată ei vorbesc de „autonomie culturală”, dar o asemenea autonomie, opinează specialiștii în relații internaționale, practic există. Tendința spre eliminarea din sudul republicii a limbii slovace datează de mult timp. Cu toate că slovacii este limbă de stat, legea este respectată doar pe hîrtie. La numeroși unguri se remarcă în mod vizibil nedorința de a învăța limba slovacă și de a o vorbi. Separatismul lingvistic este apropiat de izolaționismul politic, subliniază săptămînalul „Slobodni Piatok” din Bratislava. La început el poate crea impedimente în comunicarea dintre oameni, apoi în circulația capitalurilor și a forței de muncă (ceea ce s-a întîmplat deja), iar de aici nu este drum lung pînă la revendicarea autonomiei politice. Dar pentru cine ? Fiindcă, în afară de unguri (în număr de circa o jumătate de milion n.n.), în sudul Slovaciei trăiesc peste un milion de slovaci».

Nu-i greu de observat că în ceea ce privește gălăgia pe care o fac ungurii din Slovacia cu lipsa de drepturi și cu presiunile la care sînt supuși, situația este identică cu aceea privîndu-i pe ungurii de la noi. Cu alte cuvinte, alte măști (alte fețe), aceeași piesă, bine cunoscută nouă.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

● Marea Britanie pune punctul pe i în concurența pentru lărgirea componenței Consiliului de Securitate. Germania și Japonia au solicitat, de la înălțimea puterii lor economice, a participării lor financiare la cheltuielile ONU și a influenței lor politice, să devină membre permanente ale Consiliului. Poziția britanică, exprimată de șeful diplomației de la Londra, Douglas Hurd, este clară și de o

rece amabilitate : „considerăm că schimbarea componenței ar provoca unele controverse acum cînd Consiliul funcționează bine”. Funcționează bine ? De cînd ? Este clar că la ONU începe un război al nervilor, demn de pacea mondială pe care organizația nu reușește să o abandoneze „preventiv”, ci retroactiv și, arareori, reparativ... ● Generalul Gracev, triumfalist și fără complexe ecologice, a declarat că „Novaia Zemlia” este o regiune unde radioactivitatea este... inferioară celei din biroul său. Novaia Zemlia

Scumpirea benzinei, o problemă incendiară

• Puterea ne servește încă un cocktail Molotov!

CONSTANTIN LEFTER

— expert-consulting, profesor la ASE —

România dispune de capacități serioase de extracție și prelucrare a petrolului și de zăcămintele apreciabile. Cu toate acestea, prețul benzinei este acum mai mare la noi decât în țările care sînt nevoite să importe petrolul. Ne puteți spune de ce?

MARIA TINCU

— director comercial al S.C. PECO S.A. —

„Nu cunosc să fie chiar așa. Ce vă pot spune, însă, este că producția extractivă de petrol se estimează a fi de 520 000 tone pe lună. Această cifră reprezintă aproximativ o treime din necesarul de consum (nu sînt foarte sigură). Este ușor de ghicit că restul se importă. În condițiile în care bugetul statului nu poate suporta acest efort, guvernul a dispus majorarea prețurilor.

S-a urmărit, de asemenea, să se stabilească prețuri unice pe țară, eliminîndu-se astfel diferențele de preț datorate transportului (spre e-

xemplu, la Ploiești, benzina ar fi avut un preț relativ mic, în timp ce la Satu-Mare ar fi avut un preț aproape inaccesibil).

Consider că prin această majorare de prețuri s-a urmărit și descurajarea traficului clandestin de benzină în țările vecine.

În orice caz, aș dori să vă spun că am un autoturism pe care foarte curînd am să-l las în stradă, personal nu sînt nici mulțumită de aceste prețuri la benzină și nici convinsă că vor rămîne multă vreme așa. Leul seade...”

„Nu cred că este cazul să facem comparații între noi și alții. Nu cunosc alt de bine situația benzinei în celelalte țări europene, sper să-mi înțelegeți reținerea.

Este adevărat că prețul benzinei trebuia modificat, dar consider că această modificare ar fi trebuit fundamentată pe baza prețurilor petrolului din import și prelucrarea acestuia, respectiv prețul extragerii și prelucrării petrolului din țară.

Consumul benzinei de către populație este mic, ridicol de mic, atît comparativ cu alte țări cit și cu necesarul industriei petrochimice. Se pune întrebarea dacă produsele petroliere trebuiau scumprite pentru populație? Prețul benzinei din petrol românesc ar fi fost mult mai ieftin, petrolul din import fiind folosit în petrochimie.

● Bonul de benzină pentru unii poate fi suficient („șoferii de duminică”, de exemplu), dar pentru anumite

categorii profesionale cantitatea de benzină livrată cu bon este aproape inexistentă; menționez aici în primul rînd taximetriștii. Consider că și profesia ar trebui să fie un criteriu de stabilire a cotei de benzină.

● Această scumpire are două efecte majore, nu știu dacă au fost premeditate, sau

măcar luate în calcul și anume: reorientarea spre transportul în comun a automobiliștilor și generarea unor surse de tensiune socială (inutile).

● În încheiere aș dori să spun că motivația servită de ministrul industriei nu a avut darul de a convinge, ci de a nu spune nimic. Din șirul comparațiilor prețului benzinei în diferite țări s-a omis raportul comparativ preț-salariu.”

A consemnat
CRISTIAN GACHE

In exclusivitate pentru revista Flacăra

TIB '92 — organizare impecabilă

declarația domnului Michael Berger,
vice-președinte al Uniunii Tîrgurilor Internaționale

„Am fost plăcut impresionat de TIB și, cu siguranță, că voi recomanda ca acest tîrg să fie ales și inclus în Uniunea Tîrgurilor Internaționale (UFI). În timpul vizitei mele am discutat cu managerii mai multor grupuri oficiale de expozanți, care s-au declarat foarte mulțumiți de ROMEXPO. Asemenea discuții reprezintă întotdeauna un bun test, deoarece interlocutorii mei au o bună experiență, participînd la multe tîrguri internaționale și sînt obișnuiți cu cele mai înalte standarde.

Am fost impresionat de facilitățile oferite vizitatorilor, inclusiv de posibilitatea de regăsire pe calculator a firmelor și a produselor de

care aceștia erau interesați. Situația standului principal de informare foarte aproape de cel al Camerei de Comerț a fost foarte utilă pentru vizitatorii români și străini.

Singura problemă pe care am observat-o a fost absența unor locuri de parcare corespunzătoare. Totuși, înțeleg că nu este vorba de un neajuns al lui ROMEXPO, ci, mai degrabă, de ceea ce nu a reușit să facă primăria.

În final, adresez felicitările mele domnului George Cojocaru și echipei lui pentru organizarea impecabilă a acestei expoziții.”

20 octombrie 1992

MIHAI SANDOIU

Bere blondă, lege blindă

Poate cel mai căutat produs alcoolic este berea, deoarece intervine paradoxul ca săracul să ciocnească halba cu bogatul, fără prejudecăți. Fabricile de bere nu satisfac, citeodată, necesarul pleții.

SC „Bere” Craiova a achiziționat din import 964 de butoaie din inox pe fonduri de investiții, conform Notei de recepție nr. 2, din 4. 05. 1992. De la data recepției, „Bere” Craiova datora bugetului de stat impozitul pe circulația mărfurilor, în valoare de 670.703 lei, potrivit Normelor metodologice nr. 262/754, din 1. 12. 1991 (pct. 2, lit. „d”) pentru aplicarea la Hotărîrea Guvernului 779/

1991. Majorările pentru înțiriere (conf. art. 12 din HG 779/1991) au atins, în luna septembrie, suma de 55 578 lei. În luna iunie a.c., societatea a înregistrat la cheltuieli pe rezultate financiare (debit cont 750) sume fără respectarea prevederilor legale, diminuînd profitul impozabil cu suma de 4 175 000 lei. La data de 31. 07. a.c., diminuarea profitului impozabil a atins cifra de 11 854 435 lei, fapt ce a condus la diminuarea obligației de virare la buget a impozitului respectiv, în valoare de 5 334 496 lei.

Controlul a sancționat SC „Bere” Craiova cu două amenzi: una de 30 mii lei

(art. 17 din HG 779/1991) și alta de 100 mii lei (Legea 12/1990 republicată, art. 15, lit. „b”). Directorul general al societății, Ciovică, a recunoscut, cu nonșalanță, neregulile existente și a plătit eele două amenzi, la care s-au adăugat sumele de 670 703 lei (impozitul pe circulația mărfurilor) — prin dispoziția de plată nr. 10 197 — și majorările de 55 578 lei — cu dispoziția de plată nr. 10 202. Dintr-un foc au intrat la bugetul de stat 855 281 lei. Dar cîți bani or fi intrat în buzunarele celor din conducerea societății? Dumnezeu știe și nu spune! Legea actuală, care sînt de o blîndețe dezarmantă, încurajează astfel de procedee necinstite. Pînă cînd?

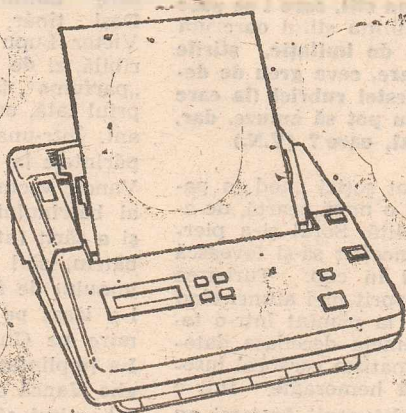
ION RUSU

RANK XEROX

RANK XEROX România: București 70749, Str. G-ral Berthelot 27. Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Telecopiator
Xerox 7006

7006

THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

SOCIAL

Măicuțele mănăstirilor trimise la cerșit

După ce decenii întregi au suferit în tăcere, marea majoritate a măicuțelor ce au supraviețuit, s-au întors la mănăstirile devastate, alăturându-se mai tinerelor fețe bisericești.

De abia sosite să pună o floare pe mormintul tinereții lor, iată, ele au fost puse în situația, la mai toate mănăstirile din Moldova de Nord, să ia drumul pribegiei, de data aceasta având la ele Chivotul „Milei Domnului”.

Le întâlnești prin iarmaroace și piețe, sau pe la colțuri de mari magazine orașenești, așezînd, cu smerenie, cite o duzină de cruciulițe, iconițe și rugă-

ciuni, lingă care transcriu, cu mîna tremurată, modestul text: „Vă rugăm, ajutați Mănăstirea...”.

Să nu se găsească acele fonduri necesare supraviețuirii acestor vechi odore românești, care sînt mănăstirile noastre? Chiar așa am ajuns să iasă, la mila publică, întinzînd mîna spre lume, Voronețul, Dragomirna, Neamțul, sau, cu atît mai mult, surorile lor mai sărace?

Nu întîmplător, poate, una dintre celebrele mănăstiri, parcă ne blesteamă prin numele său: Gura Humorului...
FLORIN MUSCALU ■

Poliția printre noi

● **Hoțul roșilor de rezervă.** ● Aflat în timpul „serviciului”, săptămîna trecută, Roberto Cotei, un tînăr de 22 de ani, a fost deranjat de organele de poliție în timp ce se ocupa de sustragerea unei roți de rezervă din portbagajul unei mașini parcate pe bulevardul Doamna Ghica. Acum este anchetat într-o rezervă răcoroasă și va trage pe dreapta o bună bucată de vreme. ● **S-a aruncat de la etajul 8** ● Gențiana Marinescu, studentă la IPB, din Pitești, cunoscută medicilor cu afecțiuni psihice, s-a aruncat de la etajul 8 al imobilului din strada Ierbei nr. 2 din capitală. Cazul este în curs de cercetare și nu se cunosc amănunte privind mobilul sinuciderii. ● **Pălurea spinzuraților** ● Doi bărbați trecuți de 50 de ani au fost găsiți spinzurați în locuințele lor. Este vorba despre Ștefan Florea din Pantelimon și Constantin Bugeanu din strada Apusului. Ultimul era alcoolic. ● **I-au dat cu o sticlă în cap** ● La începutul săptămîinii trecute, Liviu Simion, abia trecut de 18 ani, vînzător la firma „Derada” din București, str. Cimpineanca, a fost martorul unei întîmplări mai puțin plăcute. Noaptea, fiind de serviciu, a bătut cu doi indivizi necunoscuți. După spriț, cei doi i-au dat cu o sticlă în cap și l-au prădat de 60.000 de lei. Apoi l-au legat de mîini și de picioare cu un cablu de la telefon. (Valentin Leahu).

Cetățeni turci, traficanti de stupefiante, extrădați în Italia

Prin hotărîrea 534 din 04 septembrie 1992, Guvernul României a admis cererea de extrădare formulată de către Ambasada Italiei la București, privind pe Sărica Yasar Mehmet, cetățean turc, născut la 14 aprilie 1949, cu domiciliul în localitatea Gazaintep, Sancili Mahallesi str. Sedep nr. 7, Turcia și pe Salin Ihanan, cetățean turc, născut la 01 martie 1944, cu domiciliul în localitatea Aynalik Mitatpasa, str. Bacal nr. 12, Turcia.

Ambii au fost arestați conform ordo-

nantelor Procuraturii Municipiului București, și au fost reținuți în arestul Inspectoratului General al Poliției.

Extrădarea s-a admis în vederea executării pedepselor de 24 ani și, respectiv, 25 ani închisoare, la care cei doi cetățeni turci au fost condamnați pentru infracțiuni la regimul stupefiantelor, printr-o hotărîre din 23 noiembrie 1989 a Tribunalului civil și penal din Milano.

CORNELIU OLTEANU ■

Culmea mizeriei

Oameni amenințați, maltratați, pentru o butelie

- **Cartierul Ferentari a devenit un loc de spaimă**
- **Țigani-killeri terorizează populația** ● **Sub ochii poliției domnește legea bunului plac** ●

Cartierul Ferentari. Străzile par mai murdare decît în alte locuri din București, oamenii sînt mai triști, mai disperati și, desigur, mai violenți. Este lucru rar o zi fără crimă, o noapte fără sînge, un telefon public care să funcționeze.

Descindem într-o zi luminoasă și friguroasă la Centrul de Aragaz „Iacob Andrei”. Un imens șir de butelii așteaptă în fața barăcii proaspăt vopsite. Pe lingă ele oamenii infolosiți așteaptă. Stau la coadă cite o săptămînă. Aduc dimineața buteliile goale și seara se-ntorc acasă cu ele la fel de goale. Bătrînii nu-și pot fierbe nici măcar o cană de ceai, iar copiii mici stau la mila celor mari. De cum ne-am prezentat, în jurul nostru s-a adunat puzderie de lume. Un om abia ținîndu-se pe picioare ne pune citeva întrebări la care nu avem răspuns: „De ce nu vin buteliile? Cum este posibil ca, la ora 10 seara să fie aduse sute de butelii și din atîtea să nu ajungă decît pentru trei persoane? De ce șoferii duc buteliile la Bragadiru în loc să le aducă la centru? Cine încasează diferența de la 150 de lei, costul oficial al buteliei, la 1.000 de lei?”

„Vînzătorul își vede interesul său este mină în mină cu bișnițarii. Fie masa lui stau la rînd de cînte cuțite le, baionetele și bîtele. N-avem cu rajul să spunem nimic. Și pentru nevoia ne alungă sîntem nevoiți să luăm butelii cu o mie de lei în loc de 150”.

Desigur, am căutat să legăm o corvorbire cu vînzătorul Gheorghe Marin. Acesta, însă, dispăruse în *negurile vremurilor*, deși la acea oră trebuia să se afle la locul de muncă. Chiar dacă nu avea ce vinde. Deci, un aspect important: vînzătorul nu-și respectă programul de lucru. 2) Nici un regulament nu prevede că pe masa lui trebuie să aibă ciomag și baionetă. Nici un regulament nu-i permite ranjeze afaceri pe seama „omului de rînd”. Spunem *afaceri* pentru că vînzătorul Gheorghe Marin este, în acest caz, roțița principală a dezoandinii. Prin el șoferul își permite să ducă 300 de butelii la Bragadiru, acum ni s-a spus că s-a întîmplat, afaceri din care ies destui bani pentru a-l plăti și pe polițistul de la circulație care miroase ceva necura. Dacă se-ntîmplă ca șoferul să fie fr-

BENZINA CU MIROS

La Timișoara cozile se măsoară

Cozile la benzină din Timișoara se măsoară în zile sau kilometri. Aici lumea discută despre greutățile vieții, despre fotbal... Se mîncă și se doar-me pe apucate.

De la aceste cozi am aflat trei din motivele reactualizării acestui hobby numit „meeting de necesitate”: a) teama de scumpire; b) consumul coti-

dian; c) cumpărarea în scopul comercializării clandestine în Iugoslavia. Urmă o variantă este practică cu un orecare risc și pe bani mulți de aproximativ 10% din conducătorii auto Timișoarei.

Puștiul: „În pîrnaie mi se spune Puștiul. Profesia de bază? Călăuză. Cunoșc frontiera de uscat cu sirb-

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

De la ION CEACIRU, din Craiova, primim săptămînal aproximativ 7-8 plicuri cu tot felul de relații. Dînsul ne scrie încă de dinainte de-a lansa noi, pentru cititorii noștri, invitația de a încerca să devină ziariști la Flacăra. După ce am lansat mai sus amănunțita invitație, numărul plicurilor trimise de Ion Ceaciru a crescut considerabil. Le-am citit cu atenție, cu plăcere, cu incitare chiar, așa cum un iubitor de artă ar privi lucrările unui pictor naiv. Ion Ceaciru nu este un ziarist în adevăratul sens al cuvîntului. Bănuim că Ion Ceaciru a citit, la viața lui, multe ziare, le-a ronțăit, ca să zicem așa, a împrumutat un stil, care i se pare lui că i se potrivește și s-a pus pe scris, imitînd cu bună știință stilul oarecum telegrafic al știrilor de genul știți că... Numai că, dincolo de imitație, știrile sale au cite ceva, un amănunt, o informație, o pată de culoare, ceva greu de definit, drept pentru care ne-am zis că, adunate sub titlul acestei rubrici (la care îi invităm pe toți cititorii să ne scrie) notele lui Ion Ceaciru pot să amuze, dar, în același timp, pot să și încrețească fruntea. Ne-am înșelat, oare? (V.N.)

Moartea vine pe inserat

În primii ani ai căsniciei, Ion Duță, din Craiova, și-a iubit soția ca tot o mul, adică normal. Fructul dragostei lor, doi copii frumoși, așa cum își doriseră încă de la începutul căsătoriei. După un timp, între cei doi soți a apărut dihonnia. Deseori sămînța de scandal se isca din te miri ce. Și, într-o seară de aprilie a anului în curs,

Ion Duță i-a căutat soției „nod în papură” și a început o nouă ceartă, de-a-cestă dată, cumplită. Soțul și-a pierdut mințile și a început să-și lovească femeia cu pumnii în cap. Turbarea bărbatului nu s-a oprit nici atunci cînd Ana Duță a căzut la pămînt într-o totală nesimțire. Femeia decedase datorită unui politraumatism cerebral însoțit de o puternică hemoragie. Într-o seară de aprilie, doi copii frumoși au rămas ai nimănui...
CORNELIU OLTEANU ■

De la sfinți la criminali

Spre stupefacția oltenilor, comuna Maglavit, cunoscută ca loc de sorginte al „sfîntului” Petru Lupu, s-a transformat de la o vreme într-o așezare bîntuită de groază și spaimă. Deși tînăr, în plenitudinea forțelor, Victor Lupu s-a pus pe o băutură teribilă, zi de zi, seară de seară. Cînd se „parfuma”, își maltrata cu sadism propriul tată, om ajuns la vîrsta de 80 de ani. Într-una din zile, fiul și-a supus părintele la un nou supliciu. Gheorghe Vancă, vecinul și prietenul de o viață al bătrînului, a fost atras de scandal și a sărit într-un suflet să-l salveze pe bătrîn, să-l smulgă din ghearele nebunului de fiu. Numai că Victor Lupu l-a lăsat pe bătrîn și l-a luat în primire pe Gheorghe Vancă. Dar cum? I-a împlîntat în inimă un cuțit! Gheorghe Vancă a murit pe loc. La Maglavit, mitul sfîinților este înlocuit de cel al criminalilor.

Intr-un colț în gara Craiovei

De mai multă vreme, lingă afișajul electronic din interiorul gării din Craiova, și-a făcut apariția o tonetă care expune cu osîrdie spre vînzare un material de publicații pornografice. În timp ce fițiicile imunde se vind la adăpost, departe de arșiță, ploaie, frig etc., ceilalți difuzori de presă își desfășoară activitatea sub cerul liber. Se pare că la conducerea gării din Craiova sînt cîțiva foarte îndrăgostiți de obscenitățile respective, altfel nu vedem de ce li s-a oferit cu atîta generozitate spațiul de sub afișajul electronic. Așa o fi?

Spovedania unui onanist

S-a recomandat sec: **Iulian Preda**. L-am cunoscut într-una din seriile tre-cute, cînd am intrat în grădina restaurantului „Minerva” din Craiova. După un schimb banal de cuvinte, din care a reieșit că este în trecere prin Bănie, Iulian Preda a început o confesiune puțin obișnuită: „Domnule, eu am două vicii pe care le cultiv cu mare grijă, băutura și onania. Pe mine m-a impresionat foarte mult personajul biblic Onan. Pentru că n-a vrut să

lui Gheorghe Marin este cu atât bine. Iar dacă mama sa face conștientă la Dămăroaia, este și mai bine. Așa se laudă domnul vinzător și curajul să strige cit mai tare că rită acestor relații înalte nu-i este ră de nimeni și de nimic. Deci, în ce bișnițarii își iau câte 10—15 lei, cei singuri și slabi rămân bând din buze. Și le cumpără cu 1000 lei. Corupția înfloarește, goana după se-ntefeste. Ițele se-ncurcă întotdeauna de sus în jos. Adică de la Dămăroaia la centru. Pe fondul lipsei de gaz, o criză amplificată la național, s-a creat cercul vicios de urma căruia s-au transformat personalități vinzătorii, șoferii, conștii și o mică parte a poliției. Aceș-formează o lume separată, puternică și dezgustătoare. Datorită lor viața este tot mai acută. „Joi, 8 octombrie, ne spune dna Florica Dragoș, soful și băiatul meu s-au luat eartă cu bișnițarii din cauza buter. Tiganii au scos cuțitele și i-au njurat. Nimeni nu s-a băgat de mână. Și tot de frică n-a anunțat po-lie. I-au bătut pe amândoi pînă n-au știut de ei. Acum sînt desfigurați cîmpă singe“. Acesta este, totuși, caz fericit pentru că n-a murit nimeni. Vinzătorul de la aprozar, un

oarecare Marin, participant activ la evenimentul de pe 8 octombrie își vinde, în continuare, cartofii. Probabil că, în buzunarul său strălucește și lama cuțitului. Iar un altul, Bălăsan, face bișniță la colțul străzii. Cei doi scuipă singe și aleargă pe la medici. Poate se vor însănătoși, poate vor rămîne cu sechele pentru toată viața. Și asta, incredibil, pentru o butelie. Care nu costă decît 150 de lei. Probabil ar costa mult mai puțin dacă oamenilor li s-ar trezi conștiințele. „Dacă nu se poate altfel, dacă nu putem trăi civilizat, spune dna Victoria Suler, preferăm ca buteliile să se pună pe cartelă, să fim siguri că o să le avem o dată la două săptămîni. Și asta fără singe și fără atîta timp pierdut“.

Aflăm, după cîteva zile de la vizita noastră la Centrul de la „Iacob Andrei“, că nu s-au pus buteliile pe cartelă, dar șoferii le aduc la ora 10 dimineața, nu la 10 noaptea, că toți oamenii reușesc să le schimbe, și că sute de locuitori se roagă pentru sănătatea redactorilor de la „Flacăra“ intrucît a intervenit această schimbare bruscă în viața lor. Așadar, se poate și mai bine, se poate trăi și curat. Important este ca situația să dureze și să se extindă.

MARIA TIMUC

E BANI kilometri

la palmă. De mic mergeam cu tata am țigări, băutură, să le vindem. Mai treceam pe cițiva granița... bani! Acum au toți pașapoarte, bișnița nu mai rentează, c-o fac mulți. Am stat un timp pe liber, se zice. Bine c-am pus ceva bani ru zile negre. Știi, nu-mi place să luiesc! Dacă nu apărea războiul

ste cu văduva fratelui său, ventat autoerotismul. Să știi că eu practic onania de 15 ani și mă simt foarte bine. Trebuie nici o femeie. Masturbat prima dată e-n anul întîii la școala primă-m am închipuit că făceam profesora de desen tehnică nemaipomenit de frumoasă! Să-ți spun că am trăit senzații de domeniul vopșă pe am terminat armata ut o studentă foarte drăgă-imul dialog intim cu ea am să masturbaze, iar fata a în-lângă în hohote. Pe parcurs t-o. Făceam această opera-t. Cu timpul, ea a devenit foarte înrăită. Nu am mai ani de zile. Fratele meu tic onania și mă dezaprobă, tic franc în față că sînt un tic. I că ar trebui să fiu in-urgentă. Dar nu-i adevărat, t foarte bine așa și sînt în țările mele mintale. Așa cum i homosexualii s-au consti-tații legale și noi, onaniștii, i facem o asemenea figură. mentarii, nu-i așa?

ION CEACIRU

civil și apoi embargoul... Sirbii au nevoie de benzină și plătesc bine pentru ea, dacă te tocmești și mai ales dacă nu mai e nimeni cu benzină, poți lua 2 DM/litru. Dacia mea are rezervor dublu. Fă socoteala: 80 x 2x300. Sînt 48 000 lei pe zi. Cine dracu e nebun să se bage-n fabrică cu cinșpe mii pe lună și cu frica în sin de șomaj? De bine, de rău, tot fac 20 de drumuri pe lună“.

Chiril Stoicovici (Pancevo), a muncit 4 ani în Germania. De acolo s-a întors cu un camion de 5,5 t. Vroia să lucreze cu el la o firmă de construcții, dar a venit războiul!

„Cine dracu‘, zice el, mai construiește pe vremurile astea? Dacă nu mă apucam să bat granița după benzină, cred că o luam iar spre Germania. Acu’ nu mai rentează. Banul e aci, trebuie doar să-l iei!“

Noi, în Iugoslavia, nu prea avem benzină, iar cînd aduce la benzinării se vinde rebede cu 10 DM/litru. Din România vin mereu șoferi care au orea multă benzină, mulți o descarcă în canistrele mele și eu le dau 2 DM/litru. Este un nret foarte bun. Cine fi dă în față atîta bani? Cînd umblu camionul mă îndrept spre casă. Scap repede de înecăritură, ba să fiu sincer nu pot accepta cererea. Sînt unii care vor să-mi cumpere toată benzina (90 de canistre a 50 l) dar de obicei clienții mai cumpără cîte 3 canistre pe săptămînă.

Chiar dacă aici războiul nu se simte decît prin unele lipsuri, cu atîta benzină în spate mă simt de parcă aș fi pe front. Orînd pot zbura spre cer cu tot cu camion...

Auzi băiete, cu banii care îi strîng o să construiesc în zonele bombardate. Aia afacere!“.

De la ROMPETROL, Centrala PECO, am fost informați că pentru județul Timiș repartitia de benzină ar fi mai mult decît suficientă, dar dacă aceasta nu ajunge problema nu este decît a Direcției Generale a Vămilor din România. Cu alte cuvinte, ce fac vameșii? Cum pot să treacă prin vamă mașinile celor doi bișnițari?

CRISTIAN GACHE

Mare scandal la Poiana Mare

● De la Poiana Mare, comună în județul Dolj cu 20 090 de locuitori, am fost sesizați de un grup de 40 de oameni că primarul Sterie Smădoi face abuzuri în aplicarea Legii fondului funciar, că refuză să discute cu oamenii, că se poartă ca un vechil. Ne-am deplasat în comuna doljeană și-am aflat, fără prea multă dificultate, despre ce este vorba.

Primarul sfidează prefectul și pe primul ministru

Dl. Sterie Smădoi a cîștigat alegerile din februarie promițînd oamenilor că le va da înapoi pădurile. A fost crezut pentru că, de meserie, dumnealui e tehnician silvic. Dar de la instalarea la primărie și pînă acum dl. Smădoi a aplicat Legea fondului funciar doar după bunul său plac. În acest sens, au și scris cîteva ziare. Nu l-a putut aduce la ordine — conform „României libere“ — nici prefectul județului, argumentînd că dumnealui, primarul de la Poiana Mare, a fost ales, nu doar numit, precum prefectul. Apoi, nici pînă acum, comisia de aplicare a Legii fondului funciar condusă de dl. primar n-a repartizat toate suprafețele arabile oamenilor și asociațiilor și de aceea nimeni nu știe unde să are. Doi tractoriști îmi spun că motorina subvenționată de guvern e stocată, iar tractoarele stau, deși sînt de arat nu mai puțin de 2 500 de hectare. Dar primarul — fiind ales — ignoră pînă și pe primul ministru, care a dispus să nu se repete situația din anul agricol precedent, în acest sens premierul luînd și măsuri concrete. Deși între Craiova și Calafat se poate observa că arăturile sînt încheiate, la Poiana Mare abia dacă au început. La primărie au sosit și titlurile de proprietate, dar împărțirea lor e... staționară! Și nici nu se arată vreun semn că ar începe prea curînd.

Criteriile de împărțire a pădurii se schimbă din 15 în 15 hectare

Dar să vedem cum se face împărțirea pădurilor. Inspectoratul silvic județean a repartizat comunei 853 hectare de pădure, care să fie înapoiate foștilor proprietari conform Legii fondului funciar. Șefii comisiei au negociat care este partea de pădure pe care s-o ia, apoi au clasificat-o — „așa, după ochi“ — în două categorii calitative. Și au hotărît că ar fi 85% de categoria întîii și 15% de categoria a doua. A început împărțirea pe străzi, în ordinea, zice-se, a tragerii la sorți. După ce s-au împărțit vreo 15 hectare, respectînd această proporție, comisia a hotărît că, de fapt, doar 75% ar fi de categoria întîii. S-au mai împărțit vreo 15 hectare,

fiecare luînd 75% pădure de categoria întîii și 25% de categoria a doua. În sfîrșit, s-a ajuns la concluzia că pădurea e jumătate bună și jumătate proastă. Și-a continuat împărțirea după acest nou criteriu. După ce — să reținem — în vechea evaluare își luaseră pădurea vreo 70 de oameni, printre care și dl. Vasile Tornea, fostul primar, Echitate originală!

Pînă la jumătatea lui septembrie, au fost împărțite aproape 500 de hectare. Aici începe împotmolirea. Locuitorilor de pe Strada Gării li se oferă o parcelă de pădure la categoria întîii mult mai proastă decît cea repartizată altora pînă acum la categoria a doua. Oamenii, normal, refuză s-o ia. Dl. primar a fost sesizat, dar deși este în meserie — cum spuneam — refuză să meargă în pădure și să arbitreze conflictul.

După ce am discutat cu aproape toți cei 40 de semnatari ai sesizării, l-am căutat pe primar. Dar cum dumnealui în acea zi nu era în comună, am vorbit cu fostul primar și cu dl. Gheorghe Picu, viceprimarul. Aceștia m-au asigurat că n-au făcut nici un fel de discriminare și că cei de pe Strada Gării trebuie să-și ia parcela pentru că aceea vine la rînd. E adevărat că-i compătimește că sînt ghinionști. L-am întrebat dacă cei care au intrat în posesia pădurii au tăiat lemne. Viceprimarul recunoaște că... s-a mai tăiat cîte un copac. A doua zi, am văzut însă munți de lemne pe la porți. Sînt mij de metri cubi de lemne tăiate: și mai groase, dar și subțiri. Legea interzice tăierea arborilor fără aprobarea Inspectoratului silvic județean, care și hotărăște ce arbore trebuie tăiat și care nu. Iar de la Inspectoratul județean Dolj am aflat că, de la Poiana Mare, nu s-a cerut nici măcar o singură aprobare de tăiere. Cazul e deja de competența Procuraturii. Pe care primăria n-a sesizat-o pînă acum, deși îi intră în atribuții.

Am văzut apoi și pădurea. Discriminarea este evidentă. Nu trebuie să fii neapărat specialist pentru a-ți da seama. Deocamdată, cei 40 au făcut contestație la comisia județeană de la prefectură. Ei se află, însă, după cum mi-am dat seama, aproape de capătul răbdării. O revoltă cu rezultate imprevizibile pare orînd posibilă.

RADU OPRIȘAN

Ce nu a reușit Ceaușescu în Cimitirul „Sf. Vineri“ vor reuși succesorii lui?

Mă adresez dumnea-voastră cu toată încrederea că veți face tot ce e omeneste posibil pentru a curma abuzurile și corupția, care au atîns și locuri care, pînă mai ieri împuneau respect și teamă, atît față de legiuitori, cit și față de Dumnezeu.

Pe scurt, despre ce este vorba. La începutul lunii iunie a.c. am fost la București și am făcut o vizită la Cimitirul „Sf. Vineri“, de pe Calea Griviței. Am fost la mormîntul părinților mei. A-lea care permitea accesul la mormîntul părinților mei avea lățimea de 1 m și asigura accesul la două rînduri de mormînte, de-o parte și de alta. Ei, bine, pe această alee,

lată de 1 m, au fost confecționate mormînte, care ocupă aleea de trecere pe toată lungimea ei. Au fost amplasate deja cinci cavouri, iar partea de la suprafață a unor cavouri împiedică efectiv accesul la vechile mormînte. Ori, nu e frumos și nu e omeneste și nici creștinesc te nu este să traversezi peste mormînte. Iar dacă nenorocul te duce în pragul să trebuiască să înmormîntezi pe cineva, nu mai ai loc defel.

Nu știu cine și cum a concesionat aceste locuri de veci, dacă s-a făcut în temei legal ori nu! Vă scriu pentru a face publică această stare de fapt. Mormîntul părinților mei este plasat pe a doua alee din dreapta, după ce

intri pe poarta principală din Calea Griviței. Ceaușescu a vrut să-l distruagă cu buldozerele (Cimitirul „Sf. Vineri“), iar urmașii lui au ales altă cale: l-au dat pe mina escrocilor, care din lăcomie, îl vor face de neferosit și de nerecunoscut! Vor transforma unul dintre cele mai vechi cimitire ale Capitalei — într-un maidan. Deja e plin de pămînt și moloz, de alte resturi. Îmi pun toată speranța că dînd publicității această scrisoare, măcar se vor curma aceste prejudecii aduse unuia dintre cele mai reprezentative lăcașuri de veci din București.

FLORICA MINCU, Calea Poienii nr. 29,

Ne scrie domnul Nicolae Pantazi

Stimate domnule redactor șef,

Pentru profesionalismul cinstit al doamnei Maria Timuc, care a făcut să apară în revista dv. nr. 35 articolul intitulat „Cadavrele de la Palatul Ghica”, mă simt obligat moralmente să dau explicația adevărată, care va pune în lumină pățania mea cu lucrătorii de la FRE. Buftea.

Mă numesc Pantazi Nicolae Călin, locuiesc în satul Căciulați, jud. Ilfov, în aceeași casă cu tatăl meu, Pantazi S. Alexandru, actualmente pensionar, fost deținut politic și care în momentul de față este delegat special din partea AFDPR pe linia procuratură să elucideze adevărul cu groapa comună — subiect de presă în repetate rânduri.

Dovada samavolnicilor cu care s-a „lucrat” și cu care se lucrează e că tatăl meu a primit, mult înainte de întimplare, trei telefoane de amenințare, la ore tirzii, voci necunoscute, care se legau de ultimele lui preocupări. Mai precis, lucrătorii FRE, înainte de-a executa debransarea, erau bine informați de activitatea tatălui meu.

Minora Rosana Mara a fost chestionată de doamna Cristea Elena cu ce se ocupă bunicul, (știa) cunoștea că avem un cîine rău și unde lucrez, ce amestec am eu cu „oasele” de la Palat!

După aceasta a urmat desconsiderarea percheziției; au făcut o răscolă în toată casa, cu covorașe ridicare, usile la șifonier deschise, lucruri date la o parte, scrinul tatălui

meu deschis și controlat etc. Mai rusinos, pe șifonierul de lângă contor a fost o sumă de bani care a dispărut. Menționez că toată percheziția n-a fost făcută în prezența mea, tot acest abuz flagrant nu are acoperire!

După ce am sesizat dispariția banilor, am reclamat la poliția locală, cerind anchetarea cazului și a abuzului violării de domiciliu. După apariția revistei, cu articolul semnat de doamna Maria Timuc, m-am pomenit la serviciu în ziua de 14 septembrie 1992 cu vizita a două persoane, reprezentând FRE Buftea, și anume dl. Soare și dl. Ciulin, de la FRE București, care, după introducerea, eleganter și-au cerut scuze, pe motivul că poate s-a comis o greșală din partea lucrătorilor FREB și că ar fi bine să rezolvăm totul pe cale pașnică.

Propunerea a fost ca eu să plătesc suma de 20.700 lei, sumă reprezentând deteriorarea instalației, dar cu rugămintea să dau o declarație de deznăscut la revista „Flacăra”, urmînd să mă prezint la Buftea pentru rebransarea la rețea.

M-am prezentat la data fixată și am cerut procesele verbale de constatare. Cu mare greutate m-au lăsat să citesc și mi-am dat seama că procesele verbale erau o „plămădie” făcută de doamna Cristea Elena — nu corespund deocult realității — cum că eu am refuzat să semnez procesul-verbal. Adevărul e că nici nu mi l-au dat să-l văd, nici atunci și nici cînd au venit să mă debranseze. Flă.

grant e că s-a repetat întrebarea „Ce face bunicul tău? Cine plătește pe ăla să dezgroape oasele din parc?”, cuvinte care au fost adresate în poartă nepotului meu atunci cînd au venit să mă lege la rețea. Ce interes avea lucrătorul de la FREB să știe asta? Chiar toată această teavatură să fie lipsită de substrat?

Unde mai punem că mai acum câteva zile șeful de post de la Moara Vlăsiei — Căciulați a primit prin poștă, de la doamna Elena Cristea, o reclamație că prin anul 1991 a venit acasă în control, iar un bătrîn în vîrstă de 80 de ani s-ar fi opus vizitei oficiului FREB. În curtea noastră nu există o asemenea persoană, proprietarul respectiv e tatăl meu, Alexandru Pantazi, în vîrstă de 61 de ani și drept să vă spun nu arată așa de trecut.

O altă gafă a „domnilor”: toate demersurile și procesele verbale au fost făcute pe numele răposatului meu bunic mort de 14 ani fundamentarea oficială juridică fiind falsă, oprim cursul oricărui speculații.

Nu retractez nimic din ce am spus și rămîn alături de gestul unui gazetar ca doamna Maria Timuc, care n-a făcut altceva decît să pună în lumină „ocupațiile marginale” ale unor lucrători „influențați” de oamenii de bine ai zilelor noastre.

Îndrăznesc să cred că toți sunteți în asentimentul unui om lipsit de apărare în fața puterii și vă mulțumesc.

Rădăuți, care, pentru bani mulți și benzină (martoră e o vecină care vede pe ascuns totul și anume Vătămănu Vica), fără să o cunoască și să o taie pe moartă, îi dă certificat soțului pentru înmormîntare.

O astfel de scrisoare a fost trimisă la revista **Poliția Română**, care la data de 21 iulie 1992 răspunde că scrisoarea fost trimisă la Poliția din Suceava pentru cercetări. Este adevărat, au fost chemați cîțiva martori, dar nu toți, ca de exemplu Vătămănu Vica, Vanea Maria (lucrează la spitalul din Rădăuți), femeile care au spălat-o. Se pare că vor să mîlească o treabă foarte urîtă, de aceea venim cu rugămintea mare la dv. ca prin ziarul dumneavoastră să interveniți la Poliția Județeană Suceava, ca ancheta să se continue, pentru a se face dreptate în satul nostru. Răspunsul din „Poliția Română” din 2 iulie 1992 este dat la numele de Filimon Vasile din satul Frătăuții-Vechi, pentru că ziarul dv. este cu dreptatea și cinstea și sîntem siguri că ne veți răspunde despre această anchetă în revista Flacăra.

Un grup de săteni care vă citesc și vă iubesc. Dumnezeu să vă ajute!

N. red.: Sperăm că acest semnal privind o moarte suspectă să ajungă la Procuratura județului Suceava și la Inspectoratul General al Poliției, iar concluziile anchetelor respective să ajungă la redacția noastră, pentru a fi comunicate cititorilor, ca o dovadă că aceste două instituții își fac datoria, apărînd viața omului, legea și dreptatea.

ȚIGANII DIN STRIMINOASA

VOR OBȚINE MOARA IZVORENILOR?

Sărmana toamnă a poposit și pe meleagurile vîlcene: recoțele par a fi acceptabile deși seceta ne-a bîntuit și pe noi, ba prin vară am avut parte, în unele locuri și de o grindină zdravănă. Oamenii gospodari care au întors pămîntul ăsta pe toate fețele de-a lungul anilor, și care îi cunosc toate dedesubturile, au reușit și de data asta, cu trudă și sudoare, să facă treabă bună, folosind, însă, pe multe locuri metode empirice.

La prima vedere toate bune și frumoase, dar țiganii din partea noastră au și niste OF-uri. Cam multe, e drept:

— încă nu s-a definitivat acel „certificat de improprietărire” așa că omul nu știe exact cît pămînt are, unde are, cu cine se învecinează, nu are o schiță și un act oficial la mînă așa cum ar trebui să fie. Din această cauză sînt multe certuri, multe neînțelegeri. Au apărut ura, dușmănia, setea de răzbunare.

— mai marii primăriei, ca să fie liniștiți și să pară că sînt băieți de treabă, au spus țăranilor în felul următor: „Oameni buni, mergeți și luați-vă pămînturile strămoșești, pe unde știți că le-ați avut odinioară, descurcați-vă cum vreți și cum credeți de cuviință, noi nu putem nimic mai mult...”. Las această frază să o judece orice om de bună cuviință. Cum adică să dai semnal „verde” să facă cine ce vrea, cum vrea, cît vrea?! Păi oameni buni, stimați domni de la Primărie, ce hram purtați dvs., pe cine reprezentați și în numele cui și pentru ce vă luați salariile dacă ne lăsați așa să ne batem și să ne omorîm ca orbi? De ce nu vreți să fie ordine, disciplină, dreptate?

— mulți țărani au tot felul de fișiute de pămînt prin foarte multe locuri, și chiar prin alte comune, lucru ce face dificilă întreținerea recoțelor, costurile cresc enorm, și multe altele. Oare nu s-ar putea găsi o soluție de schimb cu un alt pămînt în apropierea satului de baștină?

— de zeci de ani podul care trece peste riul Pesceana și care unește satul Popești de Izvorul este în stare de paragină. De-a lungul anilor s-au perindat pe la primăriile acestor sate mai mulți „funcționăriși”, dar nici unul n-a făcut nimic, mai ales cînd se putea face și prețurile erau mai acceptabile. Alții, la alegeri, au promis marea cu sarea și doar cu asta ne-am ales.

— de mai mulți ani, primăria comunei Crețeni arată jalnic. Toată tencuiala este dată jos, se simte nevoia de reparații capitale. După cum arată primăria poți să-ți dai seama cît de „bine” sînt conduse treburile obștii.

— în satul Izvorul, este o școală primară foarte veche. Aici au învățat multe generații de copii cele patru clase elementare. O dată cu construirea, la cîră 100 de metri mai la vale, a altei școli, cea veche a fost lăsată în paragină. Pentru a desăvîrși acțiunea, primăria a închiriat localul școlii unor fabricanți de diluant care apoi au abandonat-o.

— cu ce drept și în numele cui, „dragă Primărie”, vrei să vinzi țiganilor din Striminoasa, moara din satul Izvorul, care este viața noastră de zeci și zeci de ani? Pînă cînd toate acestea? Așteptăm răspuns.

VASILE ALEXANDRU, satul Popești

O scrisoare pentru Procuratură și Poliție

Domnule redactor șef,

Vrem să vă aducem la cunoștință următoarele fapte mai deosebite din satul nostru **Frătăuții-Vechi**, județul Suceava. La data de 7.03.1992, moare în mod suspect numita **Isopecu Răduța**, de 49 de ani, din satul Frătăuții-Vechi; și anume, la data de mai sus are loc logodna nepotului său, Hre..ciuc Constantin, în casa bătrînească a moartei, dar care nu mai era locuită de nimeni; aici are loc petrecerea logodnei. Vrem să vă spunem că între moarta Isopecu și soțul său, **Isopecu Gheorghe**, nu erau relații de căsnicie obșnuite, adică el avea altă femeie și din această cauză se purta urit cu soția, o bătea, o lega în lanțuri, o scotea iarna goală în zădărnă.

Pe data de 6.03.1992, soțul

o bate pe Isopecu Răduța foarte tare, dar totuși vine și ea la cununia nepotului. După terminarea petrecerii, Isopecu Răduța este înuciată în casă în viață fiind și toți pleacă la casele lor. La o bucată de noapte este găsită de sora sa în stare de comă (spune la gură), este anunțat soțul, dispensarul medical și postul de poliție. Moarta este dusă la casa ei, fără a fi anunțate organele de procuratură și criminalistică. Dispensarul sanitar Frătăuți nu vrea să elibereze certificatul de deces, din cauză că moartea este suspectă și, în același timp, cînd moarta este spălată se văd multe vinătăi, plus o mînă ruptă. Atunci Isopecu Gheorghe, cu ajutorul lui Filimon Radu, din orașul Rădăuți, care lucrează la restaurante, reușește să cumpere pe un doctor din

Dreptul la replică

Ca urmare a articolului „Comuniștii au furat, ei s-au instalat: Unde locuiesc elefanții” (în cuprinsul căruia prezentăm locuințele trecute și prezente ale unor foști nomenclaturiști) primim din partea domnului Dinu Săraru următoarea precizare întocmită de Societatea Comercială „Cotroceni” S.A.:

Către,

Dinu Săraru
Str. Dr. Obedenaru nr. 27, sector 5

Urmare cererii dv. înregistrată sub nr. 2338/1992 vă comunicăm următoarele:

Locuința ocupată de dv. — începînd din iunie 1989 — în Str. Dr. Obedenaru nr. 27, sector 5, compusă din trei camere, bucătărie, hol de trecere — pentru 3 persoane, este administrată de Societatea Comercială „Cotroceni” S.A. și nu a fost niciodată locuință de serviciu.

DIRECTOR COORDONATOR,
ing. V. Forăscu

ȘEF SERV. FOND LOCATIV,
N. Papari

CURIER JURIDIC

Dreptul de a produce obiecte de cult

Potrivit Legii nr. 103/1992, Biserica Ortodoxă Română și celelalte culte religioase au, în exclusivitate, dreptul de producere și valorificare a obiectelor și veșmintelor de cult, precum și de tipărire a cărților de cult, a celor teologice sau cu conținut bisericesc, necesare practicării cultului.

Prin „obiecte de cult” se înțeleg vasele liturgice, icoanele metalice sau litografiate, crucile, crucifixe, mobilierul bisericesc, cruciulițele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios și altele asemenea. Se asimilează obiectelor de cult și calendarele religioase, precum și produsele necesare exercitării activității de cult, cum ar fi tămîia și luminările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

Prin „veșminte de cult” se înțeleg și stofele și broderiile specifice, necesare realizării veșmintelor respective.

De asemenea, se asimilează obiectelor de cult tipăriturile de cult, manualele și cursurile teologice necesare desfășurării activității din instituțiile de învățămînt religios

ale cultului respectiv.

Producerea sau valorificarea acestor bunuri de către alte persoane, fizice sau juridice, decît cultele religioase, se poate face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.

Ilustratele, pliantele, albumele de artă și filmele prezentînd lăcașuri de cult sau obiecte de artă bisericească, cu excepția celor care fac parte din patrimoniul cultural național, se pot realiza numai cu acordul cultului respectiv.

Încălcarea dispozițiilor de mai sus constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei.

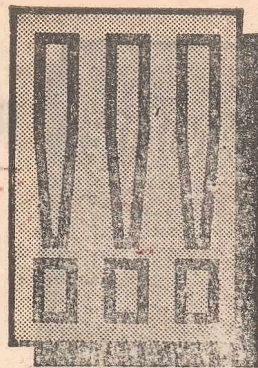
Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de poliție, primarii sau organele de control ale Ministerului Economiei și Finanțelor.

Producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult sînt scutite de impozitare.

CORNELIU OLTEANU

Asistența sanitară de stat devalorizează actul medical

**Aceste declarații au fost smulse cu forcepsul.
Numerosi doctori cinstiți se tem să spună adevărul.
Puterea se mai afla încă de partea celor ce resping competiția calității.**

MEDICUL TRANSFORMAT ÎN LEFEGIU ARE TOATE TARELE FUNCȚIONARULUI DE STAT: INDOLENȚA, FUGA DE RĂSPUNDERE ȘI SEDUCȚIA CÎȘTIGULUI NECINSTIT

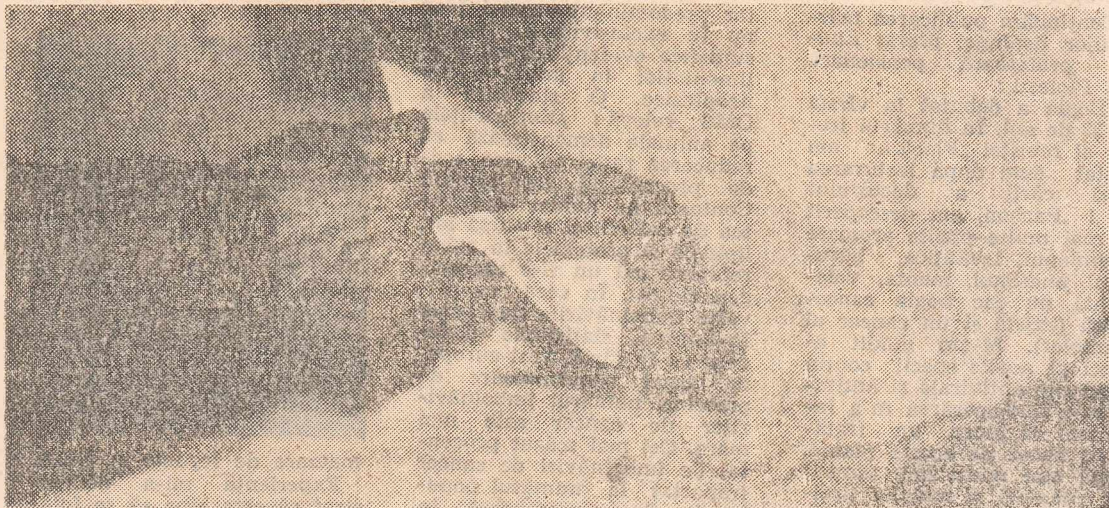
Dăm cuvîntul domnului dr. Ladislau Elthes, cunoscut hepatolog din Oradea și coproprietar al Societății medicale „Elcohep”.

Etatizarea și colectivizarea medicinei au avut efecte din cele mai nefaste. Ele au făcut din medic lefegiu. Funcționarul de stat, constrins la o leafă fixă, își face de cele mai multe ori munca de mîntuială, iar acolo unde se cîștigă puțin și lipsește motivația profesională, înflorește corupția. În comunism, asistența medicală este gratuită numai pe hirtie, deoarece orice pacient cunoaște regulile jocului: dacă vrei să fii tratat ca lumea, pregătește plicul cu bani.

Statul nu-l plătește pe medic în funcție de valoarea și pregătirea sa profesională. Valoarea și incompetența sînt retribuite în mod egal. Insul medicocr, leneș sau lipsit de har poate duce o viață comodă pînă la pensionare, iar practicianul dotat, inventiv, ambițios în tinerețe, va cădea treptat în brațele deznădejzii și indifferenței. Arondarea bolnavului la o anumită policlinică, ba chiar obligația de a consulta numai un anumit medic, îi dă bolnavului un sentiment de insecuritate. Găsirea medicului capabil devine în această situație o chestiune de hazard.

Este limpede că prin privatizarea serviciilor medicale, a medicinei în general, se va produce de îndată o drastică selecție calitativă. Competiția va opera departajări, cei buni vor ieși în față, cei slabi se vor trezi fără clientelă și vor abandona meseria. Prin libera opțiune a bolnavului, acesta va avea numai de cîștigat, el va fi întîmpinat cu sollicitudine, cu zîmbetul pe buze, deontologia medicală va fi repusă în drepturi.

Nu e de mirare că se opun privatizării nu numai cadrele politice ale vechiului regim, ci și numeroși medici slab pregătiți, care-și vîd periclitat cîștigul sigur și comod. Evident, este necesar să păstrăm sub tutela statului marile clinici, unde lucrează profesori cunoscuți și care beneficiază acolo de servicii de investigație de care, deocamdată, medicii privatizați nu dispun.

„În spital ești acoperit și «mălaiul» vine!”

— Pe Bulevardul Dacia, la numărul 102, a apărut o firmă: „Sanitaria S.R.L.”. Ce înseamnă asta, domnule Ștefănescu?

— Intenția a fost de a face un dispensar policlinic cu mai multe secții, dar nu s-a putut obține spațiu. Aceste încăperi aparțin directorului societății noastre. Mai există două camere goale, am făcut cerere de extindere, dar ICRA-ul nu ne-a aprobat. Așa încît ne-am limitat la un cabinet de bioenergie și unul de ginecologie, unde funcționează un medic primar chirurg — Spirea Roșca — și doi medici primari ginecologi — Vasile Toncescu și Octavian Ștefănescu.

— Cum merge treaba?

— Nu formidabil, dar merge. Astăzi am avut patru consultații.

— Și la spital e plin. De ce?

— Oamenii nu au încă practica medicinei liberalizate. Apoi, consideră că la spital este mai ieftin. Noi luăm 500 lei pe consultație, iar acolo e gratis.

— Așa să fie?

— În primul rînd, omul nu se poate duce la spital pentru consultație, ci la policlinică. Asta înseamnă coadă, înseamnă ciubuc. Teoretic, nu costă nimic, dar ca să intri mai repede și să se uite la tine, trebuie să dai, atît doctorului, cît și asistentei. Iar acolo, ești tratat cum ești tratat... de ce să ne ascundem după deget? „Hai, altul la rînd!” Ca să ajungi la spital, ai nevoie de trimitere de la policlinică, iar internarea se face, de multe ori, contra cost. Trebuie să dai doctorului, pentru că altfel ți se spune că nu sînt locuri. La cabinetul particular ești tratat corect, pentru că e vorba de prestigiul firmei și nimeni nu se gîndește la mai mulți bani decît prevede taxa consultației. E adevărat, noi nu putem face operații, nu avem încă multe aparate care ne-ar fi absolut necesare.

Tochmai de aceea nici nu se inghesuie mulți la deschiderea cabinetelor particulare.

— Bine, dar femeii i se poate întîmpla ceva și dacă e operată în spital?

— Acolo e altceva: spitalul te acoperă întotdeauna! De aia e mai bine la policlinică și la spital: ai toată aparatura de investigație, locul e comod și „mălaiul” vine, cum se spune. Este, pînă la urmă, o chestiune de competență și de curaj.

— Există o luptă între medicii din rețeaua sanitară de stat și cei particulari?

— Categorie, da! De fapt, celor din rețeaua de stat nu le convine apariția acestor cabinete. Am să vă dau un exemplu: a apărut o decizie a Ministerului Sănătății și a Guvernului, în care se stipulează că medicii particulari au dreptul să dea certificate medicale. Doctorul Roșca, directorul nostru, s-a dus la minister să obțină aceste certificate. A fost trimis la Direcția Sanitară, iar de acolo la Spitalul Colentina. Directorul spitalului a sărit în sus: „Să dau certificate la particulari? Nici nu mă gîndesc!” „Dar este o lege!” „Nu mă interesează legea!” Și iar a început să umble doctorul Roșca pe la minister, pe la Direcția Sanitară, cu tot felul de adrese, pentru a obține aceste certificate. E doar un exemplu. Aș putea să vă mai spun cîtă tevatură a însemnat deschiderea cabinetului, cu doctorii de la „Sanepid”, care tot veneau la două săptămîni, să mai constate ceva și de fiecare dată așteptau să fie „atenționați”. Lanțul slăbiciunilor!

— Credeți că această opoziție vine chiar și de la nivel ministerial?

— Da! Ca probă: n-au fost în stare pînă acum să facă „Legea asigurărilor sociale”, cum am avut pe vremuri. Spitalul „Cantacuzino” era spitalul asigurărilor sociale și mergea foarte bine. De ce nu se poate face și acum?

Pagină realizată de
LIVIU TIMBUS
și LIANA TATOS

„În țara asta cel mai ieftin lucru e creierul de doctor”

De vreo doi ani, medicul primar oftalmolog Radu Jean, e la Spitalul clinic de oftalmologie din Capitală, se zbate pentru împlinirea competenței, uraș și muncitor: deschiderea unui cabinet particular. „Am provocat la o discuție, ornînd exact de la acest subiect.

„Sînt greutăți de neimaginat. În primul rînd, se pune problema aparaturii. Un bioreoscop — ca să dau un ingur exemplu — nu poate fi adus decît din străinătate și acum doi ani a costat 5000 DM. Dar mai sînt și multe altele, pînă la „mărunțuri”, ară de care nu poți face o consultație corectă. Se pune, în al doilea rînd, problema pașului. Eu, unul, nici măcar n-am încercat să mă duc la Primărie. Am căutat prin „Publicitate”. Chiriile sînt fabuloase și, majoritatea, n valută. Taxele pentru deschiderea unei societăți costă între 150 și 200 de mii de lei. Din clipa în care am înregistrat firma și pînă acum, sînd, în sfîrșit, am găsit un

spațiu, au trecut 8 luni și am pierdut cam o jumătate de milion de lei! Este, apoi, criza medicamentelor, care va pune serioase piedici și în viitor. Nu știu cît de mulți pacienți îmi vor deschide ușa cabinetului, pentru că tratamentul ambulatoriu costă enorm. De fapt, aceeași situație, în ceea ce privește medicamentele, este și în spi-

sare îngrijirii ochiului sînt scumpe). Instrumentarul e la limită, materialele de sutură se produc artizanal — pe banii bolnavului — așa încît s-ar putea ca într-o bună zi să nu mai putem opera. Îngrijirea postoperatorie e și ea grav afectată de lipsa medicamentelor. În România vor

**PRIVATIZAREA ESTE SINGURĂ SOLUȚIE PRIN CARE
PRESTAȚIA MEDICALĂ AR FI REPUSĂ ÎN DREPTURILE
CE I SE CUVIN, LA ADEVĂRATA SA VALOARE**

tal. Sînt numai de import, se înțelege că nu le avem, iar bolnavul trebuie să și le procure singur. Șansa este farmacia privatizată, dar nici aici nu se găsesc. Este și asta o afacere, ca oricare alta, iar patronului nu-i convine să aducă o marfă scumpă (toate medicamentele nece-

fi cei mai mulți orbi pe metru pătrat. Iar în ceea ce-i privește pe medici, un lucru este cît se poate de adevărat: în țara asta, cel mai ieftin lucru e creierul de doctor. Este plătit cît un kilogram de țărițe. Ar trebui ca, totuși, cineva să gîndească la toate astea!”

re, cum ar fi un tomograf, dar, cînd e nevoie de o investigație mai serioasă, dăm trimiterea către spital. Ceea ce facem aici este chiuretajul și nu știe multă lume că este cea mai grea operație, pentru că lucrezi într-o cavităte oarbă. Ce te faci dacă i se întîmplă femeii ceva?

Doamna Maria Lungu s-a vindecat de cancer (II)

Continuăm publicarea măturii doamnei Maria Lungu, profesoară pensionară din Ploiești:

„Boala a debutat la vârsta de 33 de ani. În numărul trecut al revistei „Flacăra” am arătat cum după lecturarea unei cărți a doctorului C. I. Parhon, am descoperit că mai multe plante aromatice (chimionul, levănțica, busuiocul, anasonul, menta, valeriana) nu fac boala canceroasă (există și un cancer al plantelor). M-am gândit atunci că aceste specii conțin substanțe antivirale și antitumorale și disperarea m-a îndemnat să încep un tratament bazat pe aceste plante. După mai mulți ani, tumoarea anexială și nodulul tiroidian s-au dizolvat.

În timpul tratamentului am urmat un regim alimen-

tar predominant vegetal (dar nu în exclusivitate). Datele statistice evidențiază rolul alimentației în îmbolnăvirile neoplazice. O statistică a OMS relevă: „Experiențele pe animale demonstrează că reducerea rației calorice scade procentajul de tumori. Contează nu numai cantitatea de calorii, ci și sursa lor, lipidele și proteinele în exces reprezentând un risc cancerigen ridicat. În ceea ce privește îmbolnăvirile de cancer în Europa, statisticile dovedesc că în țările vest-europene, mari consumatoare de proteine, numărul îmbolnăvirilor de cancer este mai mare. Cel mai scăzut procentaj de îmbolnăviri de cancer (raportat la numărul populației) se consemnează în Bulgaria, țară recunoscută ca mare producătoare și consu-

matoare de legume și fructe. Experiența mi-a demonstrat că este bine să se folosească, în paralel cu tratamentul indicat de medici, și

cel pe care l-am folosit eu. Pentru că, iată, sînt în viață la 76 de ani.

În încheiere mai doresc să arăt că rezultatul experiențelor mele l-am făcut cunoscut unor cercetători și medici, înregistrându-l chiar și la OSIM. Mulți dintre acești specialiști au recunoscut importanța experimentului meu, însă studiul a fost respins ca fiind „lipsit de progres”. Oricum, stimați cititori, eu vă sfătuiesc să folosiți în caz de nevoie tratamentul meu, care, așa empiric cum se înfățișează, vă poate face bine, iar rău în nici un caz.

Reiau în rezumat indicațiile de tratament comunicate în articolul precedent:

Tratamentul este de lungă durată, de la câteva luni la câțiva ani, în funcție de gravitatea bolii. Se merge tot timpul astfel: 3 săptămîni tratament, 2 săptămîni pauză, 2 săptămîni tratament, 2 săptămîni pauză etc. pînă la vindecare.

Se ia zilnic timp de 3 săptămîni: un ceai de mentă (izma) infuzie; 1,5 g frunze de mentă (un pachetel) la 200 g apă clocotită, se acoperă vasul și se lasă vreme de 15 minute după care se strecoară și se îndulcește după gust. Se bea un ceai cald dimineața sau seara la

culcare. Între mese: o lingură de sirop de busuioc cu apă sau sifon. O pastilă de extraversal (pentru conținutul ei în valeriană).

Urmează o pauză de două săptămîni. De 4 ori pe an (din 3 în 3 luni) în cele două săptămîni de pauză se folosesc mieji de nuci sau dulceața de nuci verzi: 30 g mieji de nucă, fracționat la mesele zilei. Între mese se ia o linguriță de sirop de busuioc cu apă și o pastilă de extraversal. Se pot înlocui miejii de nucă prin dulceața de nuci verzi (4—5 nuci verzi).

Pentru uz extern se folosește (numai pentru tumorile tiroidiene) tinctură de coji de nuci verzi și decoct de frunze de nuc. Tinctura se prepară din 100 g de nuci verzi, fărîmiate într-un litru de alcool. Se lasă la macerat 15 zile, apoi se strecoară. Se dă pe păr o dată pe lună. Decoctul se prepară din 100 g frunze de nuc în 3—4 litri apă care se pun la fierb 15 minute. Se amestecă decoctul cu apă rece și se dă cu el pe păr.

Ajut cu sfaturi pe oricine dorește. Mi se poate scrie la următoarea adresă: Alea Prislop, nr. 8, bloc 15, ap. 14, et. I, Ploiești, Cartierul „9 Mai” (îngă Gara de Vest).

Un doctor unicat

O știre senzațională însoțește activitatea medicului Patrick Henry ce-și desfășoară activitatea în cabinetul minuscul al unui spital din Nanterre, localitate situată în regiunea pariziană. Neobișnuitul apare în momentul în care află cine sînt pacienții doctorului: toți cei fără adăpost, năpăstuiții soartei, toți cloșarii capitalei. Zilnic niște mașini speciale îi aduc cam cînc zeci de asemenea pacienți. „Faceam gărzi la spitalul din Nanterre — povestește el — și am văzut oameni într-o stare de nedescris. A fost terifiant. Atunci, în 1984, am hotărît să fondez un centru specializat, de utilitate publică”.

Cei care vin la consultații rămîn cel puțin douăsprezece ore la spital, timp în care, după un duș obligatoriu, ei pot să se odihnească, li se

servește o mîncare echilibrată, le sînt spălate hainele. În opt ani de practică, dr. Henry a dat zeci de mii de consultații. Deși lucrează de multe ori chiar douăsprezece ore pe zi, pentru o leață destul de modestă, dr. Patrick nu s-a gândit niciodată să abandoneze acțiunea pe care a inițiat-o. Făcînd o comparație cu ceea ce se întîmplă la noi, ești tentat să spui că dr. Patrick nu aparține lumii medicale.

(E. G.)

Ce este psihoterapia destinanalitică

Psihoterapia este actul prin care se încearcă modificarea tendințelor premorbide sau morbide ale unor persoane cu stări disfuncționale (de natură organică și/sau psihică), în tendințe optimiste, cu recîstigare a bucuriei de-a trăi.

Se cunosc peste 200 de tehnici psihoterapice, ce se adresează diferitelor tipuri de personalități, însă o tehnică psihoterapică universală ar putea fi considerată „psihoterapia destinanalitică” întrucît nemulțumirile cauzate de un destin sub așteptări, sînt cele mai frecvente.

Acest tip de psihoterapie (destinanaliză individuală sau efectuată cu ajutorul unui expert relaxolog) urmărește eliminarea unor false complexe de eșec și/sau vinovăție, care acționează înconștient asupra comportamentului unor persoane. Tehnica acestui tip de psihoterapie are trei timpi:

— timpul I — investigarea succeselor din copilărie pînă în prezent;

— timpul II — în funcție de aceste succese, programarea unor acțiuni viitoare;

— timpul III — se desfășoară în paralel cu timpul II și constă în cultivarea unui hobby care să acționeze ca supapă de siguranță (psihologică), în caz de eșecuri.

Una din precizările care se impun este că neacordarea aspi-rațiilor cu posibilitățile individuale (psihointelectuale și materiale) conduce de cele mai multe ori la eșec. De asemenea, riscul prelungit (bazat pe unele succese mici, episodice, bazate pe noroc) este o altă cauză de eșec. După cum și unele mici eșecuri, nu trebuie să conducă la defetism și prudență excesivă.

Deci, trebuie aleasă o cale de mijloc, între riscul excesiv și prudența excesivă (care duce la abandonarea inițiativei). În concluzie, în rîndurile de mai sus, am făcut o expunere succintă a unei „tehnică existențiale optime” care să permită o interpretare (analiză) cît mai corectă a destinului uman, a cărei evoluție poate fi ascendentă, liniară, descendentă sau oscilatorie (alternanță regulată sau neregulată a succeselor cu eșecurile).

dr. VISARION BITEA,
Policlînica Grand-Eforie-Nord

Cromatoterapia

Tratamente prin băi de lumină colorată

Între terapiile naturiste, complementare, care nu provoacă intoleranțe (homeopatia, acupunctura etc.), unii medici recomandă în anumite boli, ca tratament asociat, cromatoterapia.

Folosim uneori aceste expresii: „Ești galben la față”, „Văd viața în roz”, „Vezi totul în negru”, „Te-ai făcut verde de spaimă” etc. Strînsa interdependență dintre culori și comportarea oamenilor, influența culorilor asupra modului de trai este astăzi arhicunoscută, iar puterea culorilor asupra psihicului individului este utilizată pe scară largă, avînd aplicații în medicină. Unele culori au un efect calmant, în special albastrul deschis și verdele, și influențează pozitiv sistemul nervos. Descoperind acțiunea terapeutică a culorilor, și tehnica administrării lor, CROMATOTERAPIA (sau terapia prin culori), peste 300 de medici practică, în Franța, această metodă de tratament.

Președintele „Centrului de Studii și Cercetări asupra Energeticii și Culorilor”, psihiatru dr. Christian Agrapart, autor al „Ghidului terapeutic al culorilor”, precizează: „Tratăm cu ajutorul razelor

colorate (deci, nu direct, cu culorile), și ne interesează energia produsă de organism sub influența acestora, energie care poate fi canalizată și controlată la perfecțiune”.

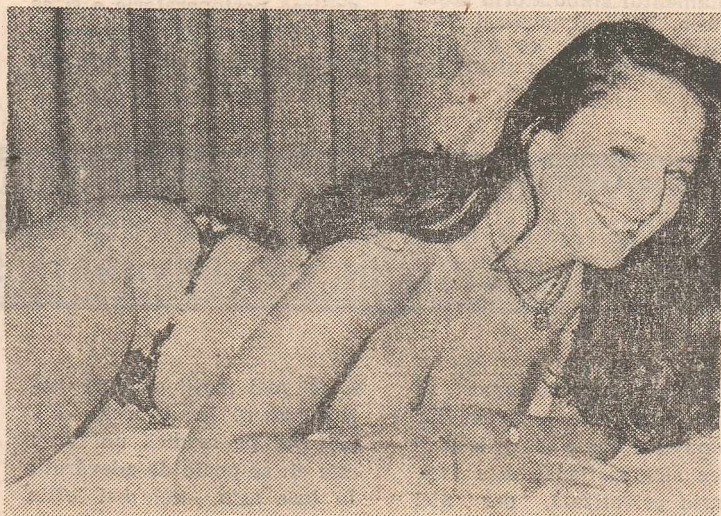
Care sînt bolile ce pot fi tratate prin cromatoterapie? Se remarcă rezultatele satisfăcătoare sau bune în reumatisme, în artrite sau artroze, în durerile oculare și de vecinătate, în durerile provocate în accidente rutiere sau traumatisme. Și-a mai dovedit eficacitatea în arsuri grave, în boli de piele dificil de tratat, ca eczemele și psoriazisul etc. Razele luminoase sînt folosite și în tratamentul unor tulburări psihice: insomnii, depresia nervoasă, teama etc. Tehnica se bazează pe un sistem simplu: o sursă de lumină traversează o fibră optică și filtre colorate. Tratamentul este inodor, se aplică doar cîteva minute și necesită aproximativ 20 minute de odihnă după fiecare sesiune. Cromatoterapia, ca și homeopatia sau acupunctura, este o medicină globală care nu tratează numai simptomul, ci pe bolnav, în totalitatea sa. Ca orice tratament medical, este necesar și un diagnostic precis.

Se folosește culoarea roșie în cazuri de artroze sau traumatisme; portocaliu în reumatisme de origine inflamatorie; verdele în cazul unor retenții de apă sau inflamații articulare; albastrul în caz de deshidratare, epuizare sau depresie nervoasă.

Fiecare rază colorată este aplicată 4 minute pe zona ce urmează a fi tratată. Medicul schimbă după aceea filtrul și expune aceeași zonă la acțiunea unei raze dintr-o culoare complementară, provocînd o reacție specifică organismului (de exemplu, după roșu, proiectează verde; după portocaliu, albastru). În manifestări dureroase la nivelul umărului, se proiectează la început, pe locul dureros, o rază roșie, urmată de raze scurte verzi. Într-un lumbago acut, se proiectează o rază portocalie, urmată de raze scurte albastre. Frecvent, durerile sînt atenuate chiar de la prima sesiune de cromatoterapie. Numărul tratamentelor variază în funcție de boala tratată și de reacția individului. În principiu, două-trei sesiuni sînt suficiente pentru înlăturarea durerilor. Acțiunea razelor colorate se face simțită vreme îndelungată după o sesiune, dovedind că nu proiectarea razelor colorate antrenează o ameliorare, ci organismul reacționează, regăsindu-și echilibrul. Deci, cromatoterapia tratează mai întîi simptomul, durerea, apoi trece la ameliorarea „terenului”, amplifică, deci, capacitatea individului de a rezista la boli, întărindu-i energia. Cromatoterapia nu se opune medicinei tradiționale, dar ea se adaugă complementar altor recomandări terapeutice, mai ales cînd ele nu au rezultate satisfăcătoare, permițînd să se diminueze dozele de medicamente, limitînd efectele lor secundare.

Ne putem trata și singuri, la domiciliu, cu această tehnică a razelor luminoase, în cazul unor arsuri sau entorse; ar fi suficient să posedăm lampa și filtrele speciale. După unii medici, aceste instrumente simple de tratament ar trebui să existe în orice casă, alături de obșnuita trusă de medicamente.

Dr. AUREL ROSIN

„Fiecare culoare e un prilej de emoție, dar cea mai frumoasă, cea mai intensă și cea mai fierbinte culoare ești tu”

Steaua, da. Dinamo, poate...

Adevărul e că în legătură cu șansele lui Dinamo, în fața lui Olympique Marseille, nu ne-am prea făcut iluzii, deși, în străfundul sufletului, ne gindeam că, în urmă cu câțiva ani, gruparea din Sosea Ștefan cel Mare îi eliminase chiar pe deținătorii trofeului suprem, respectiv S. V. Hamburger. Sigur că da, în acea vreme Dinamo era o echipă mult mai solidă, dar parcă și nemții erau ceva mai ceva decât francezii din Marsilia. Deci, deși datele problemei erau altele, prea mari iluzii nu ne făceam. Dar așa cum a început meciul, cu două mari ocazii irosite de Selimesy și Hanganu, eram gata să facem prinsoare că, până la urmă, Dinamo îl va învinge pe excelentul Barthez. Și așa ar fi fost normal, după cum a continuat jocul în care, la un moment dat, Dorinel Munteanu zburda pe lângă masivii fundași ai oaspeților. Dacă în cele momente antrenorul Al. Moldovan ar fi ascultat de glasul

tribunei și l-ar fi trimis în teren pe Nelson, credem că situația s-ar fi schimbat. Cînd a făcut-o, a făcut-o prea târziu, adică în clipa în care, după ce oaspeții au arătat cine sînt, iar dinamoviștii nu s-au lăsat cu nimic mai prejos, conturile erau deja încheiate. În loc să ciștige, fie și la limită, un meci pe care l-a dominat în prima parte a ambelor reprize, Dinamo a fost obligată să se mulțumească doar cu un meci nul, ceea ce îi diminuează substanțial șansele. Dar, incurabili optimiști, noi zicem că tot ar mai fi ceva de făcut, în meciul retur, pentru că, la urma-urmelor, mingea e rotundă și, cu un dram de noroc, un 1-1 ar fi nu doar o mare surpriză, ci și un rezultat posibil. Așadar, curaj, Dinamo, că tot nu mai e nimic de pierdut!

În celălalt meci, din Daneamarca, unde Steaua a întâlnit pe Aarhus, în Cupa Cupelor, n-am prea văzut mare lucru. Sau, dacă vreți, am văzut,

totuși, o echipă, a localnicilor, mult mai obișnuită să joace pe un teren cu un gazon imposibil, pe care mîneașă în fel și chip. Pînă să se dezmeticească ai noștri au și primit două goluri, unul dintr-o clară poziție de ofsaid. Militarii s-au străduit din răpuri să înțeleagă ce fotbal joacă danezii, dar abia în repriza a doua au înțeles că toată șmecheria e să lași pazele scurte de-o parte, inclusiv tehnica, și să dai drumul la mingea, cit mai lung cu putință, pe extreme. Așa au făcut și au reușit să reducă din handicap prin Vlădoi. Dar arbitrul Aron Schmidhuber (Germania) le acordă oaspeților un penalty închipuit și danezii se văd din nou în avantaj de două goluri. Cel ce avea să stabilească un scor intrucitiv normal este Ilie Dumitrescu, 3-2 pentru Aarhus. O victorie de palmares pentru danezi, pentru că, la București, scorul nu va fi mai mic de 4-0! (V.N.)

Citește și dă mai departe!

Cine va renunța la aproximativ două cutii de bere și va avea fericita inspirație să cumpere cartea lui Sorin Satmari despre celebrul Rică-Ricanu-Tamango, figură de legendă încă în viață a fotbalului românesc, nu va regreta. Nu va regreta pentru că în paginile acestei cărți ce se vrea și reușește a fi o excelentă relatare nu doar a vieții „celui mai nebun și frumos portar” din fotbalul nostru, ci povestea însăși a citorva din memorabilele meciuri din anii '65-'75 ai Rapidului, inclusiv anul de grație în care giuleștenii au cucerit primul lor

titlu, vor retrăi cu sufletul la gură ceea ce au văzut pe stadioanele noastre acum aproximativ 15-20 de ani. Dar vor intra, totodată, și în posesia unor destăinuiți pe care Răducanu le face pentru prima dată. Și o face în stilul său caracteristic, bășcălios, cu mult umor, fără pic de ranchiună, așa cum a fost el dintotdeauna și cum, firește, încă mai e. Cit despre meritele autorului, bun și fin cunosător al personajului, inclusiv al fotbalului din acei ani, acestea sînt plusate de o inspirată construcție a volumului în cauză. Sorin Satmari optind pentru ceea ce s-ar numi o carte monolog. Bineînțeles că ordonarea materialului și curățirea lui, pentru a-l face compatibil cu pretențiile unei cărți, îi aparțin în totalitate. A făcut-o cu știința unui excelent povestitor care dintr-o mie și una de șuete cu și despre Răducanu a extras ceea ce este mai înșolit, mai plin de garm, mai semnificativ. În consecință, o carte care-și merită locul în biblioteca oricărui iubitor de fotbal. Din păcate, după cum am auzit, tirajul este extrem de mic, motiv pentru care bănuim că volumul va fi citit precum manifestele de altădată, adică din mină în mină. Edito- rul, zicem noi, ar trebui să se gîndească deja la ediția a doua! (V.N.).

Deocamdată, liniște și pace

Revenim, în fine, la oile noastre, respectiv la cele două divizii, despre ale căror meciuri n-am prea mai avut cînd sîcriem. Din cauza spațiului, extrem de redus, dar și a meciurilor internaționale din care am ieșit destul de șifonați. Etapa a 11-a, așadar, consfințește o mai veche ierarhie atît în prima divizie unde Steaua și Dinamo s-au distanțat copios față de celelalte competitori, cît și în cele două serii de A, unde Corvinul a pierdut două partide la rînd, una în deplasare, alta acasă, în fața UTA-ei, dar se menține, totuși, pe primul loc pentru că principalele sale urmăritoare, Jiul Petroșani și FC Maramureș au pierdut în deplasare. Mai mult ca sigur că în etapa cu numărul 12 Corvinul va ceda șefia clasamentului, șefie pe care o preluează cu autoritate. În cealaltă serie, Flacăra Moreni se menține de cîteva etape pe primul loc și n-ar fi de mirare dacă, peste alte cîteva etape, între fosta divizionară a fostei divizii A și celelalte pretenden-

te se va căsa un hău irecuperabil. Cînd facem această afirmație avem în vedere faptul că Flacăra a pornit greu la drum, cu cîteva nescontate eșecuri peste care, iată, a avut puterea să treacă și să le atenuze urmările. Cit despre prima noastră divizie, n-ar fi mai nimic de remarcat, decît victoria la scor a reșitenilor, care și-au jucat, într-un anume fel, ultima carte, reintrînd în plutonul echipelor clasate de la locul 13 în jos, cu numai 8 și 7 puncte, CSM-ul acumulînd 6 puncte pînă în clipa de față. Mai mult decît atît, a făcut din nou schimb de locuri cu FC Selena Bacău, care a pierdut destul de greu în fața oltenilor de la Electroputere. Oricum, cele două „candidate sigure la retrogradare”, așa cum ni se arătau ele acum cîteva etape, au mai prins ceva curaj și e tare greu să spunem că zarurile au fost deja aruncate în zona nisipurilor mișcătoare. La mijlocul clasamentului, așa cum ni se înfățișează el, gazdele și-au făcut norma celor două punc-

te, respectîndu-și atît locul, cît și firma. Din păcate, învins cu 1-0 la Sibiu, Rapidul a cedat locul 3 în favoarea bistrițenilor. Gloria cîștigînd fără drept de apel în fața universitarilor craioveni, pe teren propriu. Să așteaptă, desigur, replica Rapidului, care vrea musai să fie pe podium la finele turului, ceea ce ținînd cont de forma actuală a giuleștenilor, e perfect posibil. **VICTOR NIȚĂ**

Talente avem, box nu prea

Doi tineri antrenori, **Petre Mateescu** (Dinamo) și **Titi Tudor** (Prahova Ploiești) au alcătuit și, firește, însoțit echipa de box a României, cuprinzînd juniori aflați sub 16 ani, la prima ediție, experimentală, a unui campionat european desfășurat în Rossetto dagli Abruzzi (Italia). La capătul unor întreceri viu disputate și transmise în întregime de televiziunea italiană, de la care alte cîteva țări au preluat o serie de reportaje, tinerii boxeri români au cucerit 4 medalii de argint și două de bronz, clasîndu-se pe primul loc în clasaamentul neoficial pe puncte. Sigur că da, cu totul altceva ar fi fost să putem spune că am cucerit și o medalie de aur, dar ni s-au opus, ca în atîtea alte rînduri, arbitrii și

minunatele lor mașini de punctat anapoda. La categoria 71 de kg, rapidistul **Bogdan Mirea** și-a pus de două ori adversarul, un italian, la poada, în reprizele a doua și a treia, dar arbitrii sau mașinile lor au văzut un alt meci. Nu degeaba, desigur, televiziunea italiană a prezentat o veritabilă dezbatere de aproape 30 de minute asupra acestui meci și a deciziei finale. Un alt meci, în care ne-am prezentat onorabil, a fost cel susținut de dinamovistul **Napoleon Gheorghe** (ce nume trăznet, nu-i așa?!), la categoria 60 kg. Boxerul român a înțîlnit un englez, care englez, pînă la acest meci, se anunțase un serios pretendent la titlul de cel mai tehnic boxer al turneului, la concurență cu un ungur. Atîtea

probleme i-a pus Napoleon al nostru, încît englezul a cîștigat titlul de campion, dar l-a pierdut pe celălalt. A fost, cu alte cuvinte, un meci frumos și echilibrat. Celelalte două „arginturi” au fost cucerite de „cocoșul” **Mihai Marcu** (Prahova Ploiești) și „greul” **Marin Stroe** (CFR Craiova). În fine, medalile de bronz au fost adjudecate de **Marin Nica** (Prahova Ploiești), la 67 kg, și **Ion Ghimici** (SC Bacău), la 63,5 kg. De ce am acordat un atît de mare spațiu comportării juniorilor români în Italia?! Pentru că prea des am auzit vorbindu-se în ultima vreme că școala românească de box și-a dat duhul. Nu-i adevărat! Dar e foarte adevărat că, mai apoi, cînd s-a urcat la categoria înțîlnii de juniori, sau și mai apoi, cînd e să treacă la seniori, talentele se risipesc ca pleava în vînt. Oare de ce?! (V.N.).

DIVIZIA NAȚIONALĂ, etapa a 11-a

Electroputere — FC Selena Bacău 2-1, Dinamo — „U” Cluj 3-0, Sportul studentesc — FC Ploiești 4-2, CSM Reșița — Progresul București 4-0, Dacia Unirea Brăila — Steaua 1-3, „Poli” Timișoara — Otetul Galați 1-0, Gloria Bistrița — Univ. Craiova 2-0, FC Farul — FC Brașov 3-0, FC Inter — Rapid 1-0.

Pe primele locuri: Steaua 19 p., Dinamo 18, Gloria Bistrița 15, Rapid 14...

DIVIZIA A, etapa a 11-a

Seria 1: Portul Constanța — Steaua Mizil 4-0, Flacăra Moreni — Faur București 2-1, Chimia Rm. Vilcea — ASA Tg. Mureș 2-1, Foresta Fălticeni — FC Argeș 0-0, Gloria Buzău — Ceahlăul Piatra Neamț 4-1, Unirea Slobozia — Unirea Focșani 1-0, Gloria CFR Galați — CSM Suceava 2-1, Callatis Mangalia — Politehnica Iași 3-1, Autobuzul Buc. — CS Olt '90 5-0.

Pe primele locuri: Flacăra Moreni 14 p., Gloria Galați 13, Portul C-ța 13, Ceahlăul P. Neamț 13...

Seria a 2-a: Metalul Boșca — CFR Timișoara 2-0, Corvinul Hunedoara — UTA 0-1, Unirea Alba Iulia — Metrom Brașov 1-1, ICIM Bv. — FC Maramureș 1-0, CFR Cluj — FC Bihor 1-1, Drobeta Tr. Severin — Olimpia Satu Mare 3-0, Jiul Craiova — Gloria Reșița 1-0, Metalurgistul Cugir — Tractorul Brașov 2-0, Armătura Zalău — Jiul Petroșani 1-0.

Pe primele locuri: Corvinul Hunedoara 14 p., Jiul Petroșani 14, ICIM Bv. 13, UTA 13...

DE SUB PODUL GRANT

● **VICTORIE CLARĂ.** În partida cîștigată cu Dacia Unirea Brăila la un scor de forfait, Rapid a demonstrat o certă îmbunătățire a calității și organizării jocului. Desigur, la baza acestui reviriment se află o nouă mentalitate, mai aproape de profesionalism, strîns legată de creșterea motivării și a dorinței de succes. ● **DACĂ AR FI CA LA HOCHEL.** Fănel Trănu a înscris, în schimb a fost coautor la toate cele trei goluri ale Rapidului. De altfel, el mai are două asemenea „reușite”, la care trebuie să adăugăm cele 5 goluri marcate pînă acum. Deci, din cele 16 goluri ale formației sale, la 10 a contribuit direct. ● **JUCĂTORUL MECIULUL.** Astfel a fost de-

cretat Fănel de către „Gazeta sporturilor” primind nota 8,5. Conform aceleiași publicații, el se află în echipa etapei, alături de Ungureanu, Chiriță și Caciureac. ● **CADOU PENTRU ANIVERSARE.** Vasile Caciureac împlinea peste două zile 30 de ani și și-a luat „darul” singur prin cele două goluri înscrise cu multă siguranță. ● **DRA- GHICI REDIVIVUS.** Îmbucurătoare reîntrirea lui Florică, al cărui aport s-a făcut simțit atît în partida de la Timișoara cît și în cea cu Braïlenii. ● **TROFEUL PE- TSCHOVSCHIL.** Cu nota 9 și o medie de 9,40, spectatori giuleșteni se mențin în frunte. Deși înțîlnirea a fost televizată circa 10.000 au ținut să-și încurajeze favoriții. ●

OMISIUNE REGRETABILĂ. Pe lângă cele 60 goluri din campionatele străine (prezentate în emisiunea TV marțea trecută pe programul II), telespectatorii au fost invitați să aleagă „cel mai frumos gol” și din competiția internă. Numai că secvențele din „Giulești” au lipsit... ● **ALBA-NEAGRA LA FRF.** Am început să ne obișnuim cu deciziile controversate ale comisiilor FRF, dar nici chiar așa: CCN suspendă pe 4 etape terenul de pe malul Cîbinului, iar Comisia de Apel reduce sancțiunea la jumătate. Să fie o înțimplare că în cel de-al patrulea joc pe teren neutru FC Inter ar fi înțîlnit pe Rapid? Oricum, trebuie curmată proliferarea actelor de indisciplina pe stadioanele noastre.

FANE RAPIDISTU

Ce-a fost, a fost. În prezent,

Jeanina Matei face carieră internațională

Publicațiile diasporei române din Canada, SUA, Germania sau Israel publică, în ultima vreme, mai multe știri despre „uitata” (poate pe nedrept!) noastră solistă de muzică ușoară Jeanina Matei. Și pentru că, totuși, orice s-ar zice, românii de oriunde în fața cărora concertează, continuă să o considere o bură și demnă mesageră a cîntecului din țara în care s-au născut și o primesc cu aceeași căldură, e nedrept să vedem altfel... o carieră artistică! O carieră care, în pofida vicisitudinilor pricinuite cîndva de „moralitatea” dezabuzată a „mămicăi gîjului” (am numit-o, bănuți, pe „odioasa” împușcată de Crăciun) a cîntecului să reziste și se împlinește azi, veți afla

în continuare, fără complexe... Jeanina Matei colindă lumea, cîntă mult și absolut ori de cîte ori e solicitată de un public românesc. Dacă îi ceri să-și aducă aproape, în minte, drumul parcurs îți va spune că „la fiecare colitură a a e-tui drum e înfipt cîte un cîntec”. Avea doar 13 ani cînd, la Craiova, a apărut pentru prima oară într-un concert adevărat, cu formația „Soldățul”. Alături de Cornel Constantiniu și Nancy Brandes (vă amintiți? „Roșu și Negru”). Cele mai multe concerte, zice Jeanina, le-a avut în Italia. Pentru că publicul italian s-a arătat mai mult decît dispus s-o adopte total. Chiar atunci cînd, pe lîngă repertoriul ro-

mănesc, interpretează melodii ale lui Fausto Leali sau ale Rafaellei Cara. Cîntecele nostalgice Jeanina le interpretează cu un zîmbet pînă la lacrimi, nici o disimulare, și publicul o înțelege. Sînt cîntece care-i amintesc de România, țara pe care n-a mai văzut-o, în ultimii opt ani, decît într-o scurtă vacanță. „De aceea îmi pun tot dorul în cîntece și dragostea românilor în fața cărora concertez îmi mai alină acest dor”. Aripile melodiilor au purtat-o pe Jeanina Matei prin toată lumea, a participat la festivalurile europene (Sopot, Dresda, Berlin), îl cîntă cu predilecție pe Cornel Fugaru, pe scenele sud-americane smulge ropote de aplauze dar și... premii deo-

sebite. La San Juan în Porto Rico obține premiul special al juriului, iar în Chile, la Viña del Mar, la un mare festival inițiat și susținut de Julio Iglesias, cucerește Premiul presei și e declarată „Regina Festivalului” — „o regină cu sceptru, cu coroană, cu toate onorurile cuvenite unei regine adevărate”. Izbinzile Jeaninei Matei, după cum vedeți, continuă. Unda de tristețe din glasul ei e reflexul unei nostalgii coplesitoare și al unei dezamăgiri care se degajă din toate aceste cîntece, izvorite din regrete și despărțiri. „Nu-i un secret, nu mă ascund” — spune Jeanina — dar, după ce pun la loc mic-roșonul, după ce se sting și

ultimele ecouri ale aplauzelor iar publicul se decide în fine să se despartă de mine, mă întorc la viața mea, la condiția mea, la toate problemele și frământările mele”. Ce mai face, totuși, Jeanina Matei? E bine, mersi, are sucese notabile, e în plină maturitate artistică dar are, firesc, și nostalgi. Mari nostalgii!

VIGREL TEODORESCU

Misionari în România

Uta Podus și Axel Stefak au în jur de 25 de ani. Ea este bibliotecară iar el, învățător. Sînt din Dresda, Germania, dar pentru aproximativ un an, adresa lor este comuna Viscri nr. 48, județul Brașov.

Uta și Axel fac parte dintr-una din organizațiile de ajutorare a României create după Revoluție și au făcut mai multe drumuri, însoțind coletele. Au observat — și asta și-o spun mai pe ocolite — cu ușoară jenă — că la casele de copii pe unde au ajuns, cei responsabili preferă să vii, să aduci și să pleci. Ei s-au decis să stea un an în România pentru a demonstra, atît prietenilor din Germania, cît și celor de la noi, că nu doar ajutorul material e important. Orfanii au nevoie și de afecțiune. Au strîns pe lîngă ei un număr de 15 copii, cu care se înțeleg perfect, învățînd unii de la alții cuvintele românești ori nemțești strict necesare, apelînd cîteodată la limbajul semnelor și întotdeauna la cel al sufletului. Prima lor experiență — reușită totală — a fost excursia din vară în Munții Retezat. Acum au început să pregătească pentru cei 15 copii sărbătoarea de Crăciun, iar pînă atunci petrec multe ore într-o cameră de jocuri și jucării, pe care au amenajat-o singuri și la care au cerut să aibă acces doar ei și copiii. Conducerea școlii a cedat, ceea ce pentru Uta și Axel reprezintă o mică victorie. Speră că în timpul pe care-l petrec în România să ajungă la un „modus vivendi” nu doar cu copiii, ci și cu... învățătorii.

LIANA TATOS

În Franța se iese în stradă pentru... scaun!

Au făcut-o, de curînd, infirmierele. Ceea ce a determinat presa să le categorisească drept „nemulțumite mereu, mereu încontrolabile”. În ultimii patru ani, cele 600.000 de infirmiere ale Franței au manifestat de trei ori pe stradă, protestînd împotriva condițiilor de muncă, ceea ce a dus la întocmirea și aplicarea a mai multor laborioase acorduri. Chestionată asupra ultimelor motive de protest, dr. Madeleine Estryn-Béhar, de la Asistența publică, a răspuns cit se poate de serios: „Scauncle! Scauncle

pot duce la multe boli ale spatelui, fără a uita starea de stress și deprimarea pe care și-o dă ideea că nu poți să te așezi confortabil. Apoi, materiale mai bine concepute — cărucioare cu planuri mobile, instrucțiuni care pot fi citite de departe, dulapuri farmaceutice situate mai aproape de camerele bolnavilor. Astea toate nu cer decît un singur lucru: infirmierele să fie ascultate puțin mai mult!”. Mă întreb ce-ar zice, ascultîndu-le, personalul nostru medical — și nu mă gîndesc doar la infirmiere! (L. T.).

INFIDELUL MICHAEL DOUGLAS TOTUȘI NU DIVORTEAZĂ

La Hollywood (ca mai peste tot în lume) mica birfă, curiozitatea de-a afla cine cu cine mai „împarte perna” sînt alimentate din plin de trăsnăile lui Michael Douglas care ocupă sistematic pagina întâi a ziarelor de scandal. Lista iubitelor sale este la fel de lungă ca genericul unei coproducții internaționale. Printre cuceririle mai recente ale acestui super Casanova pot fi amintite Loredana, Romita, o starletă italiană și Sabrina Guinness, moștenitoarea fabricanților de bere irlandezi.

De fiecare dată gurile rele au anunțat divorțul și de fiecare dată Michael Douglas a

dat dezmințire, arătînd că Diandra Momelle Luker este și va rămîne soția sa.

„În acea epocă, mărturisește Michael, mi-am promis să nu mă căsătoresc decît o singură dată și așa să rămîn lucrurile”. Este clar că pînă acum Michael este un om care-și respectă promisiunile în pofida tentațiilor care-l înconjoară.

ELENA GRECESCU

GENERALUL NORMAN SCHWARZKOPF MUNCEȘTE PENTRU AȘI ROTUNJI VENITURILE

Eroul Golfului a devenit o legendă al cărei preț este estimat, la ora actuală, cam la nivelul greutății personajului în aur. Și nu este un ușurel. Cel care a știut să dea o nouă strălucire flămării înstelate și să-și scape concetenii de „sindromul Vietnam”, se pricepe să-și aurească și propriul cont bancar. Generalul Schwarzkopf, acum vajnic pensionar, temător de soarta pe care i-o rezervă viitorul, a strîns o mică avere scriindu-și memoriile.

Editorul său i-a înmînat un avans de 27 de milioane de franci pentru confidențele sale din perioada războiului. Mai mult, N.S. a prins gustul conferințelor. Cam una-două pe lună, cotizate la 270.000 de franci fiecare. Veniturile obținute de la firmele publicitare cărora le-a împrumutat augusta sa persoană îi servesc ca bani de buzunar.

Un calcul sumar arată că fostul comandant al forțelor aliate a cîștigat într-un an, de cînd este pensionar, cam 43 de milioane de franci sau echivalentul fostului său salariu dacă ar fi muncit 70 de ani. În aceste condiții, generalul poate să-și ofere un mic respiro în Florida, în compania soției sale Norma. Se pare că turul de forță este justificat, deoarece steaua generalului începe să pălească. O recentă anchetă a Pentagonului arată că numeroși soldați U.S. au fost victimele tirului propriilor unități.

(E. G.)

ASTĂZI HERCULE VINE DIN MAROC

Tahar, un marocan în vîrstă de treizeci și unu de ani, poate fi considerat un adevărat Hercule modern. El a realizat o piramidă umană, purtînd zece persoane în același timp. Adică 650 de kilograme. Pentru această performanță a fost înscris în „Cartea recordurilor”. (E. G.).

TOT JAPONEZII, BATĂ-I NOROCUL

Este foarte limpede că japonezii sînt cei care ne lasă cel mai des să întrezărim viitorul. Toshiba, societatea niponă de electronică, a pus la punct nu demult prototipul unui motor electric ce nu depășește 3 mm înălțime. Avînd deci un diametru inferior celui pe care îl are firul de păr, acest micromotor își va face datoria în momentul introducerii lui pe tuburile înguste ale centralelor nucleare sau în arterele umane pentru a evacua colestero-rolul și celelalte depozite nedorite. (E. G.).

Corleone, inima crimei organizate

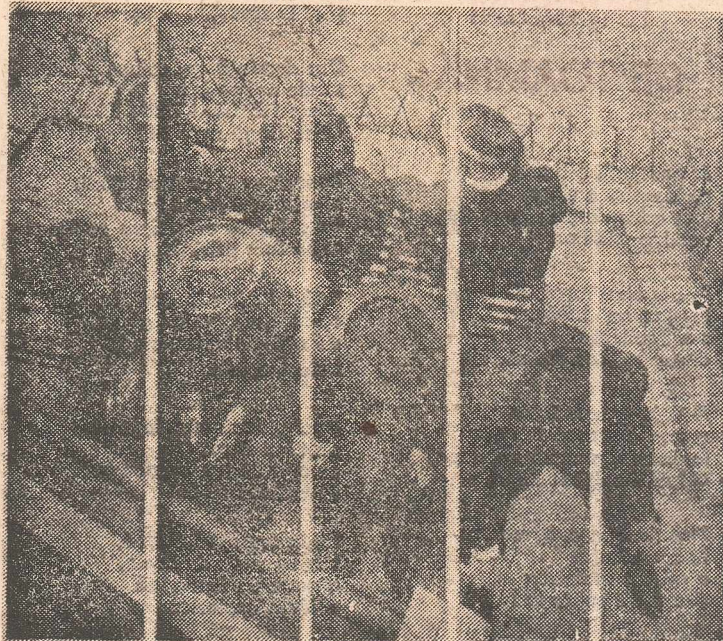
Despre Corleone se vorbește în șoaptă. Nu vă gândiți la Don Corleone, celebrul „Naș” al lui Mario Puzzo, încarnat pe ecrane de Marlon Brando. Orașul Corleone este astăzi, pentru întreaga Sicilie, inima Mafiei. Nu doar pentru că se află în mijlocul „triumfului morții”, adică între Palermo, Trapani și Agrigento, nu doar pentru că a ieșit învingător în războiul inter-mafia din 1931-1983 și-și păstrează supremația, dar, mai ales, pentru că în acești din urmă ani, dirijată din punctul numit Corleone, Mafia arată altfel.

Prin tradiție, Cosa Nostra era condusă de un fel de comisie — așa-numita Cupola — care reunea principalii „nași”. Se pare că mafioții din Corleone au pus capăt acestei structuri orizontale, oarecum democratice. Specialiștii susțin că, sub domnia corleonezilor, Cosa Nostra este mai puternică și mai compactă, mai monolită și mai ierarhizată, mai închisă și mai clandestină ca niciodată.

Orașul care a îndrăznit să

arunce mănuașă Palermo-ului, să-l disprețuiască și să-l reducă, după un sălbatic război, la tăcere, numără abia 11 800 de locuitori. La Palermo i se atribuie pe puțin 60 000, fără îndoială datorită tristului său renume. Cât se poate de pașnic la prima vedere, plin de biserică — vreo 40, dintre care multe adevărate opere de artă — Corleone este locul unde nu îndrăznește să calce nici un turist. Aici se fac și se desfășoară, pe tăcute, destine. Ar fi absurd să te gândești că toți locuitorii orașului Corleone sunt implicați în acțiunile Mafiei. Tot atât de absurd ar fi să consideri, însă, că în acest regat al morții comandate, oamenii ar avea curajul să vorbească. După ziarul local „Città Nuove”, mișcarea anti-mafia numără 35 de aderenti și „mai mulți simpatizanți”, iar primarul ales de curind, prin forța democrat creștinilor, n-a trecut în programul său nici măcar un cuvânt despre lupta împotriva Mafiei. Iar Mafia continuă să lovească la adăpostul unei tăceri impuse prin tea-

mă. În ciuda faptului că fostul „naș al nașilor”, Luciano Leggio, șeful familiei corleoneze, se află de niște ani după gratii, organizarea este perfectă. Forța de acțiune a clanului nu pare a depăși 6 000 de oameni, savant coordonată de locotenentii lui Leggio: Salvatore Riina, zis Toto cel Scurt (condamnat în contumacie pentru 150 de crime), și Bernardo Provenzano, supranumit Dino. Cum reușește această grupare să țină în miini întreaga mișcare mafiotă a Siciliei? Magistratul Giovanni Falcone, nu de mult înlăturat, a subliniat de mai multe ori că pacitatea extraordinară a corleonezilor de a organiza eliminarea incozilor, punând întreaga acțiune pe seama altora, ca și puterea de a pregăti execuții în masă, ceea ce stărnește, de fiecare dată, derută în tabăra adversă. La rândul său, primarul orașului Palermo, Aldo Rizzo, remarcă nașterea unei strategii a terorismului, ceea ce n-a fost niciodată specific Mafiei.

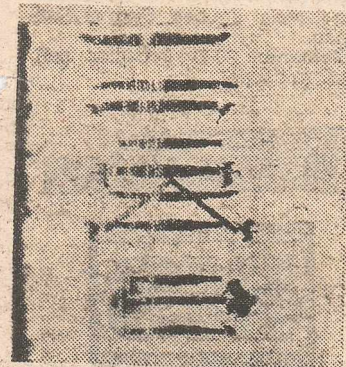

Se spune, de obicei, că dacă Mafia ucide, ceva merge prost. În ritmul în care ucide acum, se pare că merge foarte prost. Dar, cine o

mai poate crede cu adevărat?

Documentare și prezentare
LIANA TATOS

Inteligența păsărilor

Inteligența viețuitoarelor pasionază pe cercetători, care încearcă să descopere limite dintre aceasta și instinct. Expresia „are creier de pasăre” se pare că nu mai este întotdeauna valabilă. O serie de fapte ne dovedesc acest lucru. Experiențele făcute în Franța, SUA și Germania au demonstrat că stâncuțele alpine, corbii și porumbeii, precum și alte specii evoluat de păsări, învață să numere în laborator. S-a pus un șir de boabe în fața unui porumbel, care a început să le ciugulească. După a cincea boabă a fost speriat. Se constată că pasărea a reținut această cifră și a doua oară nu va ciuguli mai departe, chiar dacă numărul de boabe este mult mai mare. Dacă este pus să înalțeze între două linii formate din boabe, el va ști să ia din fiecare șir numai cinci boabe, oprindu-se singur la limita învățată. În localitatea suedeză Avesta, unde se află crescătorii mari de somoni, ale căror bazine sunt acoperite cu plase, pentru a împiedica pescărușii să prindă peștele, s-a întâmplat un fapt ieșit cu totul din comun. Într-o zi paznicul a folosit pușca împotriva acestor mușafiri nepoziți, omorând câteva zeci de pescăruși din cei ce încercau să fure somoni. În ziua următoare a apărut un stol, de astfel de păsări, de dimensiuni impresionante, care la o „comandă” s-au aruncat asupra plaselor, rupându-le cu greutatea lor și

omorând aproape 7 000 de somoni în câteva minute. Apoi stolul s-a regrupat, a făcut câteva ocoluri deasupra crescătoriei și coborând în grupuri, într-un zbor razant spre gardianul stupefiat l-au acoperit cu excremente. Un grup de biologi a calculat că stolul era format, prin asocierea acestor păsări de pe cel puțin 20 de kilometri lungime. Stranie „războaie”. Multe specii de păsări monogame își încep viața de familie cu exerciții comune de canto. Acest duet, afirmă cercetătorii, nu are scopul numai de a marca teritoriul cuplului ci el contribuie și la coeziunea „familiei”. De multe ori trec luni de zile până când păsările ajung la un „diapazon” comun, după care începe clocitul. De altfel și „dansul” în comun, la unele specii de păsări, are rolul de a consolida conviețuirea. Vinătorii germani afirmă că nu prea pot fi păcăliți corbii. Într-o zi mai mulți vinători au pătruns într-o pădure și au ieșit de acolo în mod zgomotos, cu excepția unuia, care s-a ascuns. Corbii care au asistat

la această operație nu și-au reluat activitatea lor normală, decît atunci cînd, din pădure, a ieșit și ultimul vînător, ce intrase cu întregul grup. Cum au ajuns corbii la această performanță? Au fost numărați vînătorii la intrare și ieșire? La începutul „menajului” corbul aduce consoartei, zilnic, puțină hrană. Cînd „căsătoria” s-a încheiat, „soțul” uită de această manieră delicată. Limbajul de dragoste al păsărilor este plin de galanterie și rafinament. O pasăre asemănătoare mierlei, din America de Nord, știe să ofere „alesei” sale cireșe roșii. Femela le mănîncă în timp ce „soțul” se uită la ea pînă cînd aceasta se îndură să-i ofere și lui una. În Australia, „Ptilonorhynchus” este o pasăre ce nu-și poate seduce femela decît dacă cuibul pe care-l vizitează aceasta este împodobit în permanență cu flori și cu... obiecte albastre. Cînd ele lipsesc femela nu mai revine la cuib.

AUREL DIANU

CANDIDAȚI LA CARTEA RECORDURILOR

● Indonezianul Bungpas, 60 ani, trăiește din 1970 într-un palmier din insula Madura.
● Leslie Silva din Sri Lanka a izbutit să stea într-un singur picior 45 ore și 25 minute. Tim Badyna din Ohio a mers cu spatele 4 ore și 15 secunde.

● Record în scrierea microscopică. Indianul Surendra Apharya a scris un discurs al președintelui Nehru pe spațiul unui timbru (19/17 mm).
● O indiană din Bhopal a parcurs pe jos 84 kilometri, ținînd pe cap o sticlă cu lapte.

TIMBRUL INIMII MELE

În decurs de patru ani, poșta americană a primit nu mai puțin de 60 000 de scrisori care cereau emiterea unui timbru, purtînd efigia lui Elvis Presley. Sensibilă la numărul mare de solicitări, instituția mai sus-amintită s-a lăsat înduplecată și iată că în anul 1993 un timbru cu chipul lui „the King” va fi pus în circulație. Opt ilustratori s-au străduit să reprezinte idolul, apelînd la imagini în care era sexy, subțire, adică din perioada cînd cînta „Love me tender”. Un comitet al poștei americane va selecționa două dintre cele mai izbutite realizări, iar departajarea o va face mîria-sa publicul. (E. G.).

O oră alături de un tigru

Victor Korkisko, biolog, într-o zi s-a hotărît să studieze viața animalelor din taigaua Extremului Orient. După o lungă călătorie a ajuns în satul Lazo, unde vînătorii l-au informat că, de cîtva timp, au fost descoperite, la aproximativ doi kilometri depărtare, urmele unui lynx. Cînd a ajuns la locul indicat, urmele se vedeau destul de bine pe zăpadă, deși soarele începuse să se lase la orizont.
„L-am așteptat — povestește Victor — mai bine de două ore. Aproape se înserase, cînd un tigru își făcu

aparitia. L-am simțit destul de aproape. Am început să-i vorbesc cu glas dulce. Animalul continuă să se apropie. Am alunecat. Tigru făcu un salt. Continuînd să-i vorbesc, i-am aruncat căciula și m-am ascuns în spatele raniței. De frică, vorbeam întruna cît mai dulce posibil, iar sălbăticiunea mă urmărea cu ochii, care, în noaptea ce se lăsase, scilipeau ca două lumini. S-a apropiat și mai mult. S-a oprit lîngă mine și m-a mirosit. Înghetașam în spatele raniței, unde mă «adăposteam», deși sudoarea îmi curgea șiroaie pe frunte.

Apoi, brusc, s-a îndepărtat spre riu. M-am ridicat ușor și am încercat să mă depărtez, vorbindu-i continuu. M-a urmărit un timp cu privirea, apoi s-a oprit să bea apă. Într-o fugă am ajuns în sat. Întîlnirea cu felina a durat aproape o oră, dar mie mi s-au părut veacuri.”
Nu se știe dacă norocosul biolog s-a mai încumetat și altă dată să studieze viața animalelor din taiga, așa, de unul singur. Altă dată s-ar putea să aibă ghinion!

AUREL DIANU

RAPSODII DE TOAMNĂ

A venit iuliu o boare
pe deasupra v. lor
ș-a adus de prin podoare
votul băbăților.

În acorduri lungi, de liră,
la lumina BECului,
ș-a finalizat delirul
din capul zvezecului.

A ieșit, la numărare,
crema parlamentului,
iar în vîrf, precum un scare,
chipu' Actualmentului.

Mai tîrziu, o cucuvea
fără ocupație
a adus o veste rea
și-a făcut senzație :

Cică-n deal, la Cotroceni,
încheindu-și misia,
EL a dat la toți pomeni
și-a semnat demisia ;

moșierii, din răstoacă,
IL insultă-n pauze,
iar ziaristii IL provoacă
cică prin aplauze.

Într-o clipă, alarmate,
ș-a adună masele
pe la coți și pe la sate
să la rupă oasele.

Mironov, nervos și foarte
s'au de constituție,
în zadar vrea să ia parte
și ei la discuție.

Dar deodată, pe coline,
ș-a de animație...
, Ce e ? Zăăr ! Unde ? ! Vine !
Ni se bagă rația ! !

Zboară vești contradictorii,
ș-au de ale stîle...
Ce e ?... Ce e ?... Spre podgorii
toți întorc privirile.

Iată-L !... Sus în deal, la strungă,
cărăt un nimf de glorie,
dă o dezmințire lungă,
halucinatorie.

● Apoi p'ecă mai departe,
puținind cămășile,
cu alai de frunze moarte
să colinde zările.

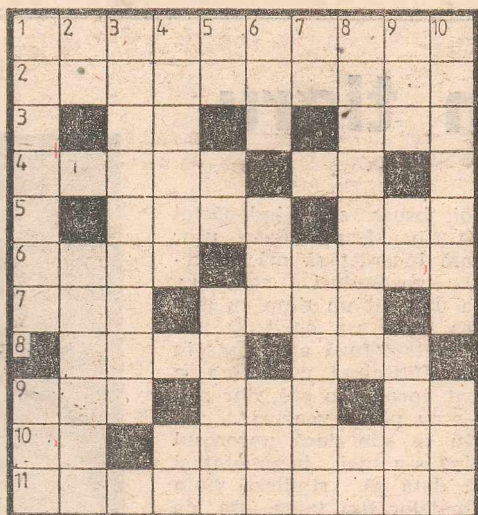
Iar în mase, fără jenă,
sub un șnop de bozie,
o grenadă fumigenă
a făcut explozie...

Și cînd ș'iu c-o să ne-nghete
iarna mizerabilă,
mă cuprinde o tristețe
iremediabilă.

La Mediaș, în ziua de 24 octombrie au fost decernate

„Premiile anuale ale revistei Rebus“

1. Nicolae Gh. Popescu-Rebus — Rm. Vilcea — 100 000 lei.
— Pentru reușita de a-și transforma numele în renume, prin deschiderea drumurilor rebusiste.
 2. Nicolae Andrei (post-mortem) — București — 50 000 lei.
— Pentru o viață închinată rebusismului.
 3. Ion Apostol — București — 50 000 lei.
— Pentru că dorind unitatea rebusistă se poate legitima cu un „buletin rebusist“.
 4. Ion I. Badea — Becelean — 50 000 lei.
— Pentru perspectiva de a intra în „Guinness Book“ cu recordurile rebusiste.
 5. Th. Sandu Ciobăncan — Craiova — 50 000 lei.
— Pentru că a făcut din rebusismul de casă o activitate de masă.
 6. Constantin Grigore — București — 50 000 lei.
— Pentru penelul său dăruit minorelor rebusiste.
 7. Athanase Mateescu — București — 50 000 lei.
— Pentru arhitectura deosebită folosită în conceperea definiției rebusiste.
 8. Liviu Popescu — Craiova — 50 000 lei.
— Pentru tenacitatea cu care a mers pe drumul definiției rebusiste spiritual-tematice.
 9. Adam Stoica — București — 50 000 lei.
— Pentru modul în care a infirmat zicala „Ce-i mult nu-i bun“.
 10. Gheorghe Tîrdea — București — 50 000 lei.
— Pentru încăpăținarea de a nu ceda gloria altora în competițiile rebusiste.
- Amănunte în numărul viitor.

ORIZONTAL : 1) Prins în
rețeaua de învățămînt. 2) Bo-
boci... în primul an de școa-
lă. 3) Toc gol ! — A treia
notă ca valoare... 4) A mer-
ge... ca pe apă — Elevi frun-
tași ! 5) Aflată în primii ani
de școală — Într-un sociu ! 6)

Învăță după alfabetul Braille
(pl.) — Linie pentru desen.
7) Cuptor (reg.) — Strîngi la
piept... 8) Delațiunile micilor
școlari — Abreviere pentru
„Vehicle Assembly Building“.
9) Zîna dintr-o feerie ! —
Preludiu la violoncel ! — Nu-

Amor, umor, omor

Pamflet

Greva nord-coreeană de la Cotroceni

Un eveniment, la care presa nu a avut acces, a fost greva nord-coreeană de la Cotroceni, declarată ca urmare a grevei japoneze a angajaților civili. Dacă greva japoneză e marcată de portul unei banderole pe brațul stîng, cea nord-coreeană se recunoaște ușor, după portul pistolului pe șoldul drept.

Acțiunea japoneză a avut drept cauză principală intirziările repetate ale mașinii oficiale cu piine. Intimpia-rea ar fi trecut fără urmări, dacă măcar buteliile oficiale ar fi sosit la timp. Timp de aproape o săptămână, cașpeții oficiali au servit numai nes rece, senvişuri cu friptură rece de pui, răcitură, vinuri reci, înghețată și sucisuri gla- ciale. Cotrocenii au resimțit, ca de altfel, întreg Bucu- reștiul, criza piinii, iar la economatul palatului chiflele s-au vîndut pe sub mînă. Ca urmare a verii secetoare, presiunea apei calde în conductele de la baia presiden- țială a cunoscut cea mai dramatică scădere din ultimii treizeci de ani. În câteva dimineți, împuternicitul cu piep- tenul și barba a trebuit să aducă apă în sticle de la res- taurantul privat „Ahmet S.R.L.“, ceaiul prezidențial a fost fierț la un reșou împrumutat de la corpul de gardă, qit despre zahăr, s-a apelat la ceta din lunile martie- aprilie, bugetul pentru noul mandat nefiind încă aprobat. În aceste luni de tranziție, Cotrocenii au cunoscut inde- aproape preocupările curente ale maselor largi electorale. S-a practicat un trafic intens de benzină sustrasă de la TAB-urile deghizate în tufişuri tunse geometrice, feliile de salam au fost tăiate cu un aparat de realizat probe microscopice dăruit de Institutul medico-legal iar cior- bele și supele de protocol au fost gătite, datorită creșterii galopante a prețurilor la legume, cu roșii și cartofi din grădina ușașilor. Prețurile interne au fost negociate de purtătorul de cuvînt în relațiile cu ziaristii și un general remarcat săptămînal în pregătirea de luptă și politică, dar și în construirea unor rețele de buticuri cu marfa turcească.

Tranziția, la Cotroceni, și-a pus amprenta pe majori- tatea activităților obișnuite. Zile de-a rîndul gunoier din cancelarii n-a fost ridicat ca urmare a pretențiilor exa- gerate ale țiganilor de la mașinile satubrității liberate a lui Halaicu, un funcționar de la serviciul aprovizionare a vîndut pe sub mînă rulmentii de la lifturi unui sirb interesat pe piața liberă de rulmenți din Murmansk în laptele destinat realizării fursecurilor pentru întîlnirile președintelui cu liderii partidelor reprezentate în parla- ment au fost detectate cantități mult peste normele ad- mise de aracet, cafeaua pentru nevoile de reprezentare n- a avut toată termenul depășit, cit despre colecțiile de ziare și reviste ale secției de analiză a stării de spirit a națiunii ele au fost reconsiderate drastic, informarea făcîndu-se numai cu ajutorul ectidianului „Dimineața“ sosit la gra- tuități.

Greva nord-coreeană a luat sfîrșit după ce domnul prim-ministru Stolojan a arătat explicit că lucrurile nu stau chiar așa, că, în realitate, nu e vorba de o cădere economică, ci de o strategie a schimbării printr-o prăbu- șire controlată. Imediat după încetarea grevei sîmpeze totul a intrat rapid în normal : personalul civil a început să poarte pistolul pe șoldul drept, iar cel militar o ban- derolă albă pe brațul stîng. În aceeași seară, la Cotro- cenii s-au băgat butelii în număr suficient și chiar cu surplus, buteliile peste stocul necesar fiind vîndute la populație cu preț reasezat.

TUDOR OCTAVIAN ■

cleu de brom ! 10) Trecut, pină la urmă ! — Școala me- die a părinților... 11) Baca- laureat.

VERTICAL : 1) Un elev de nota 10 — Nu iese fără foc. 2) Con gol ! — A citi încă o dată lecția. 3) A doua lună de școală. 4) Teme pentru a- casă — Primele subiecte... la cursuri ! 5) Începe apelul ! — Ustensilă pentru lucrul ma- nual — Ca un profesor in-

transigent. 6) Creangă — Ul- timii școlari ! — Pronume personal. 7) Caiete ! — Ab- sent motivat. 8) Materia la care sînt studiate animalele — Luat din penare ! 9) Ae- roport (abr.) — Primele din clasă ! — Locul tradițional al matricolei. 10) Ca un profesor care a primit numirea la ca- tedră — Ceasurile elevilor... Dictionar : RER, VEB, ARP.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegarea careului din nr. 39

Papetărie : ATLAS ; CLAME ; GUME ; AA ; SUL ; ES ; RE- GISTRE ; NIC ; CRETA ; V ; DELEGATA ; CI ; ARAT ; FENTA ; ASUMA ; T ; RP ; B ; OIA ; PASTE ; LAR ; PIX ; TON ; OX ; TEU ; SINA ; CALC ; FLORAR.

Dezlegările careurilor din nr. 40

Pluvială : BROMFIELD ; MP ; LĂCĂRAIE ; AUR ; APA ; A ; AVERSE ; NA ; M ; S ; A ; IOC ; DIMINEAȚA ; NI ; IAR- NA ; RAUL ; P ; AL ; URBE ; IUBI ; NACLAI ; J ; PAT ; A ; AE ; ABATUTA ; U ; SATURA ; ET ; ALECSANDRI ; I ; PLOUA ; GALETI.

Ipostaze : SUGHIT ; IVAR ; IREPARABILA ; MAR ; CO- LIVII ; IR ; SAT ; SAN ; LINA ; UE ; TIS ; A ; UITARE ; AP ; ROMB ; REDUTA ; LIANE ; INEL ; PAT ; E ; STI ; I ; A- ROMAT ; ARTE ; JIR ; MORTIER.

De dragoste : SENTIMENTAL ; AMOR ; AURIRE ; DI- VAN ; RANGI ; ON ; NASO ; AH ; VERDE ; PEREZ ; ESUA ; IAR ; ZA ; AC ; FOC ; OFIT ; NURI ; ARSI ; T ; U ; ARC ; O ; ORI ; BI ; IUBIRE ; INDRAGI ; IUB.

PUBLICATIILE Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

Societate comer- cială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/ 1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octa- vian; Mapamond: Ion D. Goia; Re- alitatea imediată: Dorin Gherghi- nescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; Cultură: Liana Tatos; Eveniment: Victor Niță, Cătălin Apostol; Drepturile omului: Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; Foto: Elena Ghera, Florin Ionită; Secre- tariat de redacție: Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; Corectură: Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. Telefoane: 2002 — secretariat di- rector, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință, 2528 — fotoreportaj, 1453 — corec- tură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Ăurel Stefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Sim- zianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

ALMANAH „FLACĂRA“

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florenta Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Sândoiu, Nas- tasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandos, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gab- riel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Pu- blicațiile Flacăra“ S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprime- riilor — Imprimeria CORESI — București

32 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Vom avea guvern
la pactele cailor!

GRÜSS GOTT AUSTRIA

DE CE, LA ÎNCEPUT, AUSTRIA?

Poate pentru că e țara al cărei nume începe cu prima literă a alfabetului.

Poate pentru că în urmă cu două zile a fost ziua ei națională și am dorit să-i aducem un omagiu.

Poate pentru că ne-a impresionat politica ei de neutralitate respectată cu atita sfințenie prin ani, până la înlăturarea cortinei de fier.

Poate pentru că mulți de pe această planetă leagă începutul unui an de concertul transmis în lumea întreagă de la Viena, în ziua de 1 ianuarie, ca o făgăduință de fericire.

Există un unic cuvânt care poate caracteriza Austria și oamenii ei: „gemütlich”. Dictionarele îl definesc ca: plăcut, agreabil, pașnic, blând, de treabă. Dar acest cuvânt magic este aproape intraductibil, pentru că el înseamnă mult mai mult decât atât. El vrea să spună mai întâi de toate că în Austria te vei simți ca acasă, vei fi primit ca un membru al familiei, ca un vechi prieten regăsit. O astfel de țară este Austria. Frumusețea ei îți va lua răsuflarea iar bunăvoința oamenilor ei te va mulțumi și îți va încălzi sufletul. Cind se întâlnesc, austriecii își spun: Grüss Gott.

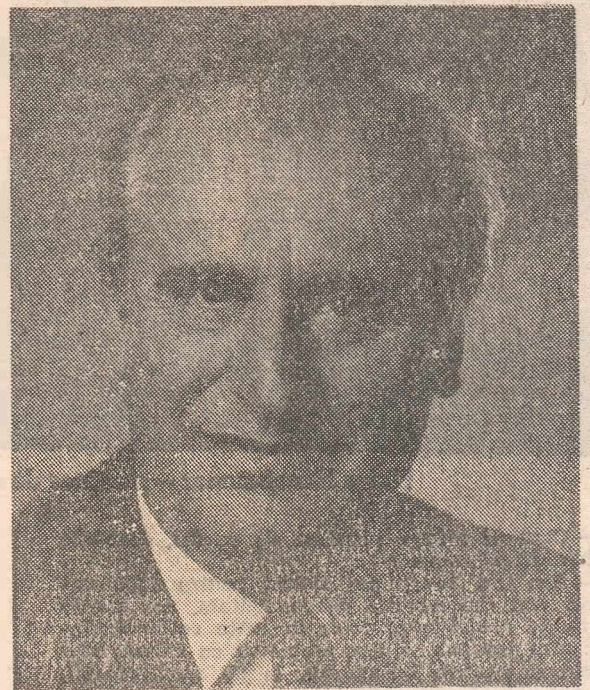
Fie Dumnezeu cu tine.
Un salut divin.

Grüs Gott, Austria!

Grüss Gott Austria! Sub acest titlu, revista „Flacăra” s-a hotărât să scoată o ediție specială dedicată Austriei. Mă bucur de aceste semne ale interesului pe care îl acordați prieteniei dintre țările noastre și văd în aceasta o dovadă sigură de adâncire în continuare a relațiilor în domeniile economic și cultural.

Austria urmărește cu satisfacție relațiile cu România, introducerea și consolidarea pluralismului politic în această țară. Sint conștient de importanța obiectivului în fața căruia se află țara și poporul dvs., precum și reprezentanții săi politici. Austria speră ca, în anii care urmează, să poată pună temelii pentru o dezvoltare solidă în toate domeniile.

În acest sens urez ca Domnul să fie cu România.

Thomas Klestil
Președintele Republicii Austria

2 AMBASADORI 3 ÎNTREBĂRI

1. Cum ați caracteriza relațiile dintre România și Austria în acest moment?
2. Ce implică misiunea dumneavoastră diplomatică?
3. Cum vi se pare inițiativa PUBLICAȚIILOR FLACĂRA de a prezenta, rînd pe rînd, în suplimente speciale, țările Europei vestice?

Domnul Constantin Georgescu,
ambasadorul României la Viena

1. Cred că relațiile dintre România și Austria nu fac discrepanță cu modul în care au evoluat relațiile dintre România și alte țări vest-europene. Aș putea să spun că după vizita ministrului de externe al Austriei la începutul acestui an în România s-au apropiat de punctul de normalitate. Aș putea să enumăr o listă întreagă de contacte politice în acești doi ani de după revoluția din România. Aș menționa cele două vizite făcute de fostul ministru al culturii, domnul Pleșu, la Viena urmate de vizitele ministrului de interne român la Viena și austriac la București precum și vizitele ministrilor din diferite sectoare. În plan juridic a fost încheiat de Austria primul acord cu o țară est-europeană privind reglementarea raporturilor economice urmat de o înțelegere privind mărcile de fabrică și sintem în faza de finalizare a acordului privind promovarea și garantarea investițiilor care va încuraja investitorii austrieci să se orienteze către România.

În domeniul relațiilor culturale — pomeneam înainte de vizita dlui Pleșu, ea a fost urmată de cea a dlui Spiess cu ocazia deschiderii Centrului cultural de la Viena. În același timp la Timișoara și București au fost deschise două biblioteci austriece creîndu-se astfel un instrument important pen-

tru promovarea valorilor culturale ale celor două țări. Iar descreșterea fenomenului de emigrație ne face încredători că într-un viitor nu prea îndepărtat vom ajunge din nou la situația pe care am avut-o — aceea de desființare a vizelor.

2. Austria nu-mi era o țară total necunoscută. M-am ocupat multă vreme de relațiile cu țările germanofone. Veneam deci în această țară cu o anumită pregătire psihologică, profesională dar eram stăpinit de emoție. Veneam aici după acele profunde schimbări care au avut loc în estul Europei. Veneam după valul mare de simpatie pe care l-a provocat România în lume, umbrit însă de evenimentele de la Tîrgu-Mureș și Piața Universității. Aceste lucruri au avut o influență, dacă vreți, pe plan psihologic și pe undeva a trebuit să depunem eforturi susținute să convingem autoritățile, opinia publică să nu se întrerupă contactele, relațiile pentru că procesele care au început în România nu pot fi întoarse. Am găsit o țară primitoare, dezvoltată din toate punctele de vedere, am găsit peste tot uși deschise.

3. E o inițiativă lăudabilă din cîte am putut să-mi dau seama, deși o parte din țările occidentale sint destul de cunoscute în România, dar probabil nu în măsura în care ar fi necesar.

Domnul Cristoph Parisini,
ambasadorul Austriei la București

1. Relațiile dintre România și Austria au fost întotdeauna relații bune și prietenești și în timpurile grele, pe care, cu voia lui Dumnezeu, le-am trecut. Austria nu a întrerupt niciodată relațiile economice, politice și culturale, și după schimbarea din 1989 poporul austriac a simțit că în relațiile cu România are ceva de recuperat, și din asta a rezultat o acțiune de ajutorare din partea particulară austriacă și acest sentiment și disponibilitatea de ajutorare caracterizează relațiile actuale.

Avem relații economice foarte bune, relațiile culturale se îmbunătățesc, sint din ce în ce mai intense, un număr însemnat de studenți studiază în Austria cu sau fără burse, există schimburi de oameni de știință, vin orchestre simfonice austriece în România, și Festivalul Mozart de la Cluj care va avea loc în decembrie va fi dirijat de un austriac. În ceea ce privește relațiile politice, acestea au avut un start bun la începutul anului cu vizita ministrului de interne, și după aceea la scurt timp, în februarie — vizita ministrului de externe.

Dar este important și trebuie să spun după aceste alegeri, cursul reformei în România se continuă și se vor crea condiții legale pentru ca proprietatea privată și inițiativa privată să ia într-adevăr un

drum de lansare și un progres al politicii democratice. Important este să vină un om care să fie capabil să continue această reformă (ca prim ministru). Austria este dispusă să ajute România pentru această integrare în Europa.

2. Asta înseamnă să nu se uite trecutul comun, să poți să învingi prezentul cu multă muncă și să pregătești lucrarea pentru care luptă toată Europa, pentru un viitor comun, pentru o conlucrare în viitor. În orice caz, viitorul acesta va fi comun.

3. Asta este o idee foarte bună și vreau să vă spun că recent am fost invitatul ministrului comerțului, împreună cu alți ambasadori din Europa occidentală, și dl ministru și-a luat rămas bun de la noi și ne-a spus că a înființat o nouă direcție în minister, care cuprinde Comunitatea Europeană și țările din est. Asta este Europa! Și în acest sens cred eu că Flacăra trebuie să fie în toată Europa, să aducă în rîndurile sale această conștiință europeană, și cred că este o idee foarte bună să se înceapă cu Austria, nu pentru că Austria a fost întotdeauna un mijlocitor între cele două Europe, ci pentru că și legăturile istorice ale Austriei cu România și cu alte țări est-europene au fost întotdeauna foarte bune. Și dacă mă gîndesc la afinități, avem mai multe cu România decât cu Finlanda.

ȚIN PUMNII PENTRU ROMÂNIA

Heinz Nussbaumer — purtător de cuvânt al președintelui Austriei

— Cum se ajunge purtător de cuvânt, domnule Heinz Nussbaumer?

— Am fost 25 de ani ziarist pentru știri externe. Am dus o viață foarte agitată, am asistat la multe conflicte și crize în toate colțurile lumii. Am început să am probleme cu inima, stomacul și ficatul. Mi-am zis, la un moment dat, că nu pot să mă întorc la Viena cu un avion al salvării. Așa că mi-am propus să duc o viață mai liniștită.

— Și?

— Am devenit purtătorul de cuvânt al președintelui de atunci, Kurt Waldheim.

— Iată-vă deci ducând un trai patriarhal.

— Eroare! Am început să trăiesc într-o tensiune și mai grozavă. Dar mi-a plăcut.

— De ce?

— Datorită lui Waldheim. Un mare luptător pentru drepturile omului.

— Și cum de nu v-a schimbat noul președinte?

— Exact omul pe care oricine l-ar fi schimbat primul, a fost singurul care a rămas din toată vechea echipă. Și pentru mine a fost ceva curios.

— Înseamnă că sînteți bun.

— Poate.

— Iar acum sînteți mai liniștit?

— Domnule, înainte spuneam că va fi tot mai bine, dar acum gîndesc, în fiecare dimineață, să nu fie mai rău.

— Cum v-ați acomodat eu noul președinte?

— Simpatia austrieților față de domnul Klesstil e foarte mare, e cel mai popular om politic din țară la ora actuală. Funcția de purtător de cuvînt e o plăcere într-o astfel de situație.

— Ce e cel mai greu în funcția dvs.?

— Campania prezidențială de alegeri.

— Prin ce s-a caracterizat campania actualului președinte?

— A stat sub semnul principiului „Puterea trebuie să fie supusă în permanență controlului”. Dar unii, datorită simpatiei de care se bucură, înțeleg deformat lucrurile.

— Adică?

— Vin zilnic saci de corespondență, în care oamenii scriu: „Eu sînt elev și profesorul meu e rău”, sau „Șeful meu m-a supărat. Faceți ceva împotriva lui.” Pe bună dreptate vă vine să ri-deți. Iar apoi mai sînt și ziariștii.

— Ziariștii?

— Da. Fiecare ziarist din toate colțurile Europei crede că poate s-ajungă la președinte în orice clipă sau să obțină o poză a lui în jeans.

— Pe vremea cînd erați ziarist, altfel vedeți lucrurile.

— Eu trebuie să opresc un pic fluxul acestor așteptări și să fac din eroul alegerilor, un adevărat președinte cu o anumită și necesară distanțare rezonabilă față de cei care îl asaltează. Există foarte multe așteptări și foarte multe solicitări și în locul unde se întîlnesc toate acestea sînt eu.

— A trebuit vreodată să vă călcați pe inimă și să prezentați un punct de vedere al președintelui cu care nu erăți de acord?

— Ca ziarist eram cunoscut pentru dragostea mea față de adevăr. Așa că mi-am zis că dacă în această funcție trebuie să mint, voi demisiona. Pînă acum am avut doi președinți care nu mi-au cerut să mint.

— Să sperăm că interviul nostru îl vor citi și alți purtători de cuvînt pentru a lua aminte. Dar cum se vede România din acest somptuos cabinet de lucru, în care ne-ați primit, cabinet pentru care v-ar învidia orice ministru de la noi?

— Ce-am să vă spun va fi pentru dvs. poate o deziluzie, dar nu din lașitate refuz răspunsul la întrebare. Funcția pe care o am, nu mi-a permis ca în ultimii ani să mă ocup de țări ca România și Bulgaria. Am vizitat adesea România — de pildă, cînd a fost Nixon, am fost și cu Waldheim, i-am luat două interviuri lui Ceaușescu. Au fost experiențe pe care, dacă îmi voi scrie memoriile, le voi consemna. Dar în clipa

de față nu știu mai mult decît se serie în ziar sau aflu de la televizor.

— Și ce înțelegeți?

— Că drumul spre democrație e foarte greu și cere multe jertfe de la populație. Și e și mai greu în țările cu minorități naționale. Nu pentru că sînteți la mine, n-o spun din complzență, însă eu țin în mod special pumnii pentru România ca să iasă la lumină.

— De ce?

— În fiecare an merg la muntele Athos și sînt găzduit la o mănăstire românească de acolo. Știu o poveste emoționantă cu starețul pe care îl cunosc foarte bine.

— Ne-o spuneți?

— După sfîrșitul lui Ceaușescu, patriarhul s-a hotărît să se retragă pentru a medita în liniște asupra greșelilor sale. S-a căutat un posibil urmaș, dar nici unul dintre cei întrebați n-avea conștiința absolut nepătată, ca să poată urma celui-lalt. În disperare de cauză, a fost întreat și prietenul meu, starețul care, fiind departe de România, n-avea cum să fie implicat în vreo afacere necurată. Dar el a răspuns deîndată: „Nu, mulțumesc, eu rămîn aici!”

— Cîteva cuvinte despre problema emigranților.

— În ultimele decenii Austria a avut un rol special, din cauza poziției geografice, în acordarea primului azil unor oameni aflați în disperare. Am jucat acest rol în mod strălucit în timpul revoluției ungare din 1956, cînd austrieții au primit mulțimi de unguri disperați, adevărindu-se atunci proverbul că omul, cu cît îi merge mai rău, cu atît e mai primitor. Am jucat acest rol și după invazia din Cehoslovacia din 1968. Și am mai jucat acest rol și în sfîrșirea cortinei de fier, cînd am primit numeroși oameni din Germania răsăriteană. N-aș vrea să fiu lozincard, dar Austria are la activ fapte mărețe. Iar acum stăm în fața unei probleme care ne zguduie. Nu credem ca la sfîrșitul secolului să mai existe în Europa situații, precum cea din Bosnia, 56 000 de refugiați din Bosnia se află în Austria, dintre care 7 000 sînt copii. Nu e ușor, ba dimpotrivă, e o povară pentru noi. Dar, spre deosebire de Germania, unde s-a manifestat împotriva străinilor, la noi este o atitudine impresionantă de intrajutorare.

— Despre neutralitatea Austriei?

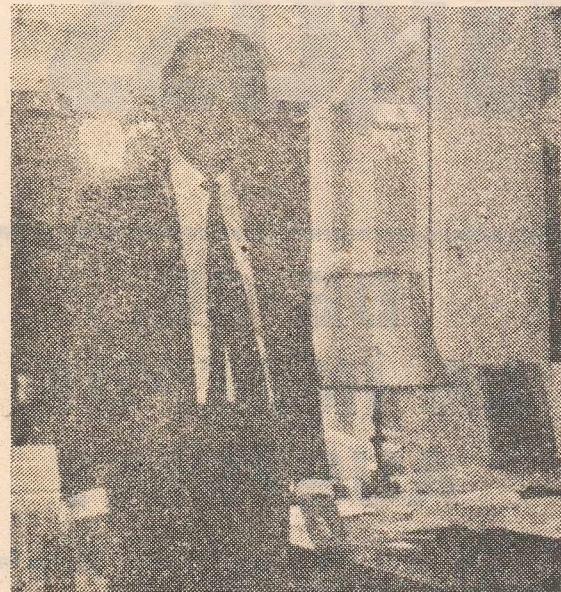
— Austria a fost și este o țară neutră. Deci, nu ne aliem cu alții și nu permitem unor trupe străine să staționeze pe teritoriul austriac. Acum însă trăim într-o altă Europă, conflictul Est-Vest nu mai există și Austria nu mai e între două blocuri. Să sperăm că se va crea un sistem de apărare colectiv, care să garanteze pacea tuturor țărilor europene. Deci nu se va mai pune problema neutralității noastre, va fi vorba de o solidaritate cu dreptatea împotriva nedreptății.

— În ceea ce privește Europa unită, poate fi lăsată România ca să zică așa, de izbeliște?

— Nefiind membră a CEE, Austria n-are dreptul să hotărască ordinea de intrare în Piața Comună. Dacă eu nu joc fotbal, n-are rost să spun antrenorului pe cine să ia în echipă. În ceea ce mă privește, sînt un partizan înfocat al echilibrării dintre Est și Vest. Nu există mai bună învestiție pentru propria noastră siguranță, decît ajutorul dat țărilor răsăritene.

— Sîntem la sfîrșitul unui secol, așa cum amîn-teați mai înainte, și la sfîrșitul unui mileniu, a-daug cu.

— Cred că Europa n-a avut niciodată șanse mai mari decît acum. Procesele de integrare care au început, sînt naturale, iar oamenii au început să înțeleagă un lucru dealtfel foarte simplu: siguranța ta înseamnă și siguranța mea. Într-o ultimă scăpărare a mai început să se priceapă, în fine, ce mare greșală e naționalismul. Europa trebuie să devină un continent cu oameni diferiți, cu popoare diferite, dar cu un destin comun. Numai atunci va fi pace și bunăstare.

DACĂ MAJORITATEA ÎL VREA PE DL PREȘEDINTE, NOI NU TREBUIE SĂ CONTRAZICEM

Domnul Albert Rohan,
director al Direcției Politice est din cadrul
Ministerului de Externe al Austriei

— Cunoașteți rezultatele alegerilor din România?

— Evident.

— Prezintă interes pentru austrieți?

— Bineînțeles, pentru că noi observăm de foarte aproape toată dezvoltarea din țările foste comuniste. Și dorim ca ele să progreseze pe drumul lor spre democratizare și spre un sistem economic de piață ca al nostru, să fie stabile, fericite și prospere.

— Credeți sincer în mersul spre democrație, spre libertate al României?

— Da. Această opinie mi-am format-o din toate rapoartele de acolo, din vizitele pe care le-am făcut la București. Sînt multe schimbări în ultimii ani. Este o dezvoltare care cere timp dar, fără îndoială, ați făcut progrese. Să luăm de pildă alegerile. Nu are importanță cine a cîștigat, contează că au fost alegeri libere, democratice. Desigur, nu noi trebuie să salutăm victoria unui personaj sau a altuia, poporul român a decis, dar rămîne faptul că aceste alegeri s-au petrecut fără incidente, că poporul român a putut să aleagă pe cine a dorit iar asta e un lucru enorm.

— Alegerea domnului Iliescu poate să însemne o stopare a marșului nostru spre democrație?

— Asta depinde și de ce guvern veți avea. Președintele e o instituție, guvernul o alta. Vă repet, nu noi trebuie să judecăm rezultatele unor alegeri. Mult mai important este ca poporul român să poată alege. Dacă majoritatea îl vrea pe dl. Iliescu președinte, noi nu trebuie să contrazicem. Dar vă repet, președintele e o instituție, guvernul e o alta. Și după cîte știu din Constituția României, guvernul conduce țara.

— Naționalismul e acum un concept desuet?

— Nu, din nefericire nu. Naționalismul în principiu nu e rău, dar naționalismul exagerat, extremist pe care-l vedem acum într-o mulțime de țări este negativ și chiar periculos. Dacă luați de exemplu ceea ce se întîmplă în ex-Iugoslavia, acolo numai naționalismul unora și al altora constituie unul dintre motivele dramei. Același lucru se petrece și pe teritoriul fostei URSS unde sînt mici conflicte care se petrec în diferite regiuni și care de asemenea au la bază naționalismul exacerbant.

— Care e situația azilanților români din Austria?

— Noi sîntem dornici să primim pe toată lumea, dacă are cu adevărat probleme, politice în special. Dar trebuie să reținem fenomenul de imigrare din motive economice. Sînt oameni din țări ca a dvs. care vin aici și spun: „A, stăm în Austria, rămînem aici, cîștigăm bani mai mulți, ducem o viață mai ușoară...”. Cu așa ceva nu sîntem de acord.

— Un sistem conceput să dăinuie mii de ani a fost dărîmat. Credeți în distrugerea lui definitivă?

— Dacă vorbiți de comunism cred în distrugerea lui în toată lumea. Comunismul ca ideologie e terminat. Au mai rămas la putere unele personalități comuniste și mai mult asta este, o luptă pentru putere decît una ideologică. Nu se poate schimba totul dintr-o dată. E o chestiune de generații.

— Dar acest proces, cu cît va dura mai mult, cu atît va provoca suferințe mai multe.

— Da, dar priviți în jurul nostru: sînt foarte puține țări unde mai sînt comuniști, ex-comuniști în guvern.

— Credeți că umanitatea a făcut o experiență cu acest sistem?

— Da, dar o experiență proastă...

— Nu vi se pare curios că pentru prima oară în istoria lumii un sistem abandonat — cel capitalist — revine?

— Comunismul n-a fost decît într-o mică parte a lumii. În rest — lumea s-a dezvoltat normal. Problema e dacă în Europa răsăriteană el s-a menținut prin propriile forțe sau a fost impus.

NOI AVEM PACE SOCIALĂ

Jozef G. Tschach — șef departament relații economice bilaterale din Ministerul Federal pentru probleme economice al Austriei

— De ce se ferec investitorii austrieci să vină în România în număr mai mare?

— Nimic nu poate să deranjeze mai mult pe investitori decât nesiguranța juridică în activitate. Dar există și aici o anumită colaborare între organele competente din România — Agenția Română de Dezvoltare și Agenția Română pentru Privatizare, cu organele competente din Austria, inclusiv cu Camera Economică Federală. Acest lucru e valabil cu sprijinul Ministerului Federal pentru probleme economice, inclusiv în ceea ce privește crearea de societăți mixte.

— Președintele nostru, cum vizitează o țară, adoptă ba modelul suedez, ba pe cel japonez... probabil că dacă ar cunoaște modelul austriac l-ar încința și acesta.

— În principiu, e economia socială de piață și tocmai colaborarea și echilibrarea intereselor între patronat și angajați. Noi avem o pace socială, nu există practic nici un fel de greve în Austria, dacă se ia în medie, există numărate la secunde pe cap de locuitor timpul de grevă pe un an; sintem pe ultimul loc în materie de greve în întreaga lume. Deci, în esență, asta e secretul, și, întrucât 40 de ani s-a făcut acest lucru, valuta austriacă e una din cele mai stabile din lume și în acest fel însecuritatea valutară pe plan mondial din ultimul timp nu ne afectează. Dacă se iau cifrele economice, noi sintem peste media din C.E.E. în materie economică.

— Deci în Austria e o protecție a oamenilor, în-diferent pe ce scară socială sint...

— Dar problema e că această rețea socială poate să se facă doar dacă e finanțată dintr-o economie sănătoasă. Dar și aici trebuie să existe un început. Și noi am mers pas cu pas pe această cale pînă cînd am ajuns la această situație, și am avut nevoie de 40 de ani. Dar din prima zi s-a purtat această discuție între partenerii sociali. Eu știu că acest model nu poate fi transpus în mod automat în alte economii și nu poate fi luat grosso modo. Dar s-ar putea să fie ceva spre care să se tindă.

— Există la noi lozinca „Nu ne vindem țara!”. Comentati-o puțin!

— A existat și la noi acest slogan o bună bucată de timp, și există evaluări în ceea ce privește relațiile de proprietate în economie. Nu am cifrele exacte în cap, dar cam 50% sint în mîini străine și nu observă nimeni treaba asta și nu interesează pe nimeni, fiindcă aceste firme sint în Austria și funcționează pe baza legislativă austriacă. Ceea ce e totuși o problemă e în cazul aderării Austriei la Piața Comună, problema dreptului de proprietate asupra pămîntului și nu numai problema creării de industrie, ci în domeniul proprietății private asupra pămîntului. Aici e o frică pentru o anumită vînzare a pămîntului tocmai în zonele de turism ale Austriei; dar exemplul Danemarcei demonstrează că și în acest domeniu poate exista o reglementare specială care să împiedice vînzarea către privați a unor asemenea pămînturi.

CÎND NU E COMPETIȚIE,

APARE STAGNAREA

— Comerțul înseamnă legături între oameni. Cum vi se par legăturile cu România?

— Relațiile noastre economice cu România sint fără probleme și în principiu sint foarte îmbucurătoare. În 1992 exportul românesc spre Austria a crescut puternic, mult mai puternic decît exportul austriac către România. Asta înseamnă că în principiu sintem mulțumiți, dar nu înseamnă că trebuie să fim complet mulțumiți.

— Schimbarea regimului din România a însemnat o înviore?

— În 1988—1989 exportul austriac spre România era practic stagnat.

— Pentru comerț e nevoie de stabilitate.

— Așa e.

— Și de o producție care să-i intereseze pe partenerii străini.

— Și asta e adevărat. Tocmai de aceea Ungaria, Cehia, Slovacia sint socotite piețe bune de desfacere pentru Austria.

— De ce Austria preferă alte piețe decît România?

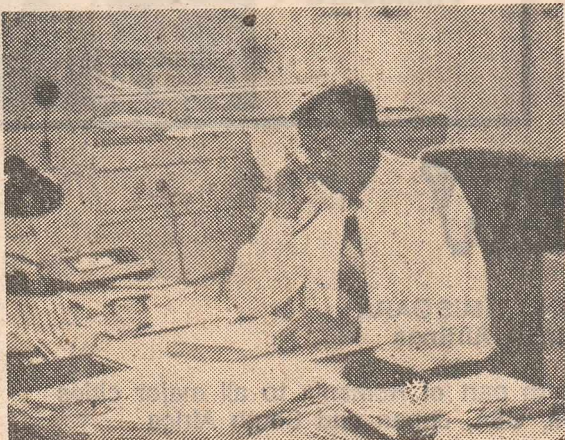
— Pentru că piața românească este oarecum mai îndepărtată din punct de vedere geografic. Mai e și problema limbii. În al treilea rînd firmele românești cumpără cu multă plăcere din Austria dar nu dispun de mijloacele de plată necesare pentru asemenea importuri. Deși există o convertibilitate internă a leului, nu fiecare importator ar putea să obțină cantitatea de devize pe care și-o dorește.

— Credeți că evenimentele care s-au petrecut în estul Europei sint o consecință a prăbușirii economice?

— Cu această problemă își sparg capul mai mulți oameni, mult mai în materie decît mine. Totuși, bazele economice au avut un rol fundamental în distrugerea sistemului CAER.

— Se vorbește despre o Europă unită care presupune, evident, și legături comerciale. Europa nu va fi oare uniformizată în toiu un astfel de proces?

— Și asta e, cum se zice la noi la Viena, întrebarea a 11-a, dar există o evoluție care nu poate fi evitată. Deși și aici există aspecte de politică economică, culturală și bineînțeles, și de altă natură. Veți găsi puncte de vedere cit se poate de diverse, chiar divergente. Inclusiv din punct de vedere economic este un avantaj dacă Europa crește împreună, că nu mai există o graniță, un bloc de est și altul de vest. Se constată și în CEE convulsii ca nu toate țările să fie la aceeași linie. Și acolo trebuie să aibă loc un proces de evoluție, de dezvoltare. Sigur că e normal pentru că nu toate țările sint la fel după cum nici oamenii nu seamănă unul cu altul. Se caută o anumită bază

Stephan Kuzmich
Camera Economică Federală

pentru ca țările mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic să fie sprijinite de celelalte și e un lucru pozitiv faptul că se dorește să se ajungă la o relativă dezvoltare similară.

— Revenind la cazul României?

— Un partener comercial e bun dacă el însuși e puternic. Dacă România e un partener puternic atunci e la fel de bun ca oricare altul și acest lucru e valabil în întreaga spațiu european.

— Dar pe noi Europa ne socotește, alături de bulgari, cu un pas în urmă.

— Din păcate așa e.

— Lupta pentru piețe, în unele momente ale istoriei omenirii, s-a desfășurat brutal, pe față. Nu cumva acum această luptă e mult mai subtilă dar nu mai puțin dură?

— Atîta timp cît nu mai există un monopol al

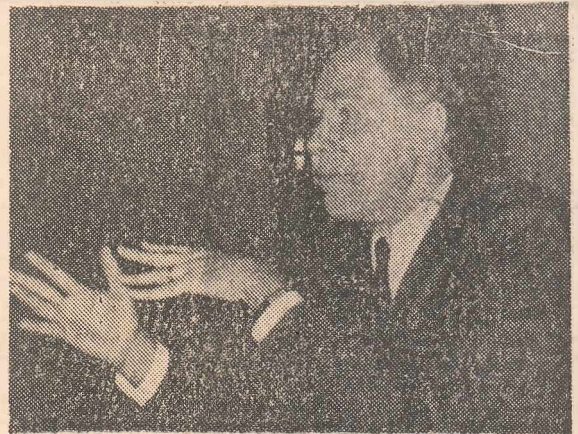
puterii, fiecare luptă pentru propria sa piață. Dacă pe o stradă sint doi brutari fiecare se va lupta să-și cîștige clienții. Același lucru se petrece și pe plan mondial. În sistemul comunist nu exista concurență. Aici era un brutar, dincolo un altul, amîndoi făceau același lucru, primeau aceleași materii prime, lucrau cu aceleași mașini și erau plătiți la fel. Nefiind competiție, apăsarea stagnarea, nimeni nu era interesat să îmbunătățească nimic.

— E destul de oșositoare lupta pentru o piață de desfacere.

— Chiar dacă nu e plăcută, lupta pentru piață, pentru client nu e o glumă, dar e singura modalitate ca economia să fie permanent obligată să se adapteze cit mai strict la condițiile existente și tot mai mult să caute relații cu mai multă tehnologie noi din punct de vedere tehnic.

SEPARAȚIA PUTERILOR TREBUIE SĂ FIE LIMPEDE

Bernhard Görg — președintele
Partidului Populist din Viena

— V-am întrerupt de la lucru, domnule Bernhard Görg.

— Tocmai purtam discuții în legătură cu un proiect care se intitulează Museum's Quarter — Locul muzeului. Este o intenție de a construi într-un cartier baroc un muzeu de artă modernă. Vă imaginați, deci, ce vilvă a stîrnit proiectul nostru. Sint unii care zic: „La dracu' cu barocul, arta modernă e principalul”, alții: „nu poți distruge barocul, si-luetele acestui foarte frumos cartier baroc, cu o clădire modernă”.

— Grija pe care dvs. o arătați ambianței e mai mult decît lăudabilă. Noi am distrus, în bună parte, specificul arhitectonic al capitalei noastre construind blocuri urite care creează o atmosferă apăsătoare.

— Păcat.

— Faceți parte dintr-un partid care a pierdut alegerile. E greu să fii minoritate în parlament?

— Ușor nu e.

— Cum se exercită separația puterilor aici, la Viena?

— Nu știu cîte lucruri merg bine în acest oraș, dar separația puterilor e cit se poate de limpede. Avem o foarte lungă tradiție a democrației, am avut destul timp pentru a învăța principiul neamestecului.

— Dintre legile pe care le-ați votat care e cea mai iubită și care cea mai neplăcută?

— Noi sintem un stat federal, avînd un guvern național și 9 guverne provinciale. În concordanță cu Constituția noastră Viena e una din cele 9 provincii. În clădirea în care ne aflăm se găsește și guvernul provincial, și parlamentul provincial și mai e și administrația municipală. Cea mai iubită lege? Cea mai neplăcută? N-aș ști ce să răspund!

— Ce știți despre România și dacă sinteți amabil să comentați rezultatele alegerilor!

— Am urmărit istoria României în ultimii 30 de ani cit de aproape am putut-o urmări citînd ziarele. Îmi aduc aminte că în ziarele din vest Ceaușescu a fost considerat multă vreme ca un comunist destul de liberal și care se opunea Moscovei. Dar, la un moment dat, a ieșit la iveală că probabil el era cel mai rău dintre toți, dovadă comportamentul său dictatorial și disprețul față de drepturile omului. După înlăturarea lui a fost îndoiește că în România poate să se instaleze imediat un sistem democratic. Dl. Iliescu e considerat ca unul dintre cei vechi care doar și-a schimbat un pic hainele. Unii spun chiar că românii, fiind ortodocși, nu sint apți pentru democrație.

— Asta-i culmea! În 1923 noi am avut o Constituție socotită ca fiind una dintre cele mai democratice din lume. Nu cred că sint popoare apte pentru democrație și altele nu.

— Din punct de vedere al experienței mele în afaceri pot s-o confirm dar sint foarte mulți care susțin că pentru oamenii cu suport ortodox e mult mai greu să se adapteze unui sistem cu adevărat democratic decît cei fără un suport ortodox.

— Iarși blestemata de fatalitate să apese asupra noastră!

— Eu sint totuși încrezător că România se va dezvolta precum celelalte țări din fostul CAER.

INFORMAȚII GENERALE

Limba vorbită în Austria este germana. Dar în orașele mari și zonele turistice se vorbește și engleza. Moneda națională este șilingul, divizat în 100 de groși.

Valuta poate fi schimbată la bănci, în aeroporturi și în multe stații de cale ferată. Orele de funcționare ale băncilor sint: 8.30-12.30 și 13.30-15.00.

Magazinele sint în general deschise între orele 8.30 sau 9.00 și 18.

Bacșișul oferit la hotel și restaurant este în mod obișnuit de 10%, dar este normal și un bacșiș de 5%.

Și pentru serviciile de taxi se poate oferi bacșiș. Puteți închiria o mașină dacă aveți peste 21 de ani și carnet de șofer. Viteza limită este de 50 km/h în zonele în construcție, de 100 km/h în orașe și de 130 km/h pe șosele. Nivelul de alcool în sînge permis este de 8 ml alcool la 1 litru de sînge, iar amenda pentru conducere în stare de ebrietate este mare.

Taxiurile nu patrulează, ele pot fi luate din stații sau chemate la telefon. Pentru bagaje se plătește o suprataxă.

În Austria există o excelentă rețea de autobuze și trenuri care vă pot duce oriunde doriți.

Plimbări cu vaporul se pot face pe Dunăre și pe marile lacuri.

Oficiile poștale sint deschise între orele 8.00-18.00, cu o pauză de masă de 2 ore la ora 12, dar cele din gările mari rămîn deschise 24 de ore în toate zilele săptămîinii.

Grüss Gott

ȘI AUSTRIA DOREȘTE SĂ INTRE ÎN EUROPA... DE EST!

Norbert Draskovits
— director pentru Europa de est
la AUSTRIAN AIRLINES

— Cu ce vă ocupați la Austrian Airlines, domnule Draskovits?

— În responsabilitatea mea, intră rețeaua de legături aeriene cu țările din Europa centrală și de est. Răspund direct și de linia Viena — București, ca și de cea care se va inaugura la

sffîrșitul lui octombrie între Viena și Timișoara.

— Puteți să ne oferiți câteva date în legătură cu Austrian Airlines?

— Compania noastră a fost înființată în 1958, are aproximativ 5 000 de

angajați și operează cu deosebire în Europa dar și în Orientul Mijlociu și Îndepărtat, în America de Nord etc.

— Pe ce poziție vă situați în Europa de est?

— Sîntem pe locul doi, după Lufthansa. Avem 13 destinații, plus încă 3 în cooperare cu alți parteneri. În Europa de est deținem 14% din piață, față de doar 2,4% în Europa de vest. Austria este situată în mijlocul Europei dar nu în mijlocul Europei de est. Sîntem o companie relativ mică, cu o piață internă redusă. Așa că am încercat să folosim poziția noastră geografică favorabilă introducînd din anul 1975 un sistem de zboruri zilnice, sistem care a funcționat foarte bine pînă acum. Astfel, noi zburăm din Viena, dimineața, către vest, de unde ne întoarcem pe la ora 11, iar după ora 12 avem zborurile către Europa de est. Ne întoarcem de aici, din nou la Viena, la orele 5 p.m., aducînd toți pasagerii din est către vest, spre care plecăm la orele 6 p.m. și ne întoarcem încă o dată, cu oamenii de afaceri austrieci plecați în Europa de vest, în aceeași seară. Dacă pe piața Europei de vest este foarte greu să pătrunzi, în schimb pe piața Europei de est am fost primii. Am fost primii care am zburat la Kiev, Moscova, Vilnius.

— Prin ce se diferențiază Austrian Airlines de alte companii aeriene?

— Credem noi, în primul rînd, prin calitate. Aceasta nu înseamnă numai securitatea zborului, ci și punctualitatea, nivelul serviciilor oferite. De asemenea, sîntem renumiți prin calitatea serviciilor oferite oamenilor de afaceri la „Business Class”.

— Care sînt perspectivele lui Austrian Airlines?

— În primul rînd va trebui să ne mărim segmentul de piață în Europa de est adăugînd noi destinații, cum va fi, din 26 octombrie, Timișoara, sau ceva mai tîrziu, Minsk. Apoi să ne întărîm poziția în Europa de vest și în Orientul Mijlociu.

— Bănuim că aveți și unele dificultăți, este adevărat?

— Situația economică generală nu este prea strălucită și asta se reflectă în scăderea numărului de călătorii făcute de oamenii de afaceri, clienții importanți pentru noi. Acești oameni călătoresc cu alte clase sau cu alte mijloace, pentru a reduce costurile în propriile lor companii. Ei nu mai cheltuiesc la fel de mulți bani în timpul zborului, care înseamnă mai puține venituri pentru Austrian Airlines. Sîntem nevoiți ca, la rîndul nostru, să reducem costurile, cu 15% în 1993, ceea ce nu este deloc puțin. Și, firește, trebuie să oferim servicii și mai bune, inclusiv la „economic class”.

— Cum vă descurcați cu concurența?

— Sînt două categorii de concurenți, cei din vest și companiile în dezvoltare din Europa de est. Există o formă specială de colaborare europeană denumită „European Quality Alliance”, la care participă Swissair, SAS și compania noastră. Sîntem trei companii aeriene care și-au unit forțele pentru a face în comun marketing, reducerea costurilor etc. În ceea ce privește estul, cooperăm foarte strîns cu toate companiile aeriene de aici, în mod special cu TAROM, cu care am încheiat un contract de consulting, prin AVICON, implicată în reorganizarea companiei TAROM. De altfel, destinația Timișoara va fi asigurată în cooperare cu TAROM.

AUSTRIAN AIRLINES

Viena

Timișoara

NEW

DESTINATION TIMIȘOARA
with Austrian Airlines

Two weekly flights linking the western part of Romania to all major cities in Europe as well as Canada, USA, Japan and South Africa

As of OCTOBER 26th, 1992, Austrian Airlines will add a new destination — TIMIȘOARA — to its ever-growing Eastern European network.

The flight schedule, which guarantees best connections via VIENNA, operates as follows:

MONDAY and FRIDAY

DEPARTURE VIENNA	12:05	arrival TIMIȘOARA	14:35
FLIGHT OSRO 847**			

DEPARTURE TIMIȘOARA	16:25	arrival VIENNA	17:00
FLIGHT OSRO 848**			

Our well established DAILY flights from Bucharest to Vienna and return remain unchanged.

**Flights operated in cooperation with TAROM

DIRECT TIMIȘOARA-VIENNA ȘI RETUR

De peste 30 de ani Austrian Airlines se mîndrește cu contribuția sa la existența unor relații bune între România și Austria, oferind zboruri zilnice între cele două capitale, București și Viena.

Ca o nouă dovadă a încrederii noastre în tradiționalele relații dintre țările noastre, Austrian Airlines este prima companie aviatică vest-europeană care deschide o nouă linie aeriană cu un alt oraș din România, și anume cu Timișoara.

Începînd cu data de 26 octombrie, de două ori pe săptămînă, lunea și vinerea, Veți putea călători direct pe ruta Timișoara—Viena și retur, avînd legături excelente via Viena cu restul Europei, SUA, Japonia și Africa de Sud.

Pentru informații suplimentare vă rugăm să luați legătura cu Austrian Airlines, b-dul N. Bălcescu nr. 7, București, telefon 14.12.21 și 12.05.45.

Welcome To

AUSTRIAN

JURNAL VIENEZ

Grete Tartler

Pe Favoritenstrasse întâlnesc în fiecare zi o doamnă care-și scoate pisica la aer : o ține pe umăr (mișca are zgârda și stă crispată dar cuminte, cu ochii la trecători). Îmi imaginez că la capatul străzii, acolo unde eu nu voi ajunge, fiindcă nu am timp niciodată, se întâlnesc cei care-și scot pisicile la aer : cam așa cum în China există un parc unde sînt scoase la aer coliviile cu canari. Un pom unde o oră, două, coliviile strălucesc în lumina adevărată a soarelui. Tablou pe care l-aș numi **Libertate**.

De fapt, iubirea pentru animale e oriunde în lume mai mare decît pentru oameni. Și cum n-ar fi așa ? Aici, la TV, e celebră emisiunea săptămînală **Wer will mich ?** — la care și eu mă uit cu gura căscată. Redactora, blondă, coafată, se scuză : da, e adevărat că lumea geme de tragedii umane — morți, războaie, refugiați, foamete — dar cum să-i uităm pe sărmanii patruzei părăsiți de stăpîni ? Inteligentul maidanez corcit cu dalmățianul Ferry, credinciosul semicobănesc Rambo, perechea de siameze Lucy și Pfauchi (date de stăpîni fiindcă avea copilul alergii, mă rog, toată lumea se plînge de alergii, e la modă, dar din cauza mediului poluat, nu a biotelor animale), „die prachtvoll Wally“ al cărei stăpîn a trebuit să renunțe la locuință și să se mute la rude ; un cățel adus de o turistă grecoaică (i se spune de aceea „țînărul grec“, ca-n Odiseea) — dac-a avut noroc și-a scăpat viu din Elada, să-l părăsim noi acum, în Europa Centrală ?

La Linz s-a deschis festivalul Bruckner. Pentru prima oară am ascultat un discurs al unui politician (Thomas Klestil, președintele federal) care să fie demn de al unui muzician. Un discurs „melopolic“, care recunoaște că regulile vieții sînt cele ale muzicii, că omul modern a uitat să trăiască muzical, adică să asculte vocele celorlalți, să găsească soluția unei disonanțe... Vorbește despre asurzirea gîndului, a simțirii. Apoi : afirmația plină de mîndrie că austriecii sînt o națiune a culturii, **Kulturnation**. Între muzica lui Bruckner, a contemporanului Balduin Sulzer și a lui Rossini, încă o cuvîntare excelentă : cea a dirijorului Franz Welser-Most, avînd drept motto versul wagnerian din Parsifal : „Abia pășesc, dar mă presimt departe“. Cred că e un steinerian convins, fiindcă vorbește despre ordinea cosmică avînd sunetul la temelie, despre auz, simțire, cunoaștere ca procese științifice, despre faptul că materia poate fi auzită (octavele undelor. Do major = oxigen, fa diez = numită de Schubert „nota verde“ — și s-a descoperit că lumina soarelui e verde...). Sîntem parte din armonia lumii, de aici dorul nostru de armonie. Într-o lume a armoniei, naționalismul nu e posibil. Și : „Moartea în suita zgomotului“ (Ingelborg Bachmann). Interesant : deschiderea unui festival în care discursurile sînt mai bune decît muzica — așa ceva încă n-am pomenit.

În fața casei noastre, un afiș cu o știucă țîșnind voioasă dintr-un alb, impecabil WC de porțelan : „Dunărea începe de aici“. Cu totul altă concepție ecologică decît cea a lui Hundert-

wasser, care a popularizat (nu știu dacă nu și inventat ?) toaleta cu humus. Care spune că sterilizarea modernă e o crimă împotriva naturii etc. Hundertwasser, zeul arhitecturii moderne, adorat de austrieci (doar s-a născut aici), are mai multe isprăvi în Viena — uneia dintre clădiri ne-am obișnuit să-i spunem „casa Europei“, fiindcă are o mie de stiluri integrate unitar într-o singură hardughie. Cîtesc prin ziare destul de des că și cutare primar din cutare orașel și-a dat toate fondurile pentru o construcție Hundertwasser în urbea sa. Evident, cetățenii protestează : cum, cînd nu sînt destule spitale, cînd sînt atîția flămînzi etc. banii îi „aruncăm“ pe pietarea unor depozite de ars gunoale ? Străvechea dispută. În ce mă privește, sînt pentru investirea în Hundertwasser. Chelul n-ar avea nici un hăz fără tichia de mărgăritar.

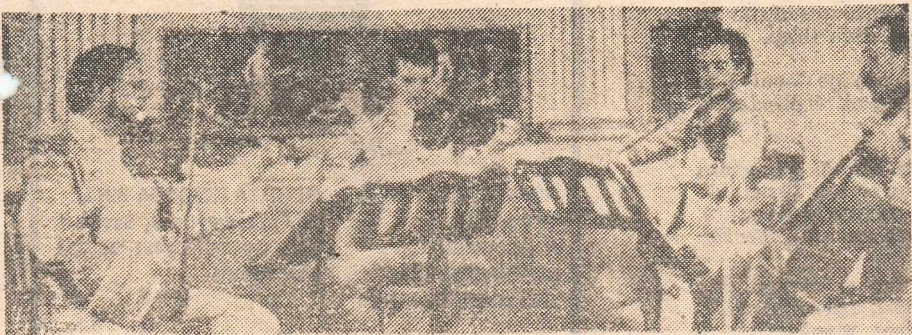
Încep să cadă frunzele. Care mai rezistă în crengi — vom vedea.

Premiul I la concursul de vioară „Fritz Kreisler“ l-a luat un român : Florin Croitoru. Îl știu de mult, era un băiat echilibrat, dar niciodată n-a cîntat atît de strălucitor ca acum. Ne-am rupt minile aplaudîndu-l, mai ales că premiul II (Rachel Barton, o americană) și III (Tomo Keller, austriac) n-au fost concurenți ușor de învins. Cît a deliberat juriul, ceilalți trei clasati (locurile 3, 4, 5) au avut dreptul să cînte — drept consolare — pe vioara lui Kreisler. Un fel de me-tempsihoză : vioara prinzînd viață în mîna unor tineri imbujorați, emoțio-

Florin Croitoru
— premiul I la concursul
de vioară „Fritz Kreisler“

nați. Sala era arhiplină, la intrare adevărate bătăi — nimic din „calmul“ austriac : majoritatea ascultătorilor era desigur alcătuită din violoniști, altfel de unde atîta pasiune ? După ce Florin Croitoru a cîntat Sibelius, mi se părea — privind la marea vîind de strigăte admirative — că nimic nu e mai important pe lume decît victoria sa. A doua zi cotidienele observau scurt și amabil obținerea unui premiu — notițe aproape pierdute pe lîngă uriașele comentarii politice. Am avut aceeași senzație ca la festivalul „George Enescu“, anul trecut, cînd lumea comenta pe trepte interpretările finalistilor de la concursul de vioară, iar în piață demonstau minerii : lumea e clar împărțită, linia între haos și cosmos se vede cu ochiul liber.

Muzică de cameră. Castelul Esterházy, Burgenland

Viena. Biserica Sf. Carol.

UN AVANTAJ ÎNTR-O LUME INSTABILĂ

Josef Fröhlich — vicepreședintele
Camerei Economice,
Federale a Austriei

— Care este domeniul de activitate al Camerei ?

— În fiecare din cele 9 provincii federale ale Austriei există camere regionale care reprezintă interesele comerțului și industriei din acea zonă. Camera Economică Federală a Austriei funcționează ca o organizație umbrelă ce coordonează interesele economice și profesionale, pe care le și reprezintă. De altfel, una din caracteristicile sistemului economic austriac este organizarea a diverse camere grupate pe interese profesionale.

— Ce reprezintă parteneriatul social ?

— Este vorba de o cooperare între organisme care reprezintă interesele legitime ale întreprinzătorilor, fermierilor, angajaților și Federația Sindicatelor. Nu există o bază legală pentru acest sistem, dar el este categoric ancorat în viața de fiecare zi. Activitățile parteneriatului social se concentrează pe formarea prețurilor și a politicii veniturilor și avizarea guvernului asupra politicii economice. Cel mai important instrument al parteneriatului social îl constituie Comisia de Paritate care își dă avizul asupra salariilor și prețurilor, precum și asupra problemelor economice și sociale generale. Sistemul parteneriatului social s-a dezvoltat pas cu pas după al doilea război mondial, în timpul coaliției dintre Partidul Populist și Partidul Social Democrat. Obiectivul acestei cooperări este de a menține pacea socială, care se dovedește a constitui un avantaj competitiv într-o lume instabilă.

— Ne puteți descrie în cîteva cuvînte structura Camerei Economice ?

— Camera Economică Federală a Austriei și cele 9 camere regionale sînt împărțite în 6 secțiuni : comerț ; industrie ; comerț internațional ; finanțe, credit și asigurări ; transport ; turism. Aceste secțiuni sînt subdivizate într-un total de peste 130 organizații profesionale.

BRÜDER HENN

Graphische und Papierverarbeitende
Maschinen und Geräte
1041 Wien, Mommsengasse 5
Tel. 505 76 04, Telex 13 12 92,
Telefax 505 53 51

**De la tipografii mici, de
întreprindere, pînă la
tipografii pentru presă,
de la A4 pînă la rotative!
Livrăm, instalăm și
școlarizăm!**

AUSTRIA

CEA MAI RENTABILA
VINZARE DE TARA

Azi știe orice babă (copiii au aflat de mult) că a face turism nu înseamnă a trimite lumea să colinde cu rucsacul în spate „l'umuscile de basm ale naturii”. Vremea lui Hogăș și Vlahuță a apus demult. Cu excepția drumețului romantic, amator de sălbătici ecologice, insul obișnuit vrea șosele, apă caldă, lift, telefon, snack-bar până sub templu Negoiului.

Este ceea ce elvețienii au înfăptuit încă din veacul trecut, iar austriecii, întinzându-i, i-au ajuns din urmă în ultimii 50 de ani. Dar aici s-a mai înfăptuit un lucru: muntele, pădurea, lacurile, aerul ozonat se pot vinde pe bani grei, rămânând mereu în patrimoniul patriei. Este cea mai rentabilă „vinzare de țară”.

Binecuvântată de lanțul Alpilor și de largile zone submontane (ce amintesc românului eleganta molcomă a peisajului colinar bucovinean), Austria este la ora actuală, pe mai mult de jumătate din teritoriul ei, o țară turistică. Oamenii cu bani au la dispoziție perimetrul tirolez și mirificele spații din Salzkammergut, unde la Bad Ischl, Abersee, San Gilgen bogății lumii și-au ridicat vile somptuoase: fac sporturi nautice pe salba de lacuri, colindă munții purtați de teleferice. Numai că, în același timp, simțind cadența timpului și mirosul banilor, vâcarii satelor au declanșat o concurență abilă, transformând ruralul într-o subclasă a industriei turistice naționale. Cu deosebire în landurile sudice și nord-vestice, pe întinderile din Nieder-Österreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Kärnten, săteanul de azi posedă o dublă identitate profesională:

lă: cea de agricultor și cea de hotelier. Inscriptiile „Gasthaus” și „Zimmer frei” se repetă obsesiv, deoarece orice clădire se oferă și în calitate de han turistic. Confortul este total: musteriul își poate răsfăța plămîinii și stomacul cu aer curat și alimente nepoluante, beneficiind în același timp de garsoniere cu instalații sanitare strălucind de curățenie, de servicii prompte și de cea amabilitate naturală (gemütlich) ce stă în firea acestor germani de temperament și căldură latină. Ca să nu mai amintim că în cel mai izolat sat stau la dispoziție 1-2 magazine universale, stații de benzină, 2-3 bănci, servicii medicale și de telecomunicații, terenuri de tenis, de fotbal, restaurante, cafenele, discotecii. Omul poate trăi în cel mai autentic cadru natural, sub liniștea îmbalsamată de respirația vegetației, dar în deplin confort urban.

Într-o Europă pusă la de poluare, Austria se relevă astăzi ca o floare de cîmp, proaspătă, autentică. O caută milioane de turiști ce-i lasă anual în visterie 10 miliarde de dolari. Am putea obține și noi, românii, atîția bani, observă politicianul nostru, considerînd, peșemne, că e de-ajuns să bîști coșul ca să se ouă. Nu, domnilor, e greu și va fi din ce în ce mai greu. Turism nu se face cu grătarul de mititei și scripca lăutarului. Am dat greș cu litoralul, după ce am investit miliarde, uitînd că natura îți zîmbește numai dacă o sfințești prin muncă laborioasă.

Avem ce învăța de la austrieci. Dar nu înainte de a învăța să ne prețuim la noi acasă puținii oameni cu idei și de deschidere europeană.

LIVIU TIMBUS ■

Bärbel Persch — director
EUROPLAKAT INTERNATIONALAm succesul
dorit

— Ce înseamnă EUROPLAKAT INTERNATIONAL?

— Este o companie înființată în 1990, cu filiale în Ungaria, Slovacia, Cehia, Slovenia și Polonia. Și ne pregătim să intrăm în Bulgaria și România. Obiectul nostru de activitate este publicitatea stradală.

— Explicați-ne, în câteva cuvinte, ce înseamnă această publicitate stradală.

— Este vorba de panouri publicitare de mari dimensiuni fixate pe marile artere, la intersecții etc. O reclamă poate să îți scape la televizor sau chiar într-un ziar, dar, trecînd pe o stradă, nu poți să închizi pur și simplu ochii și să nu vezi un poster. În acel moment, ești automat confruntat cu o informație. Să vă dau un exemplu. Prima noastră campanie în Budapesta a fost pentru MINOLTA. Erau 50 de postere în toată Budapesta, mai nimic în comparație cu Viena, unde ai nevoie de minimum 600 de postere pentru o campanie publicitară. Cu toate acestea, rezultatul a fost foarte bun, 78% din cei chestionați de noi reținînd culoarea roz a posterului și făcînd asociația cu MINOLTA.

În alegerile din mai, în Cehoslovacia s-au folosit postere stradale pentru a informa oamenii în legătură cu programele electorale ale candidaților la diverse funcții.

— Cum vă simțiți, ca femeie, în această funcție?

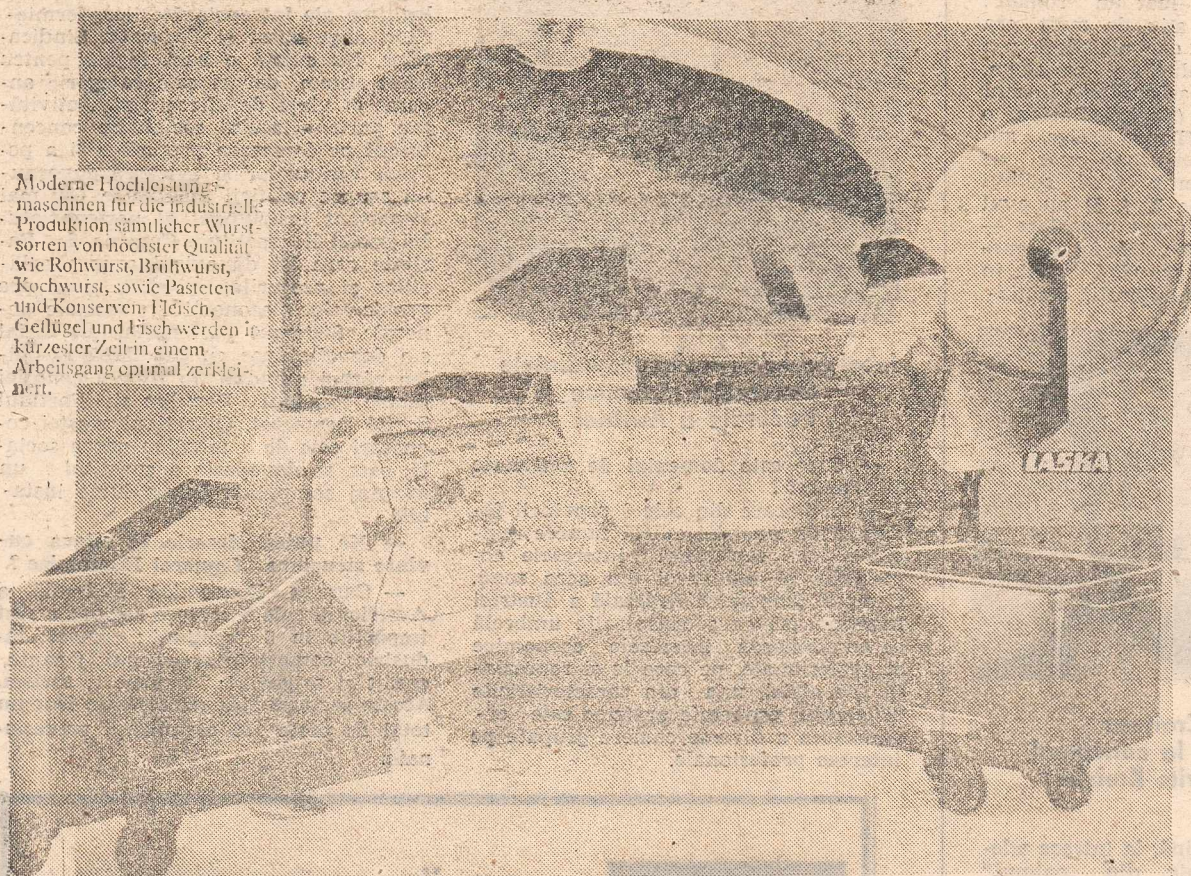
— Foarte bine. A fost visul meu din copilărie, să fac carieră, să am succes, să demonstrez că femeile sînt cel puțin la fel de bune ca și bărbații.

— Aveți timp pentru o viață personală?

— Nu, deloc.

— Si nu vă faceți griji din cauza aceasta?

— Cîteodată da. Dar oricum am timp pentru pictură, pentru călărie. Am decis asupra acestui drum și sînt consecventă. Și apoi nu am de ce să-mi fac griji, pentru că am succesul pe care mi l-am dorit și oricum nu le poți face bine pe amîndouă.

Moderne Hochleistungsmaschinen für die industrielle Produktion sämtlicher Wurstsorten von höchster Qualität wie Rohwurst, Brühwurst, Kochwurst, sowie Pasteten und Konserven. Fleisch, Geflügel und Fisch werden in kürzester Zeit in einem Arbeitsgang optimal zerkleinert.

Maschinenfabrik LASKA
A-4021 LINZ, POB 289
A-4050 TRAUN-Austria
Makarstraße 60
Tel. (07229) 3138-0
Fax 3138-40
Telex 221982

Johann LASKA u. Söhne
A-1031 WIEN-Austria
Invalidenstrasse 5
Baumgasse 68
Tel. (0222) 71174-0
Fax 7132149
Telex 131418

LASKA Fleischereimaschinen
D-89 AUGSBURG-Germany
Ostrachstraße 7
Tel. (0821) 724026
Fax 719820
Telex 533442

LASKA

all over the world.

TOATE SLUJBELE SÎNT IMPORTANTE

Alexander Reichel — MINOLTA AUSTRIA
Ges. m.b.H.

— Există vreo diferență între managementul austriac și cel japonez? Fiindcă sîntem la MINOLTA!

— Ne rezolvăm problemele în propriul nostru stil austriac. Există diferențe de mentalitate, de cul-

tură, de la o țară la alta, și, deci, există diferențe și în managementul afacerilor.

— Și care este stilul austriac?

— Este un stil foarte uman. Căutăm să motivăm corect oamenii, pentru că așa este mai ușor să îți atingi obiectivele, și din acest motiv discuțiile cu angajații și dealerii noștri ne iau ceva timp.

— Și aveți rezultate?

— Da, sînt rezultate bune, sîntem pe locul 3 în domeniul în care activăm și avem o cifră de afaceri de 1 miliard de șilingi.

— Cum vă motivați oamenii?

— Fiecare om trebuie să se simtă important pentru companie, fie că este director sau femeie de serviciu. Toate slujbele sînt importante și necesare.

— Care sînt obiectivele pe termen lung ale firmei?

— Dorim să oferim cel mai bun service și cele mai bune produse clienților noștri. Investim mulți bani pentru educația și instruirea managerilor și angajaților noștri, acest lucru cu deosebire în Europa de est unde avem 12 societăți mixte.

Minolta. The simplicity of intelligence.

MINOLTA

MINOLTA AUSTRIA
GES.M.B.H.
A 1130 WIEN
HIETZINGER KAI 97
Tel.: 0222/8776969-23

MINOLTA ROMANIA S.R.L.
Str.Finlanda Nr. 12, Sector 1
Tel.: 129885, 331491, 796331
Fax: 796331

George Arion, Mihai Săndoiu
și Gerhard Skoff la „CASINOS AUSTRIA“

JOCUL NU ARE FRONTIERE

— Domnule Skoff, sintem într-un cazinou, dar tot ceea ce ne înconjoară aminteste nu numai de jocuri de noroc ci și de o activitate foarte laborioasă.

— În Austria cazinourile există din 1924 — în acest moment avem unsprezece. Ele se află fie în capitalele provinciilor, fie în regiuni turistice faimoase.

— La urma urmei, ce e un cazinou?

— Un loc de recreere, el neînsemnând numai jocuri de noroc ci și o posibilitate a unei seri petrecute în oraș cu prietenii.

— Și cu prietenele.

— Evident.

— Cum se poate face în așa fel încât controlul jocurilor să fie riguros, să nu existe vreo bănuială în legătură cu desfășurarea lor?

— În primul rând, noi îi școlarizăm pe crupieri înainte de a-i lăsa la mesele de joc, sau regulile de joc sunt afișate la vedere și dacă ți se pare ceva în neregulă poți oricând să pui întrebări angajaților noștri.

— Jocul înseamnă și libertate. De aceea în sistemul comunist cazinourile nu funcționau.

— Cazinoul era un simbol al capitalismului și el nu se potrivea cu sistemul de care aminteai. Dar acum aveți și dvs. un cazinou — la Inter în București.

— Dvs. jucați?

— În compania noastră nu am voie să joc. Nu pentru că aș cunoaște trucuri, dar dacă s-ar întâmpla să câștig toată lumea ar zice: „măda, pe mine nu mă păcăliți!“ Dacă sint în străinătate cheltuiesc 10, 15, 20 dolari și dacă am noroc plec. La jocurile de noroc este ca și-n viață: trebuie să știi când să pleci.

— S-au petrecut drame aici?

— Nu avem probleme cu oaspeții noștri în genul pierderii pantalonilor.

— Există deosebiri între Las Vegas și Casinos Austria în privința protecției clientului?

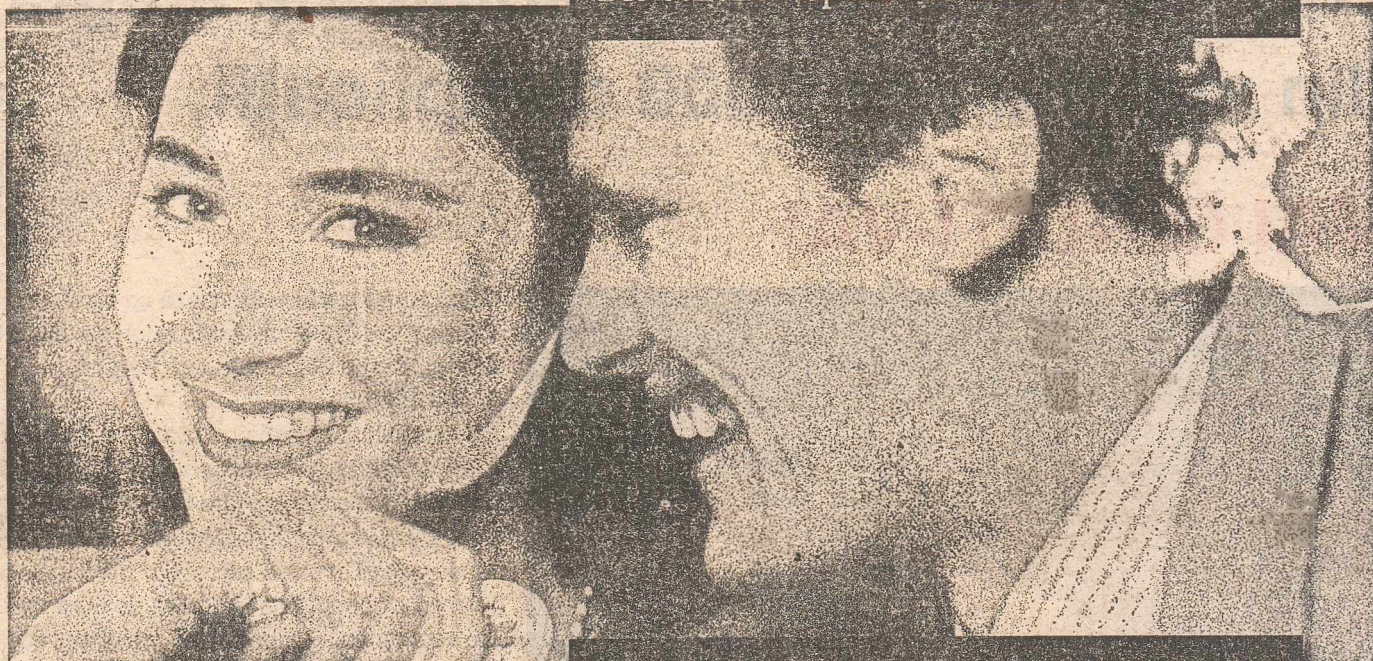
— În S.U.A. această protecție a clientului nu există.

— Aveți o filosofie a jocului?

— Eu am mai mult o filosofie în a prezenta ceea ce se poate scoate dintr-un cazinou. Dar ar fi o discuție prea tehnicistă, s-o lăsăm pe altă dată.

Die schönen Spiele des Lebens ...

Von Casino im Palais bis Casino am See

Die Kugel rollt. Der „Rouge & Noir“-Sekt prickelt. Und der Jackpot fällt. Die schönen Spiele des Lebens: Ob in der Casino-Bar oder am Spieltisch. Ob rustikal am offenen Kamin oder feudal

Spielen wie Roulette, Baccara, Black Jack, Poker, Red Dog, Sic Bo, Glücksrad und Spielautomaten. Und um öS 210,- erhalten Sie Begrüßungs-Jetons im Wert von öS 250,-.

im Palais Esterhazy. Sie machen Ihr Spiel. In exklusiver Atmosphäre. Bei internationalen

CASINOS AUSTRIA

Machen Sie Ihr Spiel

CASINO BADEN • CASINO BADGASTEIN • CASINO BREGENZ • CASINO GRAZ • CASINO KITZBÜHEL
CASINO KLEINWALSERTAL • CASINO LINZ • CASINO SALZBURG • CASINO SEEFELD • CASINO VELDEN • CASINO WIEN

Golf și computere la Hewlett Packard

— Cum vă mai simțiți, d-le director ?
— Mă simt excelent. Deși sint născut în Germania, cea mai mare parte a timpului am lucrat în alte țări, în orașe unite în felul lor, cum este, de altfel, și Viena.
— Ne aflăm aici parcă într-un imperiu, pentru că tot ceea ce văd și tot ceea ce cred că se găsește

aici inspiră încredere, soliditate, putere. Este foarte bine pentru dumneavoastră: că sunteți o ființă care știe ce este puterea, dar pe ce se bazează această putere ?

— Cred că nu este vorba de putere. Nu trebuie să vă uitați numai la clădirea în care ne aflăm, la interiorul ei. Parterul acesteia arată așa pentru că

**Dacă credeți că nimeni nu poate oferi
servere pentru afaceri de la 2 pînă la
2000 de utilizatori, posibilitatea alegerii
din mai mult de 3000 de aplicații,**

MAI GÎNDIȚI-VĂ!

După cum faptele evidențiază cu claritate, Hewlett-Packard produce mai multe tipuri de servere pentru afaceri decît vă puteți imagina. Mult mai multe.

De exemplu problema capacității o puteți considera ca rezolvată, serverele pentru afaceri ale firmei Hewlett-Packard putînd deservi de la 2 la 2000 de utilizatori cu compatibilitate unică. Fapt la fel de valabil în cazul serverelor pentru afaceri mai mici care acceptă de la 2 la 32 de utilizatori.

De asemenea, cu certitudine, nu sunteți limitat nici în privința numărului de aplicații. Sistemele noastre vă pot oferi posibilitatea alegerii din mai mult de 3000 de aplicații.

Și dacă veți avea vreodată nevoie, va puteți bizui pe serviciile și sprijinul nostru, cotate ca "Numărul Unu" de sondaje independente internaționale. Acestea sînt numai cîteva din motivele care fac ca Hewlett-Packard să fie principalul partener ales de dumneavoastră în domeniul tehnicii de calcul pentru afaceri.

Tot atîtea motive cîte justifică mii de companii care utilizează în mod curent serverele Hewlett-Packard pentru afaceri.

Un gînd la final: după onorarea comenzii, toată puterea, flexibilitatea și disponibilitatea unui server pentru afaceri mai mici ar putea lucra pentru dumneavoastră.

GÎNDIȚI-VĂ BINE!

**HEWLETT
PACKARD**

vizitatorii să se simtă foarte bine. Bine, inclusiv al meu, sînt foarte mici. „putere”, nu trebuie să vă gîndiți că de o putere datorată poziției pe baza putea să fac tot ceea ce doresc. Evidențiez decizii, să aleg niște priorități etc. Dă ajunge acolo, trebuie să consult un număr de oameni, care au și ei prioritățile lor, în rile europene de care răspundem. Dec poziția mea, să „negociez” pentru a c tegie, un cadru de operare.

— De cînd sunteți director general ?

— Lucrez la Hewlett Packard de pînă sînt inginer electronist și am ajuns director în 1974, tot aici, la Viena. În anii '80, perioadă la Geneva, de unde am cor de aparatură de măsură și control pe ropă. Am revenit la Viena acum 4 ani.

— Funcția dumneavoastră nu este c fesivității de bază ?

— Nu, pentru că încă din universi, tat primele lucruri în legătură cu m afacerilor, iar la H.P. toți oamenii sînt cel mult 2—3 ani.

— Cum vă conduceți oamenii ?

— La H.P. există un spirit de echip ternic. Cea mai importantă regulă pe este regula încrederii. Eu spun fiecă cu care lucrez că am încredere în același timp, nu trebuie să mă d în clipa în care mă dezamăgește cinev de rău. Partenerul meu trebuie să f bună, putînd să mă întrebe orice, ori d rește, și să mă consulte în cazuri spec

— Cîte greșeli faceți oamenii cu ?

— Nu numărul contează. Cel mai i eru cînd înveți de multe ori învei ele sînt greșelile în procesul învățării în cariera în care lucrez să nu facă greșelile. Arta managementului: înghin, să comunici cu oamenii, incli unor greșeli, să cauți dialogul, care e creativ.

— Oamenilor cu care lucrați le este f neavoastră ?

— Nu cred.

— Sunteți sigur ?

— Sunt sigur. Aici sînt sigur.

— Care este programul dumneavoa neral ?

— Să luăm ziua de astăzi. La ora 10,00 am o întâlnire cu 45 de supervizori de dep legătură cu bugetul, întâlniri care ar care două luni. Trei ore de discuții și de întrebări. A urmat, apoi, un prîncu un client, timp de o oră și jumătate cere, am avut o discuție de o jumătate directorul de personal, în legătură c reunione cu doi ingineri de vânzări. apoi o deplasare la Geneva, pentru lu șit, am avut o discuție în legătură cu de presă la Kiev, la mijlocul lui octom timp, oamenii care sosesc mereu în

— Ce spune familia despre progr aveți ?

— Cred că sînt destul de mulțumit, înainte, cînd eram plecat din Viena dîntr-un an. Acum am coborît la 30-

— Care este numărul angajaților ?

— În Austria, aproximativ 440, și peste 300 de angajați în Europa de e de care răspundem, de asemenea.

— Vă rugăm să ne spuneți cîteva l gătură cu H.P. și cu viitorul său.

— În această zonă europeană, H.P bine plasat, atît în ceea ce privește o produsele și serviciile pe care le ofe

ARL-APPLIED RESEARCH LABO
Rudolf Finergasse 2, 1190 Wien ;
Hotel Capșa, Str. Edgar Quinet 1,
R-70126, București

AUSTRIAN AIRLINES
Fontanastrasse 1, 1100 Wien ;
Bd. N. Bălcescu 7, R-70111 București

BICKEL & WOLF
Bleitenfurten Strasse 260, Postfach
Str. Icoanei 67, R-72128 București

BÖHLER GES. M.B.H.
Nordwestbahnstrasse 12—14, 1200 W
Bd. Magheru 27, sc. B, et. 5, ap. 39
rești

DRÄGER AUSTRIA
Trazerberggasse 1, 1130 Wien ;
Str. Cîmpina 33, R-71326 București

ENGEL VERTRIEBS-GmbH
Ludwig-Engel-Strasse 1, Postfach 2,
berg ;
Str. Luterană 2—4, sc. C2, ap. 19, R

EXPORT CONSULT HANDELS Gm
Wlassakstrasse 64—66, A-1130 Wien
Bd. Cantemir 1, Bl. B2, sc. 1—2, B

FESTO GmbH
Lützowgasse 14, A-1141 Wien ;
Cal. Dorobanților 10, R-71132 Bucur

HEWLETT — PACKARD
Liebiggasse 1, 1222 Wien ;
Str. Apusului 35, D3, ap. 9, et. 4, R

HONEYWELL AUSTRIA GmbH
Edelsinnstrasse 7—11, A-1121 Wien
Str. Aurel Vlaicu 117, București

ECONOMIA ÎN CIFRE

Suprafața : 83 850 km². Populația : 7,8 milioane.
Capitala : Viena (1 533 200 locuitori). Orașe importante : Graz, Linz, Salzburg, Innsbruck, Bregenz, Klagenfurt, St. Pölten, Eisenstadt.

Poziția geografică : Europa centrală. State învecinate : Elveția, Liechtenstein, Germania, Ceho-Slovacia, Ungaria, Slovenia, Italia.

Sistemul politic : Republică, democrație parlamentară, stat federal cu 9 provincii federale. Parlament bicameral : „Nationalrat“ (Consiliul Național) ales pe 4 ani, cu reprezentanți din 4 partide politice, și „Bundesrat“ (Consiliul Federal), cu reprezentanți ai celor 9 provincii.

Președintele federal (Capul statului, ales pe 6 ani) : Thomas Klestil.

Cancelarul federal (Șeful guvernului) : Dr. Franz Vranitzky

Ziua națională : 26 octombrie

Limba oficială : germană

Valută : șilingul austriac

Clima : temperată (între -15°C și +35°C)

Teritoriu : 45% arabil, 40% păduri, 15% regiuni montane

STRUCTURA ECONOMICA

Produsul intern brut : 1 912 miliarde șilingi

Balanța comercială : 108 miliarde șilingi deficit

Balanța de plăți : 10,3 miliarde șilingi excedent

Resurse naturale : lignit, minereu de fier, zinc, cărbune, sare, petrol, gaze naturale.

Agricultura : cereale, cartofi, legume, fructe, animale. Produse agricole : zahăr, vin, ulei vegetal, carne, lapte, brinză, unt, ouă.

Forța de muncă : circa 3 milioane persoane (servicii : 70,5% ; producție : 27,4% ; agricultură : 1,0% ; industrie energetică : 1,1%).

Rata șomajului : 5,4%

Rata inflației : 3,3%

Puterea reală de consum a populației : 7.411 șilingi pe lună pe om

Industria : întreprinderi 9.479, angajați 589.909, valoarea producției 813.452 milioane șilingi, investiții 59.334 milioane șilingi.

Industria cele mai importante : metalurgică, construcții de instalații de mașini, chimică, alimentară, electrotehnică și electronică, textilă și de confecții hirtiei, petrochimică, lemnului și mobilei, sticlei.

COMERT

Firme : 51.600 ; angajați : 422.500

Comert exterior — import : 591,9 miliarde șilingi (+6,4%) — export : 479,0 miliarde șilingi (+2,8%)

Cele mai importante bunuri de import (în miliarde șilingi) : mașini și mijloace de transport (231), mărfuri prelucrate (107), produse chimice (57), combustibili și energie (35), alimente și băuturi (26), materii prime.

Cele mai importante bunuri de export (în miliarde șilingi) : mașini și mijloace de transport (183), produse chimice (42), hirtie, carton etc. (29), textile (22), fier și oțel (26), îngrășăminte (1,5), curent electric (3), pielărie (2,1).

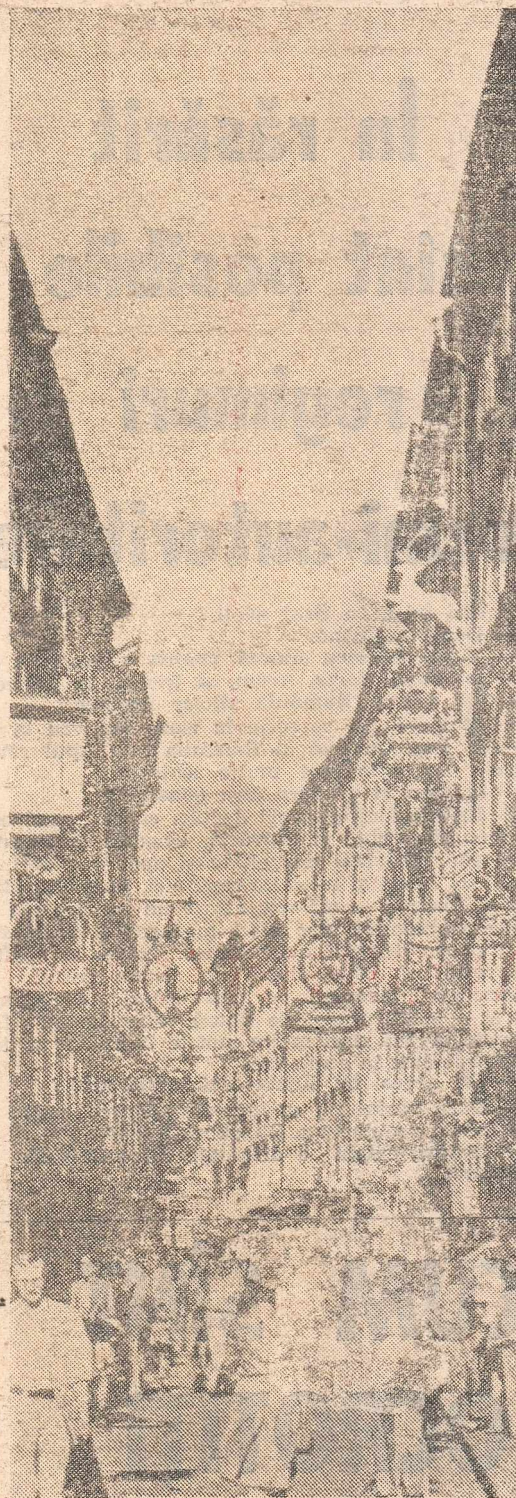
Comertul exterior cu România :

Importuri : 758,9 milioane șilingi (+35,2%)

Exporturi : 1061,5 milioane șilingi (+4,4%)

Turism : 8,5% din produsul intern brut (13.410 milioane US \$)

Obs. Datele corespund anului 1991

Salzburg. Celebra Getreidegasse.

Peter Kohl — director pentru Europa de est și centrală — HEWLETT PACKARD

spune că avem o poziție singulară între companiile cu profil asemănător, fiind foarte puternici în domeniul aparatului de măsură și control, dar și în cel al calculatoarelor și al comunicațiilor. Este exact ceea ce are nevoie piața de aici acum și, într-o măsură mult mai mare, în viitor. Sintem orientați, cu precădere, spre marile afaceri, spre sisteme de calcul, comunicații și monitorizare necesare guvernelor și altor instituții importante, cum ar fi băncile, societățile de asigurare, vămile, organismele care se ocupă de statistică, marile biblioteci. Aș vrea să mai adaug că, în ceea ce privește zona, sintem mai bine plasați decât ne puteam gândi vreodată. În toate celelalte zone piețele se saturează, pe cind aici situația devine practic explozivă. Problema noastră este că ne aflăm în fața locomotivei, nu este deci nevoie să o împingem noi.

— Domnule Kohl, vă rugăm să aveți amabilitatea să vorbiți despre viitorul lui H.P. în România.

— Deși H.P. se află în România de mai mulți ani, acum 3—4 luni am decis să studiem extinderea operațiunilor noastre, pentru că oamenii de afaceri au început să investească în România și pentru că reprezintă o piață importantă pentru noi. Pînă la sfîrșitul acestui an, ne vom asocia cu un partener care se va ocupa de ansamblul afacerilor H.P. în România, în această companie urînd să intre și „Hepardimpex“.

— Ce face domnul Kohl în timpul week-end-ului ?

— Joc golf. Mult. Sint un fanatic jucător de golf. Eu lucrez 10—12 ore pe zi. Cele 40 de ore de lucru pe săptămînă nu sint niciodată respectate, nu numai de mine, ci, practic, de toată lumea. Dar nu poți să lucrezi tot timpul, firește, pentru că, în scurtă vreme, vor avea de suferit calitatea și eficiența activității tale. Deci, trebuie să te regenezezi ca să te poți dezvolta. Întotdeauna este destul de lucru. Nu asta este problema. Problema este că trebuie să duci o viață normală. Iar Viena este un oraș excelent pentru asta.

INTERAPP WIEN GmbH

Kolpingstrasse 19, A-1232 Wien ;
Calea Victoriei 85, bl. 1, sc. A, et. 3, ap. 9, București

JUENG R. JUNGMEYER ENGINEERING

Niklas-Steuber-Gasse 24, A-2361 Laxenburg ;
Str. Speranței 4 și Calea Dorobanților 10, R-70514 București

KRAUS & CO.

Karolingengasse 5, 1040 Wien ;
Str. Sbl. Stăniloiu 12, R-73228 București

MOULINEX

Heiligenstädter Lände 11, A-1190 Wien ;
Calea Victoriei 114, București

NOACK & CO GES. M.B.H.

Geylinggasse 27/8, 1130 Wien ;
Str. Buzzești 59, bl. A5, ap. 60, R-78134 București

NOVOMATEL AUTOMATENINDUSTRIE UND

HANDELSGES. M.B.H. & CO. KG
Wiener Str. 153, 2352 Gumpoldskirchen
Calea Plevnei 25, R-70756 București

Calea Victoriei 85, bl. 1, sc. A, et. 3, ap. 9, București

TEKTRONIX

Döerenkampgasse 7, A-1100 Wien ;
Str. Uranus 98, bl. U8, sc. 2, et. 5, ap. 33, R-77102 București

TIEBER GES. M.B.H.

Bismarkstr. 4, 8330 Feldbach, P.O. Box 1
Str. Pridvorului 7, bl. 5, ap. 28, R-75173 București

ING. PAUL UNGER ARMATUREN, MESS-UND REGELTECHNIK

Hardtmuthgasse 53, A-1100 Wien ;
Str. Rezonanței 1—3, bl. 15—16, ap. 40, sect. 4, București

VOEST-ALPINE INTERTRADING

Strasserau 6, 4020 Linz ;
Str. Luterană 4—6, D1, ap. 1, R-70741 București

C.A. WEIDMÜLLER KG & CO. GES. M.B.H.

Hosnedlgasse 23—25, 1220 Wien ;
Bd. Unirii 19, bl. 4B, sc. B, et. 3, ap. 33, sect. 5, R-70401 București

WEISS TECHNIK GES. M.B.H.

Am Neuschacht 1, A-2733 Grönbach ;
Str. Luterană 2—4, București

DIPL. ING. FRIEDRICH WILHELM

Elisabethstrasse 6, St. 3, Et. 3, Ap. 11, 1070 Wien ;
Hotel București, Str. Luterană 2—4, 13, 15, 19, R-70411 București

ZUCKERMANN INDUSTRIEANLAGEN GES. M.B.H.

Eröbelgasse 22, A-1160 Wien ;
Str. Academiei 35—37, sc. A, et. 6, ap. 10, București

LECHNER & SCHWARZ

Am Mühlendorferstrasse 53, 1127 Wien ;
Bd. București 35, ap. 1, R-70114 București

AXIMPEX

Wienwe Str. 1, A-2361 Laxenburg ;
Str. Speranței 4 și Calea Dorobanților 10, R-70514 București

MINGLTA AUSTRIA GES. M.B.H.

Hietinger Kai 97, 1130 Wien ;
Str. Finlanda 12, R-71212 București

OCHSNER PROZESSTECHNIK GES. M.B.H. & CO. KG

Oberndorfstrasse 8, A-2011 Linz ;
Str. Pictor Verona 17, R-70133 București

GERALD PETSCHEK PALETTE-KONSTRUKTION

GEF. M.B.H. & CO. KG
Hilber-Randee-Weg 12, 205020 Salzburg ;
Calea Victoriei 1—3, bl. 15—16, ap. 40, sect. 4, R-70411 București

SIHL-HALBERG PUMPEN-VENTILS GES. M.B.H.

Cumberlandstrasse 53, A-1110 Wien ;

**FIRME AUSTRIECE
PREZENTE IN ROMANIA**

În răsărit sînt posibile regimuri semi-autoritare

— Mai întâi, ce tiraj aveți?
— Două milioane.
— V-am întrebat numai pentru a prezenta cititorilor noștri forța. Acum, să trecem la subiect: ce știți despre România zilelor noastre?
— Știu ceea ce se scrie în ziare sau văd la televizor. Dar am fost în România în timpul revoluției, am scris mai multe articole.
— Și cum vi se pare țara noastră?
— Există două grupuri de țări estice: unul este format din Cehia și Slovacia, Ungaria și Polonia care sînt cele mai dezvoltate și apoi mai sînt, în afară de Rusia și celelalte republici, România, Bulgaria, Albania — mă rog, asta e un caz separat —, unde problemele sînt mult mai grave, unde sînt mai puține tradiții democratice. Totuși și acestea au reușit să construiască un sistem destul de democratic, începînd cu pluralismul politic, mai au și o presă destul de liberă, alegerile au fost corecte. Există deci multe puncte bune dar și destule probleme în economie.
— De aceea nu interesează occidentul?
— Dacă vestul nu se interesează prea mult de ele este o problemă a Bulgariei, a României...
— Totuși, există o diferență între Bulgaria și România.

Georg Hoffmann-Ostenhof,
ziarist la revista ilustrată săptămînală PROFIL

— Bineînțeles.
— Nu vi se pare semnificativ că în România sînt mulți oameni care iubesc democrația, libertatea...
— Tocmai asta am spus și eu.
— Vedeți vreo posibilitate de a construi, cîndva, în România adevărata democrație?
— Da, da.
— O reîntoarcere la ce-a mai fost mai e posibilă?
— Nu. Chiar dacă peste tot, în țările din răsărit, mai sînt posibile regimuri semi-autoritare. Dar linia dezvoltării nu poate fi decît democratică, deși economia încă nu merge.
— Economia va dicta transformările?
— Nu știu. E un proces complex; e vorba de politică, de economie, de tradiții, de conflictele naționale. Nu se poate izola un singur aspect.
— Cum vedeți de aici tribulațiile naționaliste de la noi?

— Într-o situație grea a economiei întotdeauna se petrece așa: oamenii se agită iar guvernarea pentru a le abate atenția, îi incită contra minorităților, ca și cum ele ar fi de vină fiindcă nu e griu sau nu e destulă benzină.

— Există calomniile, injurii în presa austriacă?
— Da, dar într-un cadru normal. După o dictatură atît de crîncenă cum a fost la dumneavoastră, nu există prea mulți ziariști care să-și cunoască bine profesia. Este important ca ei să învețe nu numai jurnalistică dar să învețe în primul rînd să nu mintă. Bineînțeles că și în Austria există atacuri nedrepte la persoană, dar mult mai puține.

— Și cum le pedepsiți?
— Există codul civil. Ziarul care a calomniat e nevoit să plătească daune morale și materiale pe care le-a provocat. Aceste reglementări există în toate țările civilizate.

— Numai în România nu.
— Importantă nu e atît legea presei, important e să existe niște reglementări. E mai bine să ai libertatea presei decît cenzura.

— În România, cenzura e acum de natură economică. Dar occidentul nu se simte vinovat pentru atitudinea sa față de România pentru că a dat România rușilor?

— Pentru ce să se simtă vinovat? Uniunea Sovietică a ieșit printre învingători în cel de-al doilea război mondial. E istorie.

— O istorie care-a fost foarte dură cu noi, românii.

— E neșansa istoriei.

— Nu vă ascund c-am descoperit cu stringere de inimă Monumentul soldatului sovietic în centrul Vienei.

— Noi n-am avut de ce să distrugem acest monument. Armata Roșie, împreună cu armata americană, cu armata franceză, cu cea britanică au eliberat Austria. N-a fost prea agreabil să fii eliberat de Armata Roșie, dar asta e. Unii vor să dărîme acest monument, dar eu personal sînt împotriva distrugerii lui.

— Cum văd austrieicii problema unificării Europei?

— Este singura cale pentru ca în Europa să nu fie război.

— Și care e situația țărilor din răsărit în această privință?

— Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, poate și Slovenia vor fi primele care se vor alătura Comunității europene, dacă totul merge bine.

— Iar România?

— E greu pentru români, dar asta e: mai trebuie să aștepte. Economia e slab dezvoltată, situația politică nu e pregătită.

— Deci, iar trebuie s-o luăm ca pe-o fatalitate?

— E neplăcut, dar asta e.

CUM SÎNT OCROTIȚI BĂTRÎNII ÎN AUSTRIA

Nivelul de civilizație al unei țări se exprimă, între altele, nu în ultimul rînd, prin grija expresă acordată bătrînilor, bolnavilor, persoanelor nevoite să recurgă la asistență socială. Această disponibilitate sufletească și financiară își trage izvorul curat din sănătatea economiei naționale și mai ales din maturitatea intelectuală a unui popor. Fiindcă între mila creștinească individuală și chibzuita solidaritate socială distanța se măsoară în secole de civilizație, de-a lungul cărora s-a înălțat profunda înțelegere și grațitudine pentru vîrsta a treia.

Din acest eșalon al țărilor de elită face parte și Austria. Patrie de oameni harnici, metodici, sentimentali, pe un perimetru teritorial modest și cu bogății naturale puțin însemnate — Austria își poate face azi un titlu de onoare și din grija purtată senectuții. Ne vom referi la un exemplu concret, mai mult decît semnificativ, deoarece însemnările noastre au în vedere nu o așezare urbană, ci o comună de talie mijlocie, cum sînt cu mîile din landul vienez și pînă pe crestele Tirolului.

Așezarea se numește Ostermiething. se află așezată în Landul Salzburgului, pe riul Salzach, la 40 kilometri de orașul lui Mozart. Aici, ca în alte locuri, înțelegem, prin grija statului, un cămin de bătrîni. Clădirea cuprinde o sută de garsoniere ce adăpostesc o sută de persoane. Cei care vin aici sînt bătrîni singuri, rămași pe lume fără rude sau izolați de ingratitudea acestora. Condițiile de viață sînt cele ale unui sanatoriu de lux. Locatarii dispun, fiecare în parte, de o garsonieră dotată cu tot confortul, iar un personal calificat, alcătuit din me-

dici, surori medicale, sanitari le veghează clipă de clipă viața. Așternutul se schimbă de 4 ori pe zi (ați citit bine!) și tot zilnic internații primesc în două rînduri pijamale proaspăt spălate și apretate. Persoanele imobilizate la pat sînt ridicate cu grîjă și transportate în cada de baie cu niște macarale speciale, sau dispun de cărucioare autopropulsate. Dieta alimentară cuprinde toate specialitățile culinare vieneze, din care nu lipsesc șnițelul din carne de vițel, celebrele cofeturi, berea, cafeaua cu frișcă, sucul de portocale și fructele exotice. Saloanele pentru fumători, clubul, parcul cu bănci și mese completează inventarul. Mai notăm că, o dată pe lună, sau mai des, cei de aici sînt duși în sălile de spectacole din Braunau și Salzburg, sau beneficiază de promenade cu autocarul prin Salzkammergut, celebra zonă turistică de sub poalele Alpiilor. În același timp, zi de zi, curg ajutoarele și atențiile din partea diverselor asociații de caritate. Nimănui nu-i lipsește nimic. Din totalul bătrînilor — citim în revista „Profil” — 63 la sută se află în grija familiilor, 4,9 la sută se bucură de ajutor social și 3,4 la sută locuiesc în cămine. În fiecare an, în funcție de necesități, statul investește exact sumele trebuincioase gestului caritabil.

Sigur, nu e o bucurie să te trezești la 70 de ani singur și bolnav, bătrînețea e o povară grea, dar aici societatea întreprinde tot ce se poate pentru a îndulci anii senectuții. Ocrotirea bătrîneții și suferinței este în Austria cu adevărat impresionantă și admirația noastră nu poate fi însoțită decît de durerea și regretul că, în România, se face încă atît de puțin în această privință.

Atenție, trec broaștele!

Odată cu primăvara, în lumea sensibilă a biosferei se trezește în mod natural instinctul de reproducere. Sub acest dictat al naturii stau toate viețuitoarele, decî și micuții brotăcei. Ei încep să se zbuguie prin iarba crudă, masculii adulmecă urma femelelor și pentru aceasta parcurg, în salturi, distanțe apreciabile. Dar în Austria, brotăceii se bucură de un statut special. Guvernul ia măsuri exprese pentru ocrotirea lor, gestul pare extravagant, de neconceput în aproape toate țările lumii, deoarece în puține locuri de pe Terra civilizația se definește nu numai prin nivel de trai, tehnică de vîrf, comportare urbană, salubritate, organizare statală, ci și prin acea disponibilitate sufletească și intelectuală de a împărți frățeste pămîntul cu toate plantele și animalele zămislite de Dumnezeu.

Ce se întîmplă de fapt?
Broscuțele din Austria, la fel ca suratele lor din lumea întreagă, nu cunosc nici regulile de circulație, nici pericolele traficului rutier. Pentru a ajunge dintr-o parte în alta, ele traversează șoselele. Or, în Austria, drumurile asfaltate compun o rețea extrem de densă, fiindcă aici doar cine nu vrea nu-și cumpără mașină. În această situație, sub șirul nesfîrșit al automobilelor, biete batraciene sînt condamnate la un veritabil măcel. Cu ani în urmă, ecologiștii au lansat un strigăt de alarmă, dar care n-a răsunat în pustiu (cum s-ar fi întîmplat în România). Problema a ajuns în parlament și guvernul a trebuit să intervină pentru a găsi soluții salvatoare. De atunci, în fiecare primăvară, o armată de oameni înstalează de-a lungul șoselelor un fel de garduri mici, calculate astfel ca broaștele să nu le poată sări. Sînt oameni plătiți, sînt cheltuite milioane, zeci de milioane de șilingi pentru ca broaștele din Austria să se poată perpetua nestîngherite. Un travaliu în aparență burlesc, susținut cu bani și muncă omenească.

Dar la acest respect cucernic pentru natură nu pot ajunge decît spiritele rafinate prin muncă și cultură, prin adîncă înțelegere că orice strop de viață intrupat în viețuitoarele Terrei este legat prin fire nevăzute de existența noastră.

LIVIU TIMBUS ■

INFORMAȚIA DESPRE ROMÂNIA ESTE DOAR EMOȚIONALĂ

Christian Zeitz — director
GUBERNER & HIERHAMMER Ges. m.b.H.

— Ce vîrstă aveți, domnule Zeitz?

— 33 de ani.

— Vorbiți-ne un pic despre d-voastră.

— Înainte de a conduce tipografia GUBERNER & HIERHAMMER am fost secretarul secțiunii vieneze a Partidului Populist, timp în care am învățat că, dacă vrei să faci ceva ca politician, trebuie să ai o anumită independență. Această independență este una financiară. Decizia de a mă ocupa de o tipografie a fost influențată de două lucruri: pe de o parte, de legătura pe care am avut-o cu tipografia Partidului Populist din Viena, pe de altă parte, am scris o carte și multe articole, deci, așa putea spune că am o anumită afecțiune față de orice lucru tipărit. Așa că am cumpărat o tipografie și am extins-o pas cu pas, ceea ce mi-a permis să câștig bani și să obțin contacte și influență, cu deosebire în mediile de informare. De curînd am înființat o tipografie la Praga.

— Ce face GUBERNER & HIERHAMMER?

— Tipografia noastră din Viena, cu cei 25 de angajați, produce aproape orice fel de tipărituri pe mașini plane.

— Cum rezolvați problema concurenței?

— Pe de o parte, ne-am specializat pe tipărituri de calitate foarte înaltă. Pe de altă parte, oferim clienților noștri toată gama de tipărituri de care ar avea nevoie, de la cărți de vizită la broșuri complicate, în așa fel încît orice problemă a lor să poată fi rezolvată de către noi.

— Ce ar pierde omenirea pierzînd galaxia Gutenberg?

— Poate galaxia Gutenberg este o altă denumire pentru societatea noastră informațională. Fără mediile de informare nu am putea avea o economie de piață, o cooperare internațională etc.

— Care este formația d-voastră?

— Am studiat economia la universitatea din Viena.

— Cum vedeți societatea austriacă de astăzi?

— Eu cred că avem cîteva probleme serioase de

rezolvat în viitor. Va trebui să facem față unui anumit declin politic cauzat de sistemul nostru de partide. Acest sistem este vechi de circa 100 de ani și conform lui, cine dorește să fie activ în politică ar trebui să facă parte dintr-unul din cele trei partide importante. Aceste partide au uitat între timp scopul pentru care au fost înființate, și anume să reprezinte interesele oamenilor. Acum ele reprezintă doar propriile lor interese. Cîteva sute de oameni au influență, și nimeni altcineva. Dacă Austria dorește să facă pasul spre mileniul următor, ea va trebui să găsească un alt sistem de reprezentare politică, să-și formeze o altă cultură politică. O altă problemă este legată de intrarea Austriei în CEE. Pe de o parte, CEE va aduce o serie de posibilități de dezvoltare, pe de altă parte, mai ales în ultimele luni, CEE s-a dovedit incapabilă să rezolve unele probleme de bază ale Europei. Probabil că austriecii vor sprijini această integrare cînd problemele CEE vor fi rezolvate, inclusiv prin eforturile noastre.

— Cum vedeți implicarea economică a Austriei în Europa de est?

— Multe instituții din Austria au o strategie lentă vizavi de investiții și angajamente în această zonă. O bună parte din industria austriacă aparține statului și este dominată de decizii și influențe politice. Va mai trece un timp pînă să realizăm că trebuie să ne angajăm în această zonă mai repede, înaintea altora. Cred că toate țările din Europa de est trebuie cuprinse în procesul de integrare europeană. Este absolut necesar să se facă mai întîi integrarea politică și apoi cea economică, care va dura oricum mult mai mult.

— Ce crede austriacul obișnuit despre România?

— Cred că informațiile despre România nu sînt dintre cele mai bune. Pe de o parte, nu sînt destule informații despre țara d-voastră, pe de altă parte, cele care sînt, nu sînt informații pure, ci mai degrabă informații emoționale. Domină părerea că de fapt nu s-a schimbat nimic esențial de

la moartea lui Ceaușescu.

— O discuție ca aceasta nu ar fi fost posibilă acum trei ani de zile, și, mai ales, să fie publicată! Deci s-a schimbat ceva, nu-i așa?

— Da, dar majoritatea austriecilor gîndesc așa cum v-am spus eu.

— De ce mass-media de aici prezintă cu atîta insistență pe români ca pe un popor de țigani, ca pe un popor violent, cînd de fapt am dat atîtea valori culturii universale?

— Este o urmare a istoriei ultimilor 50 de ani, cînd, practic, nu au fost legături între țările noastre. Apoi, Austria se uită cu atenție, în primul rînd la vecinii săi și gîndește că, pe măsura depărțării de casă, problemele, inclusiv cele economice, se vor înmulți. Dar, oricum este vorba de o lipsă de informații în legătură cu România. Și ea trebuie eliminată pentru ca firme de aici să facă pași mai serioși spre d-voastră. Repet, România în gîndirea noastră este, chiar și acum, identificată cu numele lui Ceaușescu; austriecii gîndesc că și acum fiecare instituție politică, economică sau culturală este dominată de oamenii din conducerea fostului regim. Iar Ion Hiescu este considerat aici ca un continuator al vechii politici.

II Herausforderung — Provocarea și stîdarea

Aceasta nu este nici lunară și nici zilnică, ci de oră cu oră și de minut cu minut și în plus consumatoare de energie.

I Ideale Erfolge — Succese ideale

Un cuvînt important, deoarece la început trebuie să trăiești din acestea — ele sînt la început cel mai frecvent cîștig, dar din păcate, pe lungă durată nu se poate trăi doar din ele.

J Judikatur — Controlul, juridic

Acesta înseamnă a avea un avocat excelent, care să verifice fiecare contract.

K Kontakte — Contacte

Acestea reprezintă totalitatea legăturilor cu mediul, ele fiind inițial cheltuieli de timp și de eforturi, dar pe lungă durată devenind indispensabile.

L Leere Kilometer — Mers în gol

Din păcate inevitabil, prezintă avantajul că este baza experienței pentru deciziile viitoare.

M Mut — Curaj

Curajul de a-ți găsi zilnic motivații noi, chiar dacă, de fapt, toți sînt de părere că este inutil să-ți provoci soarta.

N Normen — Norme

Restrîng zilnic deciziile și creativitatea: cele sociale, cele de afaceri, cele juridice etc.

O Organization — Organizare

Fără ea nu se poate face nimic: organizarea internă și cea externă etc.

P Privatleben — Viață particulară

Lipsă.

Q Qualität — Calitate

Cel mai important criteriu al succesului — calitatea produselor, a service-ului, a modului în care te prezinți, a alegerii cuvintelor, a imaginii pe care o oferi.

R Risiko — Risc

Risc integral fără asigurare de rezervă (deciziile greșite ale unui angajat nu au niciodată aceleași repercusiuni ca acelea ale unui întreprinzător).

S Säen — A semăna

Trebuie mai întîi să semeni pentru a putea mai târziu să culegi! (Într-un acest nu trebuie uitat).

T Tax/Steuer — Taxe/impozite

Trebuie întotdeauna să plătești zîmbind.

U Urlaub — Concediu

Lipsă.

Umsatz — Cifra de afaceri

Initial idem.

V Verlust — Pierderi

Un cuvînt foarte important, nu numai pentru că la început ești permanent confruntat cu el, ci și pentru că trebuie să poți pierde, pentru a putea să cîștigi!

W Wechsel vom Objekt zum Subjekt — Schimbarea de la obiect la subiect

Oamenii nu sînt învățați nici în școală și nici în societatea noastră în mod deosebit și nici nu sînt antrenați în vederea autonomiei și independenței. Eu cîer înainte de toate mai multă disponibilitate de a presta, recunoașterea succesorilor și mai ales „permisiunea societății” de a face și experiențe negative — care sînt cu atît mai importante cu cît ești mai tînăr, căci nu te gîndești aproape deloc de ce ai succes, dar cu atît mai intens și detaliat de ce ai avut insuccese! Această conștientizare este de exemplu apreciată în mod deosebit în alte țări: în SUA sînt foarte căutați

Dr. Verona Hofstätter vă oferă:

ALFABETUL

TINERILOR

ÎNTEPRINZĂTORI AUSTRIECI

A Antwort — Răspuns

Renumitul răspuns la și mai renumita întrebare: Dacă totul este atît de dificil, de ce te mai legi la cap? Răspuns: Dacă toți din această țară ar spune așa, atunci nu ar mai exista întreprinzători!

B Bereitschaft — Disponibilitate

A-ți lăsa viața ta particulară la urmă, pentru a nu scoate de tot acest cuvînt din vocabular etc.

C Corporate Identity — Identitate

Trebuie să fii de acord cu tine însuși, cu ce urmărești etc.

D Durchdenken — Chibzuire

A lucra întotdeauna pe bază de planificare și concepții și, înainte de toate, a-ți acorda timp suficient pentru a chibzui înainte de a lua o decizie.

E Erkenntnisse und Erfahrungen — Bagaj de cunoștințe și experiență

Este foarte important a recunoaște, că atît succesele, cît și insuccesele aduc cu sine o experiență nouă și un bagaj nou de cunoștințe și că acestea trebuie valorificate în deciziile noi.

F Forderungen — Revendicări

Ca de exemplu cele din partea Administrației Financiare, a clienților, furnizorilor, proprietarilor care închiriază, întreprinderii de gaze, apă, electricitate, a angajaților, băncilor, asigurărilor etc.

G Geld-Empfehlung — Recomandare financiară

Un bun consilier în materie fiscală și o bancă la care să ai de bună credință.

UN VERLASLICHEN PARTNER
EIN SPÖHENLIVY PARTNER
PARTENERI DE NE ÎNȚEAT
FOUR RELIABLE PARTNER

G&H

DRUCK

STARK IM AUSDRUCK
SEHNZ VEEYITISKU
NOE SINTEN FOARTE TAT IN
ELEMENTE DE POLIGRAFIE
STRONG IN PRINTING

GUBERNER & HIERHAMMER G&H M.B.H.
A-1190 Wien, Steinfeldgasse 5, Telefon 0212/5874834, Telex 5874834

de întreprinderile mari întreprinzătorii tineri ești atî!

X, Y Persönliche Variable — Variabile personale

Pentru mine personal sînt foarte importante următoarele variabile: creativitatea; disponibilitatea la inovații; disponibilitatea de a învăța; umorul, voioșia și buna dispoziție; gîndirea pozitivă; încrederea în posibilitățile fizice; tenacitatea; un învelis gros — dar un miez fraged; capacitatea de contacte; capacitatea de a împlini chiar și provocări puternice, ca de exemplu scene publice, solicitări mari cum sînt discursurile, prezentările etc.; forța de a putea arăta slăbiciuni; capacitatea de a-și cunoaște limitele și de a putea separa persoana de problemă; de a oferi altora șanse și de a se bucura de succesul acestora; nîunca de perfecționare a propriei persoane.

Z Zielerreichung — Atingerea obiectivului

Succesul este pur și simplu nespun de frumos și în dă forța și motivația de a putea începe din nou de la capăt.

Public Relations Dr. Verona Hofstätter
A-1190 Wien, Steinfeldgasse, 5, Telefon: 100131/222/37 33 02.

FAZ, NZZ, NYT . . .

natürlich bei Publimedia.
Internationale Zeitungen, die jeder kennt. Aber lange nicht alle. Zum Beispiel:

EUROPA*Überregional*

Business Week Europe
Wall Street Journal Europe

BELGIEN*Tageszeitungen*

Le Soir
Het Laatste Nieuws
de Standaard Groep mit:
de Standaard
Het Nieuwsblad
de Gentenaar
De Financieel Economische Tijd
Magazine
Belgian Business
Knack
Trend/Tendence
Pourquoi Pas?
Publicité d'aujourd'hui/Het Rijk de
Vrouw

Chez Nous/Ons Volk
T.U.M. mit:
Panorama/Ons Land
Libelle/Rosita

**BUNDESREPUBLIK DEUTSCH-
LAND***Tageszeitungen*

Frankfurter Allgemeine Zeitung
Süddeutsche Zeitung, München
Rheinische Post, Düsseldorf
Stuttgarter Zeitung/Nachrichten
Westdeutsche Allgemeine Zeitung,
WAZ
Börsen-Zeitung
VDI Nachrichten
Hannoversche Allgemeine
Diverse Regionalzeitungen auf Anfrage
Magazine
Frankfurter Allgemeine Zeitung - Ma-
gazin
VDI-Nachrichten - Magazin
Bild der Wissenschaft

DÄNEMARK*Tageszeitungen*

Politiken
Ekstra Bladet
Borsen
Magazin
Borsens Nyhedsmagazin

FINNLAND*Tageszeitungen*

Helsingin Sanomat
Ilta Sanomat
Magazine
Helsingin Sanomat Magazin
Fakta

FRANKREICH*Tageszeitungen*

Le Monde
Le Figaro
Magazine
Figaro Magazin
Paris Match
Madame Figaro

GRIECHENLAND

sämtliche Tageszeitungen,
Wochenzeitschriften und
Magazine (via Publicitas - Athen)

GROSSBRITANNIEN*Tageszeitungen*

The Times
The Sunday Times
The Scotsman, Edinburgh
The Observer
Magazine
The Sunday Times Magazine
Harpers and Queen
Observer Magazine

ITALIEN*Tageszeitungen*

Corriere della Sera, Mailand
Il Messaggero, Rom
La Stampa, Turin
La Gazzetta dello Sport
Il Sole 24 Ore, Mailand
La Repubblica
sowie mehrere Regionalzeitungen wie
z.B.
Il Gazzettino

Il Gionale Nuovo, Mailand
Il Secolo XIX, Genua
Messaggero Veneto
Alto Adige, Bozen - Südtirol
Magazine
L'Espresso
Capital

Il Mondo
Mondo Economico
L'Europeo
Oggi
Playboy
Sport Capital
Auto Capital
Linea Capital
Annabella

Amica
7 Giorni
JUGOSLAWIEN
Viele Tageszeitungen und Magazine
auf Anfrage

NIEDERLANDE

Tageszeitungen
NRC Handelsblad
Algemeen Dagblad
De Volkskrant
De Telegraaf
Het Parod
Magazine
Elseviers Magazine
Fem/Financieel-economisch Magazine
Elegance
Prive
Admedia Gruppe mit
Playboy
Cosmopolitan
Avenue
Flying Dutchman
Margriet
Libelle
Viva
Story
Panorama
Net News
Woon Signature
Bouw
Ideal Wonen
sowie eine Reihe anderer Familien-,
Fernseh-
und Jugendzeitschriften

NORWEGEN

Tageszeitungen
Aftenposten
Ukens Nytt
Verdens Gang
Magazine
Farmand
A Magasinet (Freitagbeilage zu Aften-
posten)
POLEN
Via Agpol (staatliche Medienagentur)
sämtliche Printmedien

PORTUGAL

Tageszeitung
Diario de Noticias
Expresso
SCHWEDEN
Tageszeitungen
Dagens Nyheter, Stockholm
Göteborgs Posten
Sydsvenska Dagbladet, Malmö
Expressen, Stockholm
G.T., Göteborg
Kvällsposten, Malmö
Magazine
Bonnier Gruppe mit
Veckans Affärer
Damernas Värld
FIM aktuell
Husmodern
Min Värld
Veckojournalen
Veckorevyn
Aret runt

SCHWEIZ

Tageszeitungen
Neue Zürcher Zeitung
Tagesanzeiger
Journal de Geneve (Groupe Romand)
Tribune de Geneve
sowie sämtliche Regionalzeitungen, die
bei Publicitas unter Pachtvertrag sind,
wie z.B.:
Basler Zeitung
Der Bund, Bern
Bieler Tagblatt u.s.w.
Wochenzeitungen
Schweizerische Handelszeitung
Weltwoche
Sport
Magazine
Schweizer Illustrierte
Das Magazin (Tagesanzeiger und Ber-
ner Zeitung)
Illustré
Schweizer Familie
Das Gelbe Heft
und andere mehr
SPANIEN
Tageszeitungen
El Pais, Madrid
ABC Madrid
ABC Sevilla
La Vanguardia, Barcelona
Magazine
Mundo
Hola
Lecturas
UdSSR
Tageszeitungen
Iswestija
Magazine
Burda Moden - UdSSR
UNGARN
sämtliche ungarische Medien
neu: Burda Moden - Ungarn
INTERNATIONAL
Tageszeitungen
International Herald Tribune
Wall Street Journal International
Magazine
Business Week International,
Global Finance
World Link
NORDAMERIKA
KANADA
Tageszeitung
Globe and Mail
Magazin
Canadian Business
USA
Tageszeitungen
The New York Times
Wall Street Journal
Chicago Tribune
Los Angeles Times
Magazine
Business Week
The New York Times Magazine
Chicago Tribune Magazine
Home
(Sonntagmagazin der
Los Angeles Times)
LATEINAMERIKA
Überregional
Magazine
Vision/Visao
Progreso
Business Week Latin America
ARGENTINIEN
Magazine
El Cronista Comercial
Editorial Crea S.A.
mit all ihren Publikationen
Status Argentina
BRASILIEN
Tageszeitungen
O Globo
O Estado de Sao Paulo
Correio Brasiliense
Jornal do Brasil
Correio do Povo
Gazeta Mercantil
Magazine
Isto E
Banas
Vogue Brasil
Veja
Balanco Financeiro
Status Brasileira
Status Plus
Senhor

MEXIKO*Tageszeitungen und**Magazine*

Excelsior Zeitungsgruppe

AFRIKA*Überregional*

Englischsprachig
African Defence Journal
Französischsprachig
Afrique Industrie

ASIEN**NAHER UND MITTLERER OSTEN***Überregional*

Tageszeitungen
Nahezu alle Tageszeitungen, vornehm-
lich Kuwait
Arabischsprachig
Assayad
Al Idari
Alam al-Idarah (International Manage-
ment, arabische Ausgabe)
Ahabaka
Al Yaqza
Fachzeitschriften
Arab Defence Journal

SÜDOST-ASIEN ÜBERREGIONAL*Tageszeitung*

Asian Wall Street Journal
Magazine
Asian Finance
Young Executive
Far Eastern Economic Review
Business Week Asia

CHINA

Business Week China

HONGKONG*Tageszeitung*

South China Morning Post

JAPAN*Tageszeitungen*

Nihon Keizai Shimbun (Finanz)
Nikkan Kogyo Shimbun (Industrie)
Magazine
President
Nikkei Business (via International
Management Network)

MALAYSIA*Tageszeitung*

New Straits Times
Times Publications, Singapur
mit allen Splitausgaben in Malaysia

SINGAPUR*Tageszeitungen*

Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Pu-
blications

AUSTRALIEN*Tageszeitung*

Australian Financial Review
Magazine
Australian Business
Australian Women's Weekly
Cleo
Belle
You & Yours
Cosmopolitan

SINGAPUR*Tageszeitungen*

Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Pu-
blications

AUSTRALIEN*Tageszeitung*

Australian Financial Review
Magazine
Australian Business
Australian Women's Weekly
Cleo
Belle
You & Yours
Cosmopolitan

SINGAPUR*Tageszeitungen*

Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Pu-
blications

AUSTRALIEN*Tageszeitung*

Australian Financial Review
Magazine
Australian Business
Australian Women's Weekly
Cleo
Belle
You & Yours
Cosmopolitan

SINGAPUR*Tageszeitungen*

Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Pu-
blications

AUSTRALIEN*Tageszeitung*

Australian Financial Review
Magazine
Australian Business
Australian Women's Weekly
Cleo
Belle
You & Yours
Cosmopolitan

SINGAPUR*Tageszeitungen*

Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Pu-
blications

PUBLIMEDIA
Reisnerstraße 61, 1037 Wien
Tel. 715 76 84-0
Fax 713 42 70 - Telex 1-35742 publi a

NOI NE MIȘCĂM MAI REPEDE CA ALȚII

Hans Ckokor
— director PUBLIMEDIA

— Vă rugăm ca mai întâi să ne descrieți agenția dvs.

— În Austria, Publimedia este compania de vîrf în domeniul ei combinînd publicitatea comercială, turistică și financiară, avînd clienți în industrie, bănci, turism și deschidere spre țările Europei răsăritene — am ajuns deja la Budapesta, Praga, Moscova și vom fi probabil în curînd și în Polonia, România, Bulgaria.

— Cifra de afaceri ?

— Cam 200 milioane șilingi.

— Care e originalitatea acestei agenții față de celelalte ?

— Tocmai aria largă de preocupări pe care o avem. Alte agenții se ocupă numai de publicitate în turism sau în finanțe sau în comerț. Apoi, noi ne-am străduit să ne vindem nu numai publicațiile — avem vreo 250 — dar să și oferim clienților numeroase servicii. Dacă un client vrea să acopere nu numai o anumită zonă, vine la noi, găsim cea mai potrivită reclamă împreună și avînd legături cu serviciile de reclamă la nivel mondial îl punem în contact cu ele. Noi ne mișcăm mult mai repede ca alții.

— Cîți oameni lucrează la firmă ?

— În Viena 19, în Linz 4, în Innsbruck 5.

— Dvs. cum ați ajuns în domeniul publicității ?

— Ca mulți alții, eu totuși și eu totuși întâmplător... Studiam psihologia la Universitate de 5 ani, dar am simțit într-un fel că nu asta e lucrul pe care trebuie să-l fac. Atunci cînd fratele vitreg al cumnatului meu a deschis acest birou, descoperind că poate avea compania lui — el era directorul cu probleme publicitare al cotidianului *Die Presse* — eu i-am devenit primul coleg. Asta a fost în octombrie '72. Apoi, el a avut un atac de cord și s-a sfîrșit și atunci eu, împreună cu doi frați ai lui am luat compania. Dar cei doi și-au vîndut pînă la urmă partea lor și astfel am ajuns să am propria mea companie de publicitate.

— Care e rostul publicității în lume ?

— Iau cazul concret al Austriei. Ea e o țară mică și ea să supraviețuiască trebuie să exporte mult. Iar pentru asta trebuie să-și facă știute produsele. Aici intervine publicitatea care ajută enorm la o mai bună cunoaștere de către partenerii străini.

— Publicitatea presupune o piață liberă...

— Fără doar și poate. În comunism era un surogat. Neavînd mai multe produse din care să alegi, cum să mai faci reclamă ?

— Există un secret al unei afaceri de publicitate bună ?

— Greu de spus. Poți să susții o campanie publicitară excelentă dar produsul căruia îi faci reclamă să nu se vîndă. Deci nu trebuie să fim doar creativi ci și eficienți. Și totdeauna trebuie să te gîndești la interesul clientului. Unii trag totul la televiziune pentru că e mai ușor. Dar uneori unui produs e mai bine să i se facă reclamă în presa scrisă sau într-o relație cinstită între ziare și televiziune.

— Există popoare mai atente la publicitate decît altele ?

— În ceea ce privește creativitatea, da. Britanicii, de exemplu, francezii, americanii au mai mult umor în reclamele lor decît, să spunem, germanii, elvețienii sau austriecii. De aceea și cîștigă atîtea premii la festivaluri. În 10—20 de ani poate se va vorbi și de reclama românească.

— Ați accepta să faceți reclamă unui produs despre care știți că nu e bun ?

— Există un cod moral publicat de Asociația Internațională de Publicitate. De pildă, nu e voie să faci reclamă la droguri sau arme. Dar există destulă reclamă în lume care nu se conformează acestui cod. Nu demult a venit la noi cineva care ne-a cerut să facem reclamă unei companii din Austria care oferea slujbe în Germania și Austria. Noi am zis nu și am rugat Camera de comerț să verifice firma ca să nu bage în încurcătură pe nimeni. S-a dovedit că am avut dreptate. Firma respectivă dădea adrese false.

— Dacă ar trebui să faceți reclamă

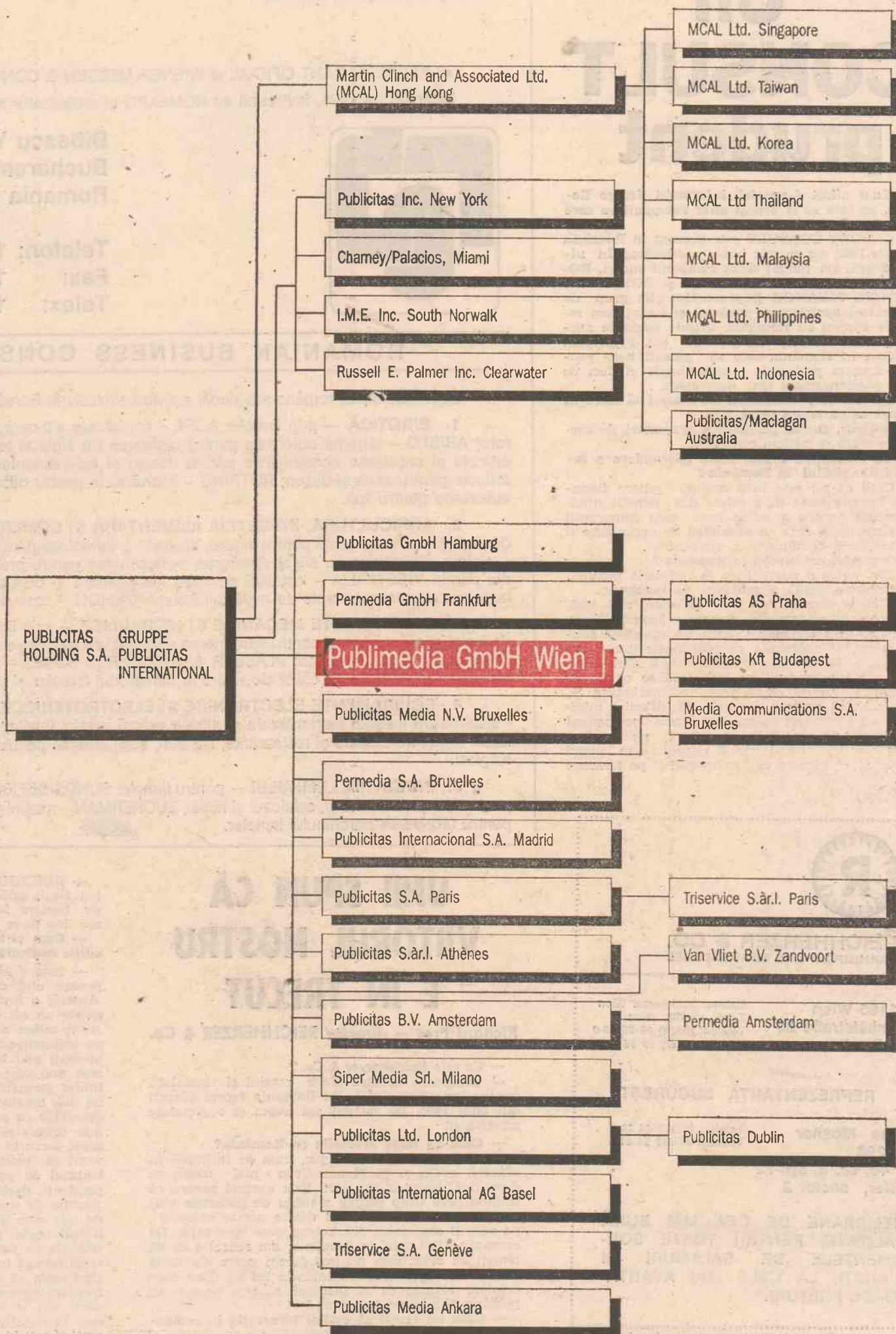
Publimediei într-o singură frază cum ar suna aceasta ?

— Clienții se întorc la noi din cauza serviciilor noastre.

— Cum ați descrie modul în care conduceți Publimedia ?

— E dificil de răspuns pentru că nu mă pot situa pe o poziție neutră. Cred că este vorba de un așa numit stil prietenos. Pentru mine colegii mei nu sînt doar oameni care lucrează pentru

companie, ei și cei cu care construim respectiva companie, îi văd probabil mai des și în orice caz mai mult decît îmi văd familia, și, de fapt, încerc să clădesc și un fel de familie, nu numai o echipă. La Publimedia nu este un du-te-vino de angajați. Cei mai mulți sînt de cel puțin 7—8 ani dacă nu chiar de 10. Dacă nu ești bine tratat, pleci, e simplu. Este vorba de ființe umane și trebuie să te porți ca atare.

Helmut F. Schott — director
EXPORT CONSULT Handelsgesellschaft
M.B.H.

Un CONSULT prudent

— Cum aflați d-voastră informații despre România, pe care să le oferiți altor companii cu care faceți afaceri?

— EXPORT CONSULT este prezent în România încă din 1963, cu un mic birou, e adevărat. În ultimii 2 ani, am fondat două companii surori, ROMANIAN BUSINESS CONSULT și ROMANIAN BUSINESS FINANCE. Reprezentăm un grup de producători austrieci și germani și întreținem relații de afaceri cu România, având contacte normale cu autoritățile, ministerele etc. Principala problemă în România este să găsești bani pentru a finanța proiectele internaționale și deci de a face pașii necesari spre dezvoltare.

— Recomandați oamenilor de afaceri să intre în legătură cu parteneri români?

— Desigur, facem permanent propuneri de sondaje de piață și inițiem contacte.

— Ce împiedică o mai mare pătrundere a investitorilor străini în România?

— Cred că nu este încă destulă putere financiară, lipsește forța de a mișca din temelii situația trecută pentru a putea face pași importanți spre dezvoltare. Este o problemă de organizare și de filosofie a conducerii, a guvernului.

— D-voastră ați investit în România?

— Da, vom o participare în industria mobilei.

— Este o modă a profesiei de manager...

— Altfel, în țara aceasta sau în orice altă țară, managementul reprezintă o mare responsabilitate. În Austria sau Germania, dacă un manager conduce prost, și compania se prăbușește, toate bunurile sale, banii, casa, mașina etc. îi sînt luate. În România managerii ar trebui să se ocupe cu responsabilitate tehnice, comerciale, de marketing. Și, chiar dacă ar urma o școală de instruire minimă, ar fi o îmbunătățire pe an. Noi facem permanent astfel de cursuri. Și mai este un aspect, pe care un român nu îl vede încă. E riscant să te lansezi în afaceri cu bani puțini și pe termene lungi.

REICHHERZER & CO.
DARMIMPORT UND SORTIEBETRIEB

A-1165 Wien
Enenkelstraße 26
P.O.B. 45

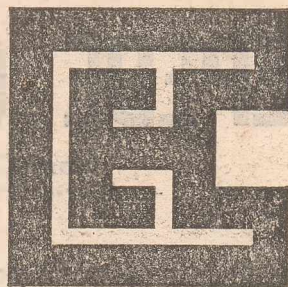
Cables: Darmherzer Wien
Tele: 131782 reico
Telefon: (0222) 95 55 58-0
Telefax: (0222) 95 55 58/40

REPREZENTANȚA BUCUREȘTI

Calea Moșilor
Nr. 296
bl. 46, sc. 3, ap. 72
parter, sector 2

Telefax: 01/312 44 33
Telefon: 01/610 54 07

MEMBRANE DE GEĂ MAI BUNĂ
CALITATE, PENTRU TOATE SORTIMENTELE DE SALAMURI ȘI CÎRNATI, LA CELE MAI AVANTAJOASE PREȚURI.

EXPORT CONSULT
HANDELSGESELLSCHAFT M.B.H.

Wlassakstraße 64-66
A-1130 Wien

Telefon: (0043 1) 804 95 78
(0043 1) 804 63 70

Telefax: (0043 1) 804 95 78 32
Telex: 132176 exco a

Activînd în domeniile:

- MARKETING
- SERVICII DE CONSULTANȚĂ
- ORGANIZATOR de simpozioane, participări la târguri internaționale, activități de promovare a unor produse și alte activități

- REPREZENTANT OFICIAL al WIENER MESSEN & CONGRESS GmbH.

Începînd cu 1993, împreună cu ROMEXPO și organizator al unor expoziții specializate.

WIENER MESSEN

Bibescu Vodă no. 2
Bucharest Sector 4, PO 53
Romania

Telefon: 13 63 35
Fax: 12 10 37
Telex: 10480

ROMANIAN BUSINESS CONSULT - S.R.L.

Societate mixtă româno-austriacă, activînd exclusiv în România pentru domeniile:

1. **BIROTICĂ** — prin firmele: AGFA — copiatoare alb-negru, color și policrome + DTP, filme foto; ARISTO — sisteme automate pentru realizarea de sigle și texte pe folii autocolante; HANSA — articole și substanțe consumabile pentru design și echipamente pentru birouri SCHWAN-STABILO articole pentru scris și desen; ROTRING — instrumente pentru desen tehnic și design; UHU — diverse substanțe pentru lipit.

2. **AGRICULTURA, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI COMERT** — prin firmele: BAUER — sisteme de irigare, pompe și stații pentru irigare, instalații și tehnologii pentru valorificarea dejectilor; BIZERBA — cîntare electronice cu afișaj electronic, echipamente pentru prelucrarea și ambalarea preparatelor din carne; WESTFALIA — instalații de muls, de păstrare și prelucrare a laptelui și a derivatelor din lapte, separatoare de lapte de mică capacitate; OMRON — case de marcat electronice

3. **ECHIPAMENTE MECANICE ȘI HIDRAULICE** — prin firmele: ENERPAC — unelte hidraulice de înaltă presiune, seturi pentru întreținerea utilajelor, extractoare de rulmenți și pinioane, distribuitoare și supape hidraulice, prese; PLASSER & THEURER și ROBEL — mașini și utilaje pentru construcția, repararea și întreținerea căilor de rulare în transportul feroviar și pentru tramvai.

4. **ECHIPAMENTE ELECTRONICE ȘI ELECTROTEHNICE** — prin firmele: RSF-ELECTRONIK — sisteme de măsură incrementale și afișaje pentru mașini unelte, MIELE — echipamente pentru spălătorii și pentru cantine și restaurante, hoteluri, echipamente pentru desinfecție a instrumentarului chirurgical.

5. **INDUSTRIA LEMNULUI** — pentru firmele: SUNDS DEFIBRATOR — defibratoare și rafinatoare pentru industria lemnului, celulozei și hîrtiei; ZUCKERMAN — mașini pentru prelucrare lemnului, instalații pentru fabricarea parchetului lamelar.

UNII SPUN CĂ VIITORUL NOSTRU E ÎN TRECUT

Richard Frey — director REICHHERZER & Co.

— Ce este Reichherzer & Co.?

— Compania noastră oferă mașini și instalații pentru industria cărnii. Cu România facem afaceri din anul 1963, iar de doi ani avem și o societate mixtă aici.

— Cum vă merg afacerile cu România?

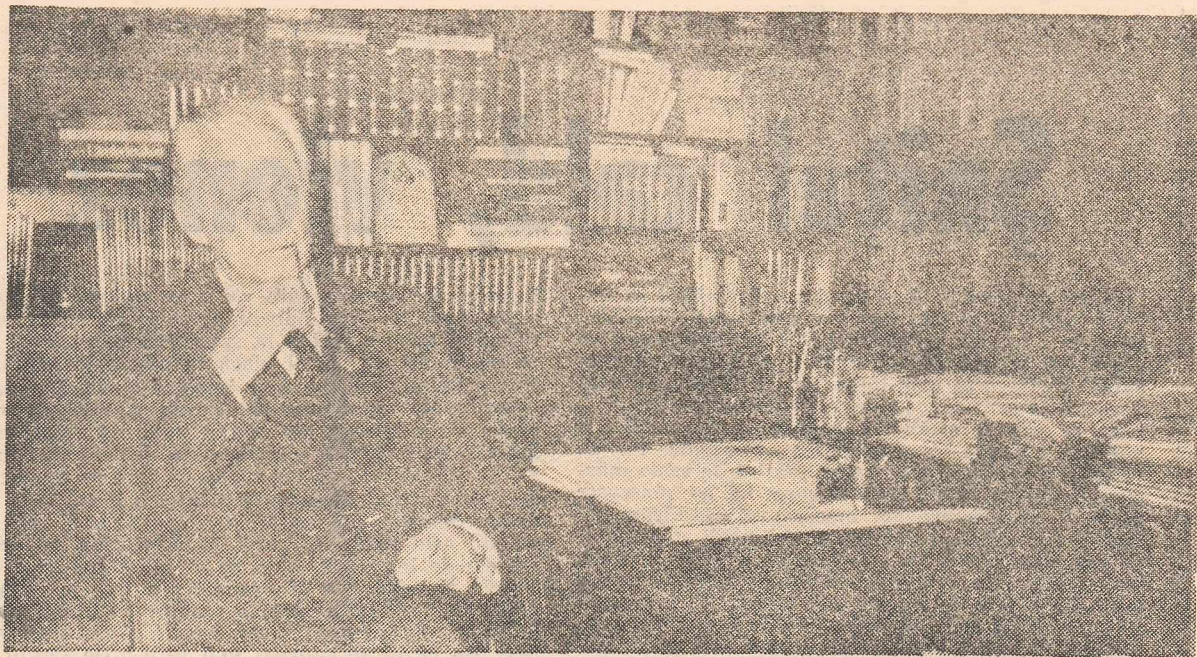
— Sîntem mulțumiți. Sigur, cum se întîmplă în afaceri, avem și probleme. Ceva mai multe cu d-voastră decît cu alte țări. Este normal pentru că trebuie ceva timp pentru a scăpa de proastele obiceiuri ale trecutului. Unul dintre aceste obiceiuri, pe care îl mai aveți din belșug, este birocrația. De exemplu, cînd intri în România, am senzația că vă temeți de ceva, deși nu mai facem parte din două tabere opuse. De ce au rămas la fel de dure controalele vamale ca și înainte? Sîntem nevoiți să pierdem zile în șir din cauza lor!

— Cum ați reușit să evitați birocrația în compania d-voastră?

— REICHHERZER & CO. este proprietatea a patru frați, astfel că deciziile sînt luate foarte repede. Sîntem foarte eficienți, cel puțin așa credem noi. Nu trece prea mult timp de la vorbă la faptă.

— Cum vi se pare ideea noastră de a publica o ediție dedicată Austriei?

— Este o idee foarte bună care ne aduce mai aproape unii de alții. Din punct de vedere istoric, Austria a fost centrul unui imperiu. Și nu cred să existe un alt oraș, precum Viena, în care să întâlnești atîtea naționalități. Sigur că da, acest lucru ne influențează și caracterul. Nu cred să existe diplomați mai buni decît diplomații austrieci. Ei găsesc mai ușor o cale de a discuta cu alții. Vorbim limba germană, dar germanii sînt complet diferiți de noi, bineînțeles nu în sens negativ. Ne place să discutăm cu oricine și, în general, un austriac este mai dispus să găsească un compromis. Veți găsi acest lucru în toată istoria noastră. Nîmănuî nu i-a venit să creadă în 1955, cînd am reușit să semnăm tratatul de pace cu rușii și să devenim iar independenți, declarîndu-ne neutralitatea. Faceți o comparație cu situația Germaniei care abia de doi ani de zile este una singură. Acest caracter al nostru îl veți regăsi și în economie, și în cultură etc. În relațiile cu partenerii noștri folosim mai totdeauna sloganul „să încercăm împreună să găsim o soluție”. Unii spun că viitorul nostru este în trecut. Oricum, trecutul nostru este foarte interesant și mulți oameni vin la Viena în special pentru el. Prezentul este în regulă. Găsești, de lucru dacă vrei să muncești și ești bine plătit.

Leo C. F. Bursky — director INTERNATIONALE SONDERBEILAGEN

Firma Dipl. Ing. FRIEDRICH WILHELM GES.M.B.H. & CO.KG. — AUSTRIA este prezentă de peste 25 de ani pe piața românească ca reprezentant al unor firme de marcă în domeniul producției de utilaje industriale.

Pentru a veni în sprijinul numărului crescând de parteneri de afaceri, firmă WILHELM, a înființat societatea comercială româno-austriacă WIVA S.R.L. Ambele continuă să reprezinte în România interesele a cca 90 de firme occidentale printre care și următoarele firme austriece:

• JOSEF BERTSCH — KESSEL — UND MASCHINENFABRIK G.M.B.H. & CO.KG.

ZENTRALE 6700 BLUDENZ-VLBG; Telex: 052/25115

Cazan de abur de înaltă presiune — până la 30 tone/oră

Centrale de încălzire cu apă supraîncălzită — până la 17 Gcal/oră

Centrale de încălzire mobile — până la 15 milioane Kcal/oră

— la abur până la 25 tone/oră

• FRIED. V. NEUMAN BERNDORF GES.M.B.H.

LEOBERSDORFER STRASSE 26, A-2560 Berndorf; Telefon: 02672/3590; Telefax: 02672/2359

Profile din aluminiu

• ERNST KRAUSE & CO

A-1181 WIEN; MARTINSTRASSE 57-61; AUSTRIA; Telefon: 0222/4021669;

Telex: 111456; Telefax: 0222/4021669-41

Recondiționarea prin prelucrare mecanică și metalizare termică a pieselor uzate din industria: minieră, mase plastice, textilă, lemn, mașini de hîrtie, imprimării și centrale hidroelectrice.

• VICAM INDUSTRIES TECHNOLOGIE AG

SCS — BÜROCENTER 1 B, A-2334 VÖSENDORF SÜD, AUSTRIA

Telefon: 0222/695625-0; Telex: 13.26.07 vicam a;

Telefax: 0222/6956252

Soluții CAD-CAM-CIM pentru industria pielăriei și a încălțămintei

• ENGEL VERTRIEBSGESELLSCHAFT M.B.H.

A-4311, SCHWERTBERG — AUSTRIA; LUDWIG-ENGEL-STRASSE, 1; POST-FACH 2; Telefon: 07262-620-0;

Telex: 613732292; Telefax: 07262-620-308

Presă de format prin injecții pentru prelucrarea termoplastelor

Matrițe de injecții din cauciuc și termorigide

Sisteme robot și de manipulare

Unități și linii de producție modulare.

Instalații la cheie.

• JUNO BLUMAUER G.M.B.H. (A.FELBER & CO)(ELECTROLUX)

LIESINGER FLURGASSE 15; A-1230; WIEN/AUSTRIA

Telefon: 865 46 30 211; Telex: 13 16 73; Telefax: 865 46 30 300

Mașini de spălat, frigider, bucătării.

• Ing. H. BOUDA & CO

A-2525 SCHÖNAU a.d. TRIESTING; AUSTRIA

Telefon: 02256/3912; Telex: 14 454; Telefax: 02256/398960

Instalații pentru ambalat vată.

• HABASIT G.M.B.H.

HETMANEGASSE 13, A-1234 WIEN, AUSTRIA

Telefon: 0222/694511-0; Telex: 134674; Telefax: 0222/69451110

Curele de antrenare late, tangențiale, benzi transportoare pentru toate industriile.

Pentru informații suplimentare vă așteptăm cu plăcere la sediile firmelor noastre:

WILHELM

Complexul hotelier „București”
RO-70741 București
STR. LUTERANĂ 2-4, SC. C2, AP. 19
Telefon: 13 46 30/12 57 01
Telex: 11 723
Fax: 12 07 15

A-1010 WIEN
ELISABETHSTRASSE 6/3/11
Telefon: 5876731
Telex: 111 432
Fax: 587 36 82

WIVA s.r.l.

Complexul Hotelier „București”
RO-70741 București
STR. LUTERANĂ 2-4, SC. C2, AP. 19
Telefon: 13 46 30/12 57 01
Telex: 11 723

TOTUL PĂREA SĂ FIE FOARTE RÔZ

Friedrich L. Wilhelm
Director firma Wilhelm

— De cînd lucrați cu România, domnule director? De cînd vorbiți limba română?

— Lucrăm cu România de 28 de ani. Iar limba română o vorbesc de cînd m-am născut, pentru că sînt născut în România, părinții mei fiind de origine austriacă. După repatrierea familiei, în 1960, în scurtă vreme am început să fac comerț cu România, Ungaria și Cehoslovacia.

— Cum ați putea aprecia acești 28 de ani?

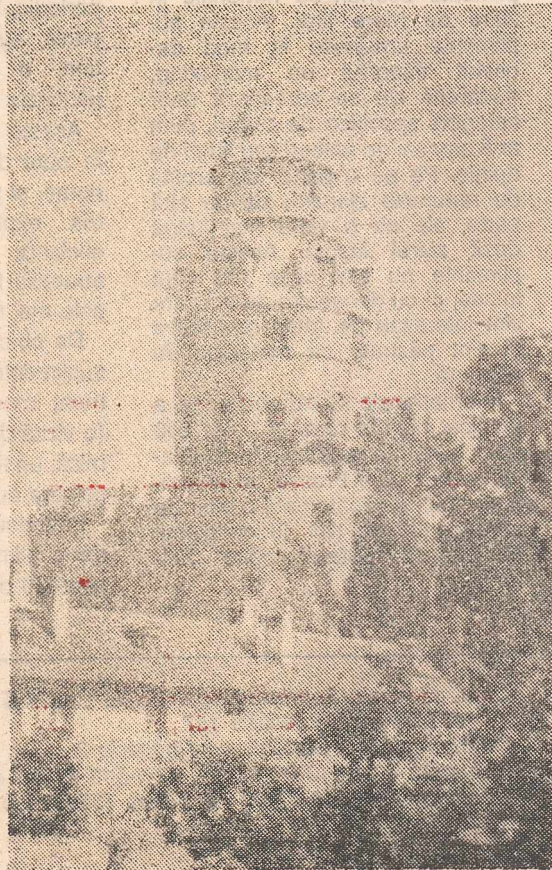
— Pînă la sfîrșitul anilor '70 s-au făcut investiții importante în România și am vîndut un număr mare de mașini și utilaje, dintre care unele mai sînt și astăzi în funcțiune. În anii '80 nu s-au mai importat decît foarte puține utilaje, și lucrul cel mai grav, nu s-au importat nici piese de schimb. După decembrie 1989 ne-am trezit cu o cerere enormă de mașini și utilaje. Totul părea să fie foarte roz, lumea sperînd să poată obține mijloacele financiare necesare cumpărării lor. Ceea ce nu s-a întîmplat.

— Ce credeți că lipsește, în momentul de față, economiei românești? Ce am putea prelua din experiența austriacă?

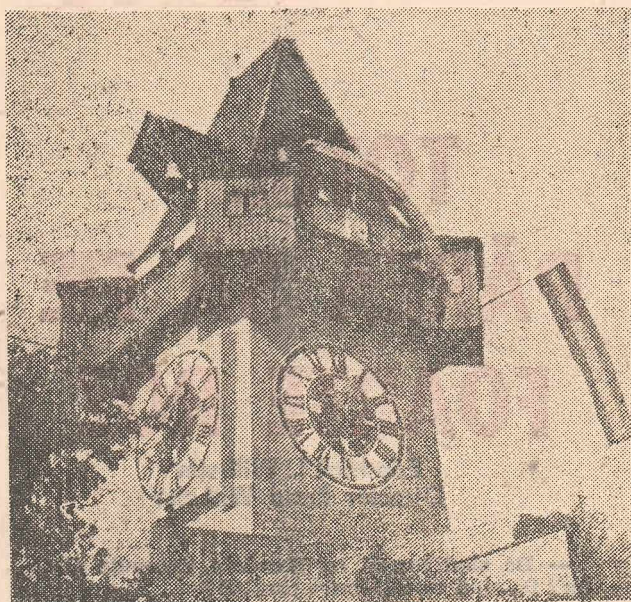
— O să încep cu a doua parte a întrebării dumneavoastră. Austria este o țară despre care se poate spune că trăiește din turism. Și cred că este pe locul întîi în lume, din acest punct de vedere. Balanța ei economică este în bună parte echilibrată de turism. României, care are așa de multe locuri minunate, Austria i-ar putea oferi experiența unei industrie turistice eficiente. În ceea ce privește prima parte, cred că trebuie să se schimbe mentalitatea oamenilor care muncesc aici. Foarte mulți mai au pînă să-și dea seama că numai dacă realizează ceva au dreptul să ceară, să primească ceva în schimb.

— Care sînt planurile dv. imediate privind România?

— Sînt planurile dintotdeauna. Dorim să putem activa aici cu succes, adică să reușim să mulțumim ca și pînă acum clienții români, ceea ce reprezintă lucrul cel mai important. Dorim să facilităm în limita posibilităților credite pentru România. Vrem să cumpărăm mărfuri de aici, inclusiv utilaje. Să sperăm că situația se va îndrepta, fiindcă cu toate reticențele Vestului față de România, s-au deschis multe linii de credit. Din păcate, acestea nu sînt folosite decît parțial, deoarece lipsesc garanțiile băncilor românești.

Solbad Hall. Muzeul monezilor.

Un restaurant din Graz.

Șnițel cald, vienez

Și noi am fost în Austria și parcă nicăieri în Europa apuseană n-am simțit c-am pătruns dintr-o dată nu numai într-un spațiu al griii ca omului să i se ofere tot ce are nevoie pentru a-și face cât mai agreabilă trecerea prin lume, dar și într-o ambianță dornică de armonie, seninătate, comportament civilizat. Și noi am străbătut șoselele ei impecabile, și noi am admirat ogoare lucrute cu migală. Iar pe străzile Vienei pe care gonesc mașini de toate mărcile dar și mii de bicicliști care își au rezervate porțiuni de trotuar am încercat să descifrăm secretul tramvaielelor silențioase, bijuterii ale tehnicii desprinse parcă dintr-o carte de povești. De fapt, tot orașul pare construit de fantezia luxuriantă a unui născocitor de basme. Aici zărești virful semet al unor catedrale, dincoace descoperi zidurile protectoare ale unui palat unde se află c-mori ale artei universale, ca puțin mai încolo să te întâmpine statuile unor personalități celebre. Totul pare ridicat de oameni buni, politicoși, echilibrați, pentru bucuria unor oameni buni, politicoși, echilibrați.

Intrusul în acest mediu nu este tînărul cu blugi rupți dinadins la genunchi, potrivit ultimei mode, cu părul lung și prins la spate într-o coadă și cu cercei în ureche. Și el, dacă te atinge întâmplător într-o imbulzeală, își cere imediat scuze. Dar sare dintr-o dată în ochi individul arogant, lipsit de maniere, pus pe hartă. Iar cei din jur îl pedepsesc mai drastic decît dacă l-ar admonesta vehement, îl izolează, ignorîndu-l. E un spațiu în care se muncește de dimineața pînă seara, fără nici o lozincă de îndemn, dar e și un spațiu în care respectul față de odihnă este total. Sfirșitul de săptămînă pustiește prasele de locuitorii lor care se îndreaptă spre cabanele și hotelurile din munți sau trec la unguri, unde lacul Balaton strînge mai mulți turiști decît litoralul românesc deoarece serviciile sînt ireproșabile. De ce să te uimești mai întîi? De faptul că într-un "ac Donald's" — o rețea de restaurante populare unde se mănîncă și rapid și ieftin și bine și e curat și e o servire impecabilă ca la cel mai select restaurant "bucureștean" — gustoasele sandviciuri care nu se cumpără timp de zece minute se aruncă? De imensa carte de telefon care este adusă la zi în fiecare an? (A noastră n-a mai cunoscut o nouă ediție din 1977.) De cabinele telefonice de pe stradă de unde poți să iei legătura cu orice colț din lume și unde aceeași carte de telefon, legată, ce e drept, cu un lanț cochet, nu e ruptă sau nu e furată? De faptul că sîmbăta, duminica unele ziare și reviste se pot lua din niște pungi de plastic agățate de stîlpi fără ca nimeni să te controleze dacă ai pus sau nu contravaloarea lor în cutia metalică de alături, fiecare fiind lăsat să acționeze potrivit conștiinței sale? De sala Operei unde în ciuda prețurilor piperate nu găsești, seară de seară, locuri libere? Ce știe românul despre sutele de feluri de piine, de brînzeturi, de cașcavaluri, de șuncă și salamuri imbiatoare pe care le poți lua fără nici o coadă dintr-un magazin? Ce-a aflat el despre modul civilizat în care ți se poate vinde carnea, învelită în cellofan, sau despre fructele exotice oferite din abundență tot anul? Cînd intri în alimentarele lor ți se pare c-ai nimerit într-o expoziție iar dacă ai răscolit un întreg raion de încălțăminte sau de îmbrăcăminte fără să cumperi nimic, vînzătorul nu te brufăluiește, dimpotrivă, te conduce pînă la ușă surîzînd și te poartă să mai treci pe la el și altă dată. Cum să explici compatrioților tăi că la benzină nu se stă la coadă, că un șofer de taxi, dacă s-a rătăcit în labirintul de străzi căutînd o adresă, își cere scuze, oprește aparatul de taxat și suportă el restul cursei deoarece e vina lui fiindcă nu s-a descurcat. Pentru a cumpăra o mașină luxoasă este destul să dai un avans modic, dacă ai o slujbă sigură și te ții de treabă obții o carte de credit cu ajutorul căreia ajungi în posesia multor lucruri rivnite și apoi le achiziți de-a lungul anilor. Dar și mai greu este să descrii înclinația spre cultură a oamenilor. În Viena nu se aud toată ziua numai valsurile, după cum nu doar cu șnițele fastuoase ești imbiat. Dar cînd te uiți la oameni realizezi seninătatea lor, siguranța de sine și faptul că în modelarea lor spirituală muzica, literatura, artel plastice joacă un rol bine definit. Evident, înțelegi și înși cu priviri hăituite, dar orice pariu — fie el și austriac — pe care l-ai face cu cineva îl câștigi dacă susții că respectivii sînt străini de țara unde se află. Sînt și mulți cerșetori — care pentru a-și câștiga bănuții trebuie să muncească, adică să ofere un spectacol de pantomimă sau să cînte vocal sau instrumental dar și aceștia sînt, de cele mai multe ori, auslândieri, străini, iar printre ei țigani noștri care au ajuns, spre rușinea noastră, mesagerii românilor peste hotare. Și ne mai revoltăm că nu avem o imagine convenabilă în lume!

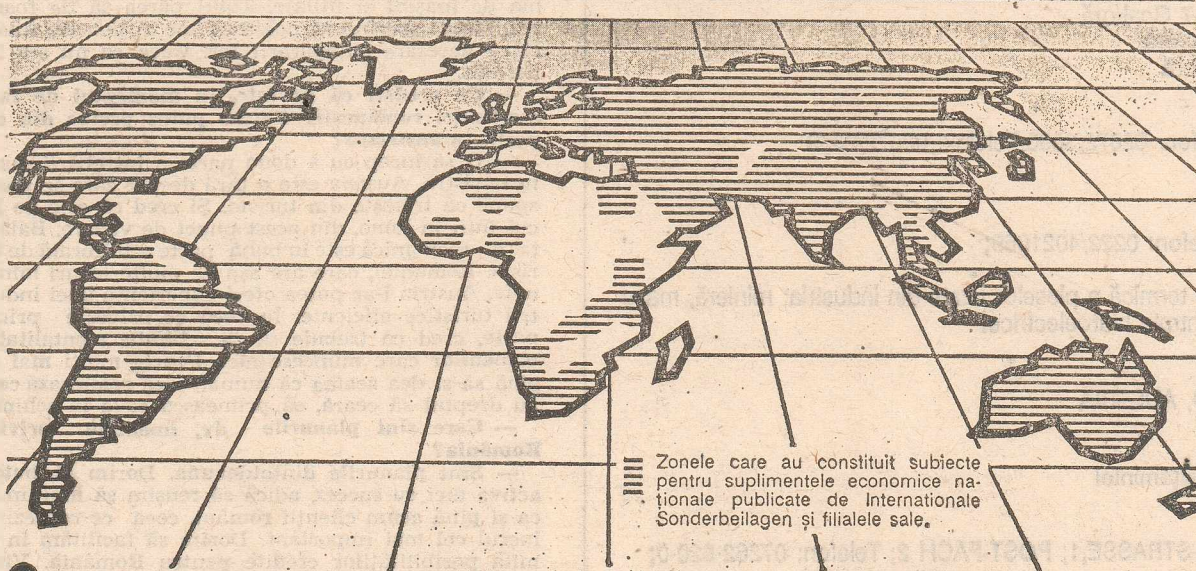
Și totuși, încă nu este totul pierdut pentru noi, pentru a ieși într-un alt fel în Europa, dacă pornim de la credința că pentru a avea ceva trebuie mai întîi să fii cineva. Sensul demersului nostru publicistic acesta este. Am călătorit într-o țară civilizată pentru a cunoaște și pentru a spune celor de-acasă ce-am cunoscut, avînd în minte tot timpul vorbele Goleșcului dornic să treacă pe meleaguri străine ca să-și învețe compatrioții că nu e bine să se restrîngă la curtea lor, fiindcă de la toți se poate învăța cite ceva. În rest, Grüss Gott Austria! Grüss Gott România!

Suplimentul Grüss Gott Austria v-a fost oferit de GEORGE ARION și MIHAI SÂNDOIU. Secretariat tehnic — Adrian Petrescu. Machetare computerizată Bogdan Vlad. Corectură — Angela Ștefănescu, Smaranda Petrea, Maria Bărbulescu, Simona Simzianu, Pompiliu Dumitrescu. Consultant tehnic — Mircea Mitrea. Paginație — Rodica Calciu, Ion Stăncescu. Linotip — Dumitru Voicu.

Mulțumim și pe această cale tuturor celor care ne-au ajutat la realizarea suplimentului — în special domnului ambasador Constantin Georgescu, doamnei Grete Tartler — consilier cultural, Gheorghe Bivol — consilier economic, precum și prietenilor austrieci Dr. Verena Hofstätter, Christian Zeitz, Paul Fischer, Leo Bursky.

ARENA

COMUNICAȚIILOR INTERNAȚIONALE

INTERNATIONALE SONDERBEILAGEN
Skala Gesellschaft m.b.H. & Co KG

AUSTRIA PRESS DOCUMENTATIONS

INTERNATIONAL PRESS DOCUMENTATIONS

Fondată în 1976 de Leo C.F. Bursky, această companie publică suplimente economice naționale în ziare de mare tiraj. Aceste suplimente urmăresc în mod deosebit exportul de marketing, deoarece ele se adresează unor categorii specifice de cititori, cum ar fi oameni de afaceri sau lideri de opinie. Pe de o parte, ele profită de renumele ziarului, pe de altă parte, ele au o viață mai lungă decît ziarul însuși. Aceste suplimente nu sînt citite de toată lumea, ci cu deosebire de cei care sînt interesați de țările respective și sînt păstrate ca materiale de referință.

Internationale Sonderbeilagen a publicat pînă în prezent peste 200 de suplimente naționale în cotidianul vienez „Die Presse” și aproximativ 150, dedicate unui număr de aproape 50 de țări, în cotidianul münchenez „Süddeutsche Zeitung”.

Din 1976, suplimente economice despre Austria au fost publicate periodic, în toată lumea, prin compania Austria Press Documentation, o sucursală a lui Internationale Sonderbeilagen.

Aceste suplimente sînt publicate în ziare de afaceri străine, de renume, și prezintă în special industria exportatoare austriacă și eficiența ei. Istoria, cultura și atracțiile turistice completează de cele mai multe ori conținutul lor.

De obicei, pentru data publicării suplimentului se alege un eveniment important referitor la Austria (o vizită de stat, o misiune economică, un tîrg internațional cu o participare austriacă puternică).

Pînă acum au fost publicate 182 de suplimente despre Austria în circa 40 de țări din toată lumea.

International Press Documentations este un nou departament al lui Internationale Sonderbeilagen, înființat acum cîțiva ani pentru extinderea ariei de cuprindere a suplimentelor economice și care acționează prin intermediul filialelor din München și Budapesta, precum și al unor parteneri din Varșovia, Moscova, Limassol, Johannesburg, Buenos-Aires etc.

Suplimente economice dedicate Germaniei și apărute în Rusia, dedicate Poloniei și apărute în Israel, dedicate Ungariei și apărute în Japonia și Coreea, au fost coordonate toate de Biroul central din Viena.

Internationale Sonderbeilagen Skala GmbH & Co. KG
A-1015 Wien I. Postfach 157

Parking 12a / Gartenbaupromenade 2

Telefon: 43-1-513 32 53 sau 43-1-513 32 54, 43-1-514 14/304, 305

Telefax: 43-1-513 47 87 • Telex: 135060 isb a sau 114110 dpres a